

HALKIN KURTULUŞU

22 Mayıs 1978
400 KURUŞ

110

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Ne Amerika Ne Rusya, Ne NATO Ne Varşova

NATO'DAN ÇIKILMALI, YABANCI ÜSLERE EL KONULMALIDIR!

CHP hükümeti NATO'da kalmaya kararlı olduğunu bir daha açıkladı. Ambargonun kaldırılması için NATO aracılığıyla Amerika'ya baskı yapıldığını belirtti. CHP yöneticileri Türkiye halkını kör ve aptal mı sanıyorlar? NATO, Amerikan emperyalizminin yönettiği bir saldırgan askeri pakttır. Avrupa halkları üzerinde Amerikan emperyalizminin çıkarlarının savunucusu bir baskı ve tehdit aracıdır. Diğer süper devlet Sovyetler Birliği'nin saldırgan Varşova paktı karşısında, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere batılı emperyalistlerin yeni sömürgeci emellerinin savunucusudur. Ecevit ambargonun kaldırılması için kimi kime şikayet ediyor? Gerçekte, batılı emperyalistlerle yeni sömürgeci bağları pekiştiren CHP hükümeti NATO'nun yağmacı, saldırgan yüzünü gizlemeye çabalıyor. Emperyalist sömürünün askeri baskı aracını temize çıkarmaya çalışıyor.

Hükümet sözcüleri "ortak savunma protokolunu imzalamayacağız" gibilerden sözde karşı çıkışlar yapıyorlar. "NATO'ya katkımız azalacaktır" gibi göz boyayıcı sözler kullanıyorlar. Bir yandan NATO'ya karşı olduklarını belirtmeye çalışıyorlar. Oysa Ecevit'in Almanya'dan Amerika'ya dek bütün emperyalistlere yalvaryakar olması bütün bunların reformizmin sürüp duran aldatmacaları olduğunu gösteriyor. CHP hükümeti hem NATO'ya karşı sahte çıkışlar yapıyor, hem de NATO'da kalınacağını vurguluyor. Şimdiye kadar ekonomik alanda halka bin-

Dev.Say.6'da

Emperyalistler, Ecevit'in kara kaşı, kara gözleri için mi «borçları» erteliyorlar?

CHP hükümetinin, emperyalistlerle yaptığı görüşmeler sonucunda Türkiye'nin emperyalistlere olan 4,5 milyar dolar "borcu"nun ertelendiği açıklandı. Haziran ayında da emperyalist tekeller 1 milyar dolar yeni kredi vereceklerini belirttiler.

Bu ertelendiği söylenen 4,5 milyar dolar, neyin "borcu" idi? Emperyalizm, halkımızı uzun yıllardır kredi, devletten devlete borç vb. adlarla sermaye ihracı yoluyla sömürdü. Uluslararası mali sermaye, tekelci devletler, bankalar ve özel tekeller aracılığıyla Türkiye'ye sermaye ihraç etti. Bu ihraç ettiği sermayenin kârlarını gerisin geriye aldı. Borç adını verdiği bu sermayenin faizleri dahi anaparayı çoktan geçti. Bütün bu kârlar, faizler ve anaparalar halkımıza ödettirildi. Emperyalist tekeller, komprador burjuvazi ve toprak ağaları buhrana düştükçe emperyalist sermaye ihracı arttı. Onların buhranının yükü emekçi halkımıza bindirildi.

Uluslararası mali sermaye ,5 milyar doların ödenmesini üç yıl erteledi. Bu, emperyalizmin yeni sömürgeci boyunduruğunun sıkılaştığını gösterir. Emperyalist tekeller ülke ekonomisini daha da denetimlerine alıyorlar. Emperyalist sömürü yoğunlaşıyor. Bu 4,5 milyarın yalnızca 1,7 milyarı verilen borç. Geri kalan

Dev.Sa.7.Sü.2'de

Faşist bir sabotaj ihtimali üzerinde durulmalıdır

YIBA KATLİAMININ ARKASINDA EGEMEN SINIFLARIN KÂR HIRSI YATIYOR

Ankara YIBA çarşısındaki yangın, egemen sınıfların azgın kar hırsının bir sonucudur. Bu işhanı Gedik, Ağaoğlu aileleri gibi eski Demokrat Parti'lilere aittir. Daha fazla kâr etmek için yangın merdiveni yapılmamıştır. Bırakılan yangın boşluğu ise, malsahipleri tarafından bir boyacıya kiraya verilmiştir.

Yangında ölenlerin ço

Dev.Say.6'da

Geçmişte «Halkın Yolu» saflarında bulunan devrimciler, ülkede hızla yükselen BİRLİK VE PARTİ İNŞASI bayrağı altında yerlerini almalıdırlar

YAZISI 3. SAYFADA

CHP Hükümetinin kâr oranlarını artırması egemen sınıflara yeni bir hizmettir

CHP hükümeti, egemen sınıflara bir daha boyun eğerek kâr oranlarını yükseltti.

Daha 24 Nisan tarihinde Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı toptancı kârını % 5, perakendeci kârını %10 olarak belirleyen bir tebliği yayınlamıştı. Egemen sınıfların temsilcileri sahte halkçı CHP yöneticilerinin kapısına dayandılar. Bir ay geçmeden şimdi toptancı kârı % 10, pa-

Dev.Say.6'da

HALKIN KURTULUŞU

CHP Hükümetinin beş aylık bilançosu

Ezilen halk kitlelerinin mücadelesinin yükselmesi ve egemen sınıfların kendi aralarındaki çatışmaların derinleşmesi sonucunda faşist MC iktidarının çökmesi ve bunun bir sonucu olarak CHP önderliğinde yeni bir hükümetin kurulmasının üzerinden hemen hemen beş ayı aşkın bir zaman geçti.

CHP önderliğindeki hükümetin kurulmasından hemen sonra gerek hükümet yetkilileri gerekse CHP yöneticileri verdikleri çeşitli demeçlerde bu hükümetin halktan yana bir hükümet olacağını, halk yararına işler yapacağını söylediler. Hazırlanan ve parlamentodan güvenoyu alan Hükümet Programının egemen sınıfların değil, halk kitlelerinin çıkarlarına hizmet edeceğini vurguladılar.

Proleter devrimciler de CHP hükümetinin faşist diktatörlüğün koltuk değneği olacağını, bu hükümetin egemen sınıfların, buhranı halkın sırtına daha fazla yüklemesine ve düzlüğe çıkmalarına yardım edeceğini ve hükümet programının emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının çıkarlarına hizmet ettiğini vurguladılar.

Beş aylık süre CHP yöneticilerini değil proleter devrimcilerin tespitlerini doğruladı.

Gerçekten de CHP hükümetinin beş aylık uygulaması işçileri, köylüleri, bütün emekçileri açlığa ve sefalete mahkum ederken, bu süre içinde emperyalistlerin ve egemen sınıfların halk üzerindeki ekonomik ve siyasi saldırıları yoğunlaşırken, tam tersine bu politikanın bir sonucu da olarak emperyalistlerin ve egemen sınıfların sömürü ve talanı daha da katmerleşti.

CHP yöneticileri kurdukları hükümetin esas görevinin can güvenliğini sağlamak olduğunu, "anarşi mihraklarını kökünden temizleyeceklerini" söylediler. Fakat hükümetin kurulmasın-

De.sa.7.sü.6'da

Ecevit işçi sınıfına grev yapmayı yasaklıyor

İşçi sınıfı sınırsız grev ve genel grev hakkı istiyor

- BASBAKAN BOLENT ECEVİT, AVRUPA "GEZİSİNDEN" SONRA YAPTIGI BASIN TOPLANTISINDA "EN HAYATİ ALANLARDA GREV İLAN EDİLMESİNE" VE BU GİBİ İŞYERLERİNDE GREVE GİDİLMESİNE KARŞI OLDUĞUNU AÇIKLAMIŞTIR
- CHP YONETİCİLERİ BİR YANDAN MEVCUT BUNALIMIN BOTON YOKONO İŞÇİ SINIFININ OMUZLARINA YOKLEMEYE ÇALIŞMAKTA, BİR YANDAN DA İŞÇİ SINIFININ ÇEŞİTLİ EYLEMLERİNİ, GREVLERİ ENGELLEMEYE, OLMAZSA YASAKLAMAYA ÇALIŞMAKTADIRLAR. BU POLİTİKA TAM DA KOMPRADOR BURJUVAZİNİN İSTEDİĞİ VE ONAYLADIĞI BİR POLİTİKADIR.
- FAKAT İŞÇİ SINIFI ONONE DİKİLEN BOTON BARİKATLARI YIKARAK, GREV HAKKINI KULLANACAK, BUNU DAHA DA GENİŞLETECEKTİR. BUGON İŞÇİ SINIFI LOKAVTIN TOMOYLE YASAKLANMASINI, GREV YASAKLARINA SON VERİLMESİNİ, TOM ÇALIŞANLARA GREVLİ - TOPLU SOZLEŞMELİ SENDİKA HAKKININ TANINMASINI VE BOTON ÇALIŞANLAR İÇİN GENEL GREV, SİYASİ GREV VE DAYANIŞMA GREVİ HAKKININ TANINMASINI İSTEMEKTE VE BUNUN İÇİN MOCADELE ETMEKTEDİR.

YAZISI 4. SAYFADA

Eritre halkı, Sovyet emperyalistlerinin kuklası faşist cuntayı dize getirecektir

Eritre halkının ve Eritre Halk Kurtuluş Cephesinin kararlı mücadelesi, faşist cuntayı ve onun iplerini oynatan Sovyet emperyalistlerini ve işgalci Küba ordusunu yenilgiye uğratacaktır.

Eritre halkına karşı sosyal - emperyalistlerin güdümünde bir toplu katliam saldırısı başlatıldı. Eritre halkı, topraklarını zorla ilhak eden faşist Etyopya imparatoru Haile Selasiye'ye karşı 1961'den bu yana silahlı kurtuluş mücadelesi verdi. Siyonist yetiştirme yarbay Meriam cuntası, Selasiye'yi devirdikten sonra bu mücadele durmadı. Eritre Halk Kurtuluş Cephesi ve Eritre Kurtuluş Cephesi birleştiler ve Eritre topraklarının % 80'ini kurtardılar.

Diğer süper devletle rekabet eden Sovyet sosyal-emperyalistleri bugün Eritre halkına karşı saldırıyı fiilen yönetiyorlar. Bölgede 10 bini aşkın Küba işgalci ordusu, Eritreli yurtseverlerin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine saldırıyor. Hint Okyanusunu, Akdeniz'e çıkışı ve Kızıldeniz'i denetlemek isteyen Sovyet sosyal-emperyalistleri, çoluk-çocuk demeden Eritre halkını katlediyorlar. Onlar geçmişte Etyopya'ya karşı Eritre halkının mücadelesinin yanında görünüyorlardı. Şimdi kendi uşakları olan faşist cunta aracılığıyla, Eritre kurtuluş savaşının yeminli düşmanları Brejnev revizyonistleridir. Onlar, bu bölgede halklar arasındaki düşmanlıkları körüklediler. Etki alanları için, silah satışları için halkların kanına girdiler.

Eritre'nin Asmara kentine karşı Sovyet sosyal-emperyalistlerinin güdümündeki Küba işgal ordusunun ve Etyopya faşist cuntasının giriştiği kanlı saldırı bütün orta yolcuların gözlerini açmalıdır. Sovyetler Birliği'ni hâlâ Lenin ve Stalin'in sosyalist ülkesi gibi değerlendirenlerin yüzü, Eritre halkının kanıyla dahi kızarmayacak mı? Sovyetler Birliği, Eritre halkının bağımsızlık mücadelesine saldırırken emperyalist yüzü bütünüyle açığa çıkmaktadır. Sovyet tekelci burjuvazisi için söz konusu olan, halkların ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek değildir. Moskova çarları, faşist Meriam cuntasını

Dev.Say.6'da

DGM'lerin yeniden hortlatılmasına izin vermeyeceğiz

İhtisas Mahkemeleri adı verilen özel faşist kurumlara karşı muhalefet yoğunlaşıyor. Bunlar, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin canlandırılmasından başka şey olmayan ve halkın mücadelesinin karşısına dikilecek baskı aygıtlarıdır. Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitleleri Devlet Güvenlik Mahkemelerini kapattırdı. Yüzbinlerce işçinin genel grevi sonucunda DGM yasası, faşistlerin çoğunlukta olduğu parla-

Dev.say.6'da

Zaire'de emperyalistler arası rekabet, savaş odaklarını alevlendiriyor

Başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistler bölge etki alanlarını genişletmek, yeraltı zenginliklerini yağmalamak için Zaire'ye kan ve ateş götürüyorlar. Yukarıdaki resimde saldırı öncesinde "dinlenen" bir Amerikan birliği görülüyor. Zaire halkının çıkarları emperyalistlerin ve gericilerin yağma emellerine kurban edilemez.

Zaire üzerinde emperyalistler arasındaki rekabet keskinleşiyor. Bakır, elmas ve diğer önemli madenler bakımından çok zengin olan bu Afrika ülkesinde savaş alevleri bütün emperyalistler tarafından körükleniyor. Halklar arasındaki önemsiz çelişkiler keskinleştiriliyor.

Zaire'nin güneyinde Katanga kuvvetleri saldırıya girişti. Küba ordusundan subay ve askerler de bu kuvvetlerin başında.

Dev.Say.6'da

Enver Hoca yoldaşın Saranda bölgesinde yaptığı bir konuşmadan

"Biz herkese her zaman açıkça gerçeği söyleriz."

AEP Merkez Komitesi'nin 1.Sekreteri Enver Hoca yoldaş, kısa bir süre önce Güney Arnavutluk'taki Saranda bölgesini ziyaret etmiştir. Enver Hoca Yoldaş, bu gezi sırasında yeni bir şehir olan Ksamil'in işçileri önünde bir konuşma yapmış ve bu konuşmada özellikle Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk Devletinin dış politikasının bazı noktalarına değinmiştir.

Arnavutluk dış politikası tarihinin önemli bir bölümü, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeledir. Kruşçev revizyonistleri, Stalin'in ölümünden sonra iktidarı ele geçirince yalnızca Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin yeniden inşasını gerçekleştirmekle kalmadılar. Dünya Komünist hareketini bölmek için, demagoji, siyasi, ekonomik ve hatta askeri araçlarla bu harekete baskı yaptılar ve dünya çapında proletaryanın ve halkların özgürlük mücadelelerini boğmaya çalıştılar.

Bugün, Rus sosyal emperyalizminin, ABD emperyalizmi ile birlikte sosyalizmin, proleter devriminin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin en büyük düşmanı olduğunun açığa çıkmasından sonra, Kruşçev revizyonizminin tehlikesini görmek artık zor olmamaktadır. Ama o zamanlar bu o kadar kolay değildi. Birçok dürüst insan Kruşçev revizyonistlerinin demagojisi yüzünden bunların karşı-devrimci nitelikleri konusunda yanıldılar. Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeleyi başlatmış olmak, AEP'nin en büyük başarısıdır. Bu mücadele aynı zamanda Marksizm-Leninizm ve Proleter enternasyonalizmi temelinde dünya Komünist hareketinin birliği mücadelesiydi. Bu sayede birçoklarının gözleri açıldı ve AEP'nin ilkeli ve tutarlı tavrından cesaret alınarak tüm dünyada revizyonist ihanete ateş açılmış ve modern revizyonizmle araya gerekli ayrım çizgisi çekilmiştir.

Bugün revizyonist "Üç Dünya Teorisi" yardımıyla, devrimci saflarda karışıklık yaratma, dünya komünist hareketini bölmek ve dünya proletaryasının ve halkların devrimci mücadelesini sabote etme girişimlerinde yeniden bulunulmaktadır. Bu durumda, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele çok güncel bir önemdedir. Bu yüzden, Marksizm-Leninizm'i ve proleter enternasyonalizmini ayaklar altına alan "Üç Dünya Teorisi"nin temsilcilerinin, Marksist-Leninistlerin Kruşçev revizyonistlerine karşı verdikleri büyük mücadeleyi lekelemek ve özellikle AEP'nin bu mücadeledeki rolünü tahrif etmek zorunda olmalarına da fazla şaşırmamak gerekir. Etsinler! Bu sayede karşı-devrimci nitelikleri konusunda daha fazla insanın gözünü açacaklardır. Arnavutluk Emek Partisinin geçmişte olduğu gibi bugün de devrimin ve sosyalizmin düşmanlarına karşı verilen mücadeledeki tarihi katkısını takdir eden ve seven tüm gerçek Marksist-Leninistler ve namuslu devrimciler, bu saldırıları kendilerine yapılmış saldırılar gibi görmektedirler. Ve bu saldırılara gerektiği gibi cevap vereceklerdir.

Onlar, dünya M-L hareketinin, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde pekiştirilmesi çabalarını güçlendirecekler ve işçi sınıfının ve komünizmin davası dünya çapında zafere ulaşana kadar mücadelelerini gevşetmeyeceklerdir.

Partimizin ve devletimizin ilkeli proleter dış politikası ve diğer devletler karşısındaki tavrı ile ilişkili olarak AEP Merkez Komitesi

Dev.Sa.7.Sü.3'de

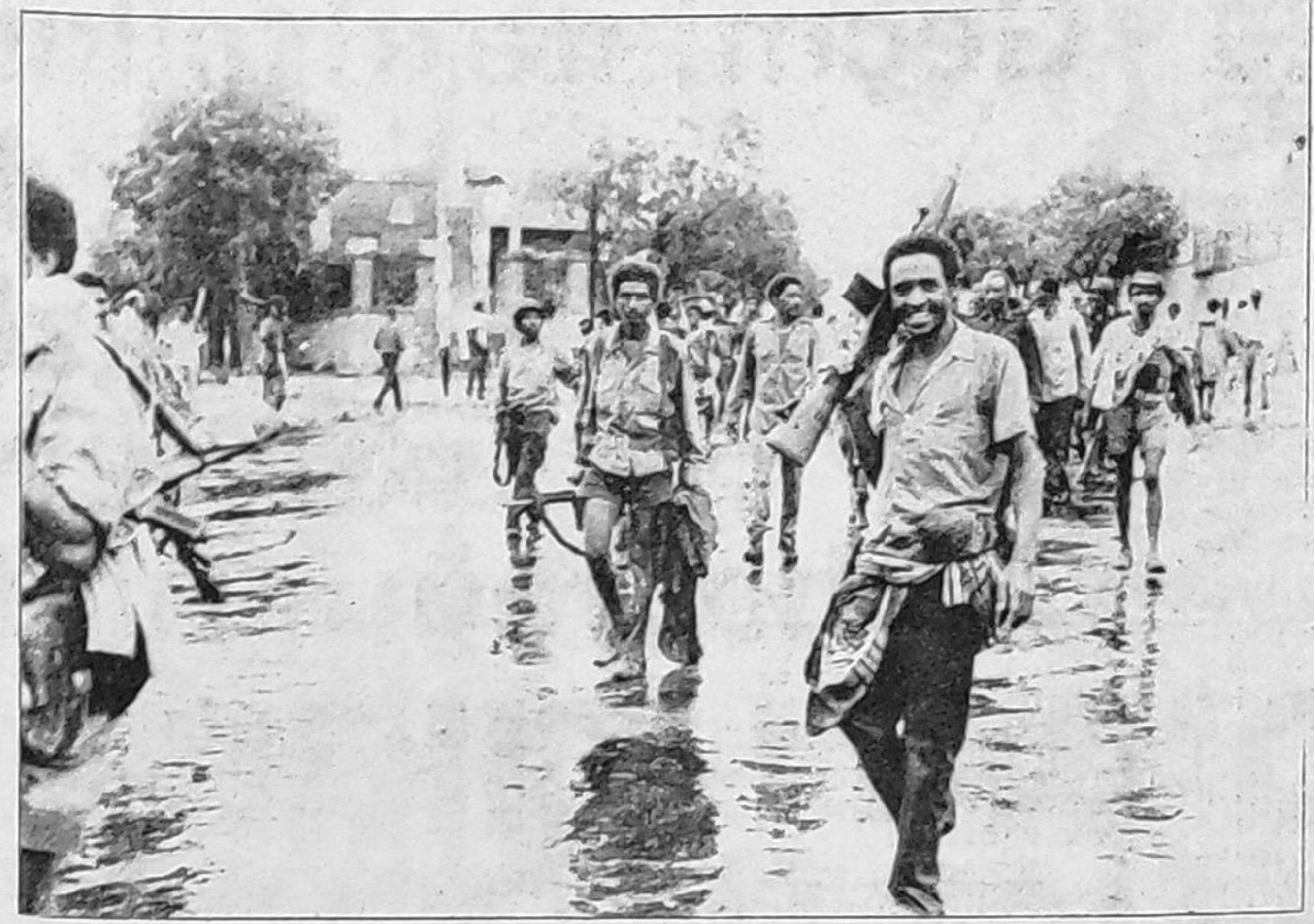
Afrika'da bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin alevleri yükseliyor

Afrika kıtasında halkların yükselen silahlı mücadelesi karşısında başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin saldırı ve tertipleri de artıyor. İki süper devlet, Afrika halklarını birbirine düşürmek, yeni gerginlik bölgeleri yaratmak için çaba gösteriyorlar. Onlar, böylelikle silah satışlarını da artırıyorlar.

İki süper devletin ve müttefiklerinin binbir tertibi Afrika'yı kan ve ateşe bulamaktadır. Onbinlerce Afrikalının açlıktan öldüğü Biafra olaylarında bu görüldü. Portekiz sömürgeciliğine karşı kurtuluş mücadelesi veren Angola'da bu görüldü. İki süper devlet, kendi emperyalist emelleri için her türlü oyuna başvuruyor. Oyunları açığa çıkınca birbirlerini itham ediyorlar. Suçu diğerine yıkmaya çalışıyorlar. ABD emperyalistleri, ırkçı faşist Güney Afrika ve Rodezya rejimlerine silah satışı ve diğer yollarla destek sağlıyorlar. Afrika halklarının yeminli düşmanı bu iki rejime silahları diğer emperyalistler de sağlıyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise ulusal kurtuluş hareketlerinin destekçisi gibi görünüyorlar. Ancak onların amacı, Namibya, Azanya ve Zimbambve halklarının mücadelesini kendi yayılmacı çıkarlarına alet etmektir.

İki süper devlet, halklar arasındaki eski düşmanlıkları körüklemektedir. Onlar, böylelikle emperyalizme ve ırkçılığa karşı mücadeleyi engellemek ve yeni sömürgeci boyunduruklar için temel hazırlamaya çalışıyorlar. Onlar gerilimin arttığı bölgelere silah satışını hızlandırıyorlar. Silahların yığıldığı bölgelerde küçük çapta çelişkiler alevlendi, bütün bölgeyi sardı.

Her iki süper devlet yeni üsler peşinde koşuyor.

Afrika'nın dört bir yanını saran bağımsızlık ve özgürlük alevleri iki süper devleti, diğer emperyalistleri ve tüm gericileri yok edecektir.

Birinin durumu sarsılır sarsılmaz diğeri onun yerini almak için hiç vakit kaybetmiyor. Örneğin, Sovyet sosyal-emperyalistleri, Somali'de Berbera üssünden kovuldu, Etyopya'da tesisler aldı. Aden'de yeni üs arıyor. Amerikan emperyalistleri ise Etyopya'da Katmir üssünden uzaklaştıktan sonra yeni yerler arıyorlar.

İki emperyalist süper devlet, Kızıldeniz ve Ortadoğu civarında stratejik mevkiler sağlamak, petrol yollarını denetlemek, Hint Okyanusunda askeri varlıklarını güçlendirmek istiyorlar. Binlerce Afrikalı halk, iki süper devletin bu emelleri uğruna öldürüldü. Özellikle Afrika boynuzu denilen bölgede iki süper devletin rekabeti sonucunda Etyopya-Somali halkları birbirini kırmaktadır. Etyopyalı gericiler, Eritre halkına karşı katliamı, Kübalı işgalcilerle ortaklaşa sürdürmektedir. Sosyal-emperyalistler Etyopya faşist cuntasını kullanarak Kızıldeniz'i denetimleri altına almak istiyorlar. Amerikan emperyalistleri gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri de Akdeniz'den Hint Okyanusu'na hiç bir engele çarpmadan sarkmak ve denizlerdeki egemenliklerini artırmak istiyorlar. Moskova çarları, Eritre ve bölge halklarının kurtuluş mücadelesini boğarak Afrika kıtasına kölelik boyunduruğu takmanın çılgın düşleri içindedirler.

Etyopya'da bugün bin Rus askeri danışmanı ve 17 bin Kübalı asker vardır. Sovyet sosyal-emperyalistleri son aylarda yardım adı altında 1 milyar dolarlık askeri malzemeyi bu bölgeye yığdılar. Diğer yandan Amerikan emperyalistleri de, İsrail aracılığıyla faşist cuntaya "yardımı" sürdürüyor. Her iki süper devlet, Eritre halkının kurtuluş mücadelesinin bastırılması için çaba gösteriyor. Yığılan T-54 tankları, Mig'ler, napalm bombaları, füze atarlar, ağır toplar ve diğer askeri malzemelerle bölge tehlikeli bir saldırı ve savaş üssüne dönüşmüştür. Moskova çarlarının bölgedeki çıkarları, açgözlü hırslarını alabildiğine kamçılıyor. Somali ordusunu eğiten aynı Rus generalleri şimdi Etyopya faşist ordusunu eğitiyor. Eritre halkına karşı saldırılar düzenliyor.

Yalnızca iki süper devlet değil, diğer emperyalistler de Afrika'ya gittikçe daha fazla müdahale ediyorlar. İngiliz, Alman, Fransız, İtalyan emperyalistleri Amerikan emperyalistleriyle ortaklaşa ırkçı rejimleri destekliyorlar. Güney Afrika faşist rejimine, atom bombası yapabilecek teknik olanakları sağlayanlar onlardır. Alman emperyalistleri Zaire'den kiraladıkları topraklarda atom denemeleri yapıyorlar. Fransız emperyalistleri, Çad yurtseverlerine karşı paraşütçü birlikleri gönderdiler. Batı Sahra halkının kurtuluş mücadelesine karşı napalm kullanan gene Fransız emperyalistleri - dir.

Emperyalistlerin, özellikle iki süper devletin Afrika halklarına karşı bu bozguncu faaliyetlerinde yardımcıları, işbirlikçi ve emperyalist yanlısı yerli gerici güçlerdir. Bütün Afrika kıtasında ırkçı ve gerici rejimlerle ortaklaşa çalışan emperyalistler böylelikle yeni sömürgeci soygun ve talanı sürdürüyorlar. Siyasi, ekonomik ve askeri egemenliklerini artırıyorlar. Güney Afrika ve Rodezya ırkçı rejimleri, başta Amerikan ve İngiliz olmak üzere bütün emperyalistlerin çıkarlarını savunuyorlar. Fas ve

Dev.Sa.7.Sü.1'de.

Afrika'daki Küba askerleri sosyal-emperyalizmın maşalığını yapıyor.

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA BÜYÜYOR, GÜÇLENİYOR

Kanada Komünist Partisi ML'nin özel kongresi yapıldı

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi, Kanada Komünist Partisi M-L Merkez Komitesine bu partinin özel kongresinin yapılması dolayısıyla bir telgraf göndermiştir. Telgrafta şöyle denilmektedir: "Kongrenizin sosyalizm ve komünizmin zaferi için mücadele, Kanada proletaryasının öncüsü gibi kendi görevine layık ve yetenekli yeni tipteki bir parti olarak Kanada Komünist Partisi M-L'in ileriye doğru yürüyüşü ve sürekli sağlamlaşmasında önemli yeni adım olacağını dileriz. Bu münasebetle AEP iki süper devlet, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine ve bütün gericilere karşı özgürlük ve milli bağımsızlığın zaferi ve sosyalizmin zaferi için devrimci mücadelelerinde dünyanın emekçileri ve işçi sınıfı karşısında kendi desteğini ifade ediyor. O, Marksizm-Leninizmin düşmanlarına özellikle her renkten revizyonizme karşı proletarya diktatörlüğünün kurulması ve sağlamlaştırılması, Marksizm-Lenizmin saflığının korunması için mücadele bütün dünyada gerçek Marksist-Leninistlerin yanında olacaktır."

AEP MK. Kanada Komünist Partisi ML'nin özel kongresinden bir telgraf almıştır. Telgrafta şöyle denilmektedir: "Kanada Komünist Partisi ML'nin özel kongresinin yapılması dolayısıyla delegelerin ve bütün Kanada Marksist-Leninistlerinin adına size ve sizin aracılığınızla bütün Arnavutluk Komünistlerine samimi devrimci selamlarımızı gönderiyor ve kongremize gönderilen militan selam mesajınız için teşekkür ediyoruz. Bu münasebetle yeniden canlandırılmış güçlerle Kanada Marksist-Leninistleri dünya işçileri ve halklarının, başında Amerikan emperyalizmi bulunan emperyalizme, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve bütün gericiliğe karşı devrim ve sosyalizmin zaferi için tarihi mücadelesinde şanlı AEP'nin ve bütün kardeş Marksist-Leninistlerin yanında duracaklarına söz veriyorlar. İşçi ve komünist hareketinin baş tehlikesi olan modern revizyonizme ve özellikle onun şimdiki belirtisi olan anti-Leninist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı Marksizm-Leninizmin saflığının savunulması için mücadeleyi sonuna kadar götüreceğine söz veriyorlar. Bu fırsattan yararlanarak şanlı AEP'nin ve onun uluslararası komünist Marksist-Leninist hareketin birliğinin inşasına ve bütün revizyonist ve bölücü akımlara karşı mücadeleye büyük katkısı için samimiyetle teşekkür ediyoruz."

Telgrafta devamla şöyle denilmektedir: "Biz özellikle AEP'nin 7.Kongresini Enver Hoca yoldaşın raporunu ve AEP önderliğinde ve Arnavutluk halkının devrim ve sosyalist inşada elde ettiği büyük başarıları selamlıyoruz. Yeniden canlandırılmış güçlerle biz enternasyonalist görevimizi yürüteceğimize ve ülkemizin işçi sınıfı ve halkımızın proletarya diktatörlüğünün kurulması için özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde tam zafere kadar mücadele edeceğimize söz veriyoruz."

İtalya Komünist Partisi ML'nin 3. Parti Kongresine ilişkin toplantı

Parti, 5 Mart'ta Turin'de emekçi kitlelere İKP/ML'nin 3.Parti Kongresinin sonuçlarının açıklandığı bir gösteri düzenledi. Toplantıya çok sayıda işçiler, emekçiler, gençler ve öğrenciler katıldı. Ve toplantıda büyük devrimci bir coşku ortamı egemendi. Gösterinin başında Turin Parti örgütünden bir işçi yoldaş konuştu ve çeşitli endüstri kollarından yoldaşlar selam mesajlarını ilettiler. Bu konuşmaları İKP/ML Genel Sekreteri Fasco Dinucci yoldaşın söz alması izledi. Onun konuşmasından sonra gösteri "Kızıl Bayrak" adlı devrim marşının ve Enternasyonal'in söylenmesiyle sona erdi.

İKP/ML Genel Sekreteri Fasco Dinucci yoldaş konuşmasında, "Bugün Enternasyonalizmi sağlamlaştırmak ve revizyonizme karşı Marksizm-Leninizm için mücadeleyi yükseltme her zaman olduğundan daha önemlidir" diye vurguladı. "Stalin'e ve onun kişiliğinde proletarya diktatörlüğünün devrimci ilkelerine saldırıldığı kötü şöhretli "SBKP" 20.Parti Kongresinin sonuçlarına karşı mücadele güçlendirilmelidir. Kruşçev revizyonizminin her türlü oyununa, işçi sınıfının önder rolünü inkar eden ve içteki ve dıştaki düşmana teslim olmaya yol açan "Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadele geliştirilmelidir" dedi. İKP/ML Uluslararası Komünist hareketi güçlendirmek için bütün Marksist-Leninist Partilerle uluslararası ilişkilerin sağlamlaşması için azimle çalışıyor. AEP 7.Parti Kongresi ve özellikle Enver Hoca'nın yazısı soruna temelden bir katkıdır. Eylemlerini koordine eden düşmanlar gözönünde bulundurulduğunda proletaryanın ve dünya halklarının en önemli görevi aralarındaki dostça ilişkileri daha da güçlendirmektedir.

(İKP/M-L yayın organı Nuova Unita gazetesinden alınmıştır)

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

İSPANYA yurtseverleri, Madrit'in gerici kuvvetlerine karşı gözüpek eylemlere girişmeye devam etmektedirler. Polis kuvvetlerinin bir devriyesine saldırıldığı Pansiona şehrinde bir eylem düzenlenmiştir. Bu eylemin sonucu bir polis öldürülmüş ve diğer üçü ise yaralanmıştır. İspanya halkı tarafından grevlerin ve protesto gösterilerinin daha da genişletildiği bildirilmektedir. Geçtiğimiz günlerde Pamflon şehrinde yüzlerce kişinin katıldığı güçlü bir gösteri düzenlenmiştir. Göstericiler polis kuvvetleriyle çatışmıştır. İspanya'nın güneyinde deniz kıyısı bölgesinde 8 Mayıs'tan beri grev sürmektedir. Modalez bölgesinde İspanya Komünist Partisi M-L'nin ve A-O-A Sendikasının önderliğinde 30 binden fazla inşaat işçisi 35 günden beri grevde bulunmaktadır. Bu bölgede şehir ulaşımı emekçileri de grevlerini sürdürmektedir. Pinosa'da 24 bin madenci greve atılmış, Kanarya'da da liman işçileri Korfa Del Sol'da turizm emekçileri mücadelelerine devam etmektedir.

KOLOMBİYA'da binlerce işçi enflasyona ve fiyatların sürekli artmasına karşı protesto gösterileri düzenlemiştir. Gösteriler Bogota'yı ve ülkenin diğer büyük şehirlerini kapsamıştır. Polis kuvvetleri göstericilere saldırarak göz yaşartıcı bombalar, coplar ve ateş silahlarını kullanmışlardır. Kolombiya'da sınıf mücadelesinin genişlemesi geniş emekçi kitlelerin iktidardaki rejime karşı memnuniyetsizliğini açıkça göstermektedir.

HONDURAS'ta sınıf mücadelesinin barikatlarına sadece proletarya değil, köylüler de katılmıştır. Yerli basının bildirdiğine göre 15 binden fazla köylü, toprak sahiplerine karşı eylemlere girişerek, toprakları şiddetle ele geçirmiştir. Honduras köylülerinin direnişi Yoro, Kölüseka, Okototeku, Atlantika ve Kores'te olan ülkenin 5 bölgesinde yaygınlaşmıştır. Kapitalist patronlar toprakları köylülere vermemek üzere çorak bırakıyorlardı. Bu yüzden köylüler toprakları şiddetle ele geçirmişlerdir. Bu ülkenin emekçileri köylülerin haklı mücadelesini desteklemekte ve onların savaş ve iş taleplerinin desteğinde mitingler düzenlemişlerdir.

AMERİKAN Tarım Bakanı Belglem, Sovyetler Birliği'ni ziyaret etmektedir. O, tarım alanında işbirliğinin daha da genişlemesi ve Amerikan ekmeklik tahılının bu ülkeye ihracatının artması hakkında Moskova'nın yüksek yetkilileriyle bir dizi görüşme yapmıştır. Amerikan emperyalizminin bu görevlisinin ziyareti, Sovyetler Birliği'nin ekmeklik tahıl için ihtiyacının arttığı bir zamanda yapılmaktadır. Tarımda sürekli başarısızlıklar, Kremlin kliğinin Amerika Birleşik Devletleri'nin ekmeklik tahılının en büyük satın alıcılarından birisi durumuna getirmiştir.

AMERİKAN emperyalizminin görevlisi Mondey, Güneydoğu Asya'da gezisine devam ederek Avusturalya'ya ve Yeni Zelanda'ya uğramıştır. Mondey bu ülkelerin elebaşlarıyla samimi görüşmeler yapmıştır. Çeşitli haberlere göre Mondey'in ziyaretinin baş amacı; Avusturalya ve Yeni Zelanda'yla eski geleneksel siyasi, ekonomik ve askeri bağların yeniden doğrulanmasıdır. Mondey'in Güneydoğu Asya'da gezisi bir raslantı değildir. Sovyet sosyal-emperyalistleri ile çetin bir rekabette bulunan Amerikan emperyalistleri bu ülkeleri dünyanın bu bölgesinde hegemonyacı hedeflerinin gerçekleşmesinde destek olarak kullanmak üzere kendi arabasının arkasına bağlı olarak tutmaya çalışmaktadır. Bu bağlar özellikle askeri alanda daha yakın olmuşlardır. Amerikan emperyalizminin görevlisinin Avusturalya elebaşısı Freizer ile görüşmelerinden sonra açıklaması da bu çerçevede görülmelidir. Bu açıklamaya göre ABD ve Avusturalya, ekim ayında Avusturalya'nın batı kıyılarındaki büyük deniz, hava manevralarına katılacaklardır. Mondey şunu belirtmiştir: Bu manevralar ABD'nin Ogüst Anlaşmasının önünde tutumunun ifadesi ve Amerika'nın bölgenin temin edilmesi için vaadlerinin yeniden doğrulanmasıdır. ABD, Kanada, Avusturalya ve Yeni Zelanda'nın ve silahlı kuvvetlerinin katılmasıyla Einpark 78 kodlu manevralar, Büyük Okyanusta bir ay süren manevralar bu çerçevede yapılmıştır.

JAPONYA'da her yıl daha yüksek ücretler için mücadelenin gündeme geldiği ilkbahar saldırısı diye adlandırılan mücadeleler bu yıl demiryollarındaki ilk grev dalgasıyla başladı. Ülkenin birçok istasyonundaki şalterlerde ve istasyon turnikelerinde kimse çalışmadı. Son günlerde fiyatların yükselmesine, işten çıkarmalara ve keskinleşen kapitalist sömürüye karşı Japon emekçileri muazzam gösteriler düzenlediler.

Yalnız Tokyo'da başkentten ve diğer bölgelerden gelen 150 bin emekçi kendi talepleri için yürüdüler. Taşıdıkları pankartların üzerinde hükümeti teşhir eden çeşitli şiarlar yazılıydı. Dünyadaki diğer kapitalist ve revizyonist ülkelerde olduğu gibi Japonya'da da bunalım içinde ve tekelci baylar da bunalımın sonuçlarını emekçilerin üzerine yıkmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Kitlelerin işten çıkarılmaları gündem maddesidir. Sene başında issizler ordusunun milyonu aştığı koşullarda yalnızca Şubat ayında 100 bin emekçi işten çıkarıldı. Hatta resmi açıklamalarda işçi gerçek ücretlerinin son aylar içinde çok düştüğü, bazı durumlarda bu düşüşün yüzde elliyi bulduğu söyleniyor. Bu koşullarda işçi sınıfı burjuvazinin saldırılarına karşı kararlı ve güçlü bir biçimde karşı koymaktadır. Fakat Japon sendika ağaları bu mücadeleleri frenlemeye ve sabote etmeye çalışıyorlar. Bu anlamda, şimdi sendika ağaları Japon ekonomisinin güçsüz olduğunu ileri sürerek ücret taleplerini sınırlandırıyorlar.

Japonya Komünist Partisi(Sol)'un Merkez Yayın Organı "Halkın Yıldızı" (Volks Stern) son sayısında bu sınıf işbirliği siyasetine karşı mücadele edilmesi zorunluluğuna dikkati çekti.

Sendika patronları büyük çapta kapitalist rasyonalleştirmeyi onaylıyorlar ve tekellerin işçi sınıfına karşı vahşi saldırılarını başlatmasına izin veriyorlar. Sendika patronları Japon tekelci sermayesinin diğer ülkelere ekonomik saldırısının ve yayılmasının gerçek tabiatını ve bu tekellerin saldırgan siyasetlerini gizliyorlar.

Marksizm-Leninizm ve devrim uğruna samimiyetle savaşan devrimcilerin ayrı ayrı kalmaları için hiç bir gerçek neden yoktur

Geçmişte «Halkın Yolu» saflarında bulunan devrimciler ülkede hızla yükselen BİRLİK VE PARTİ İNŞASI bayrağı altında yerini almalı

Her 1 Mayıs gerçekten de her türden revizyonist ve oportünisti, her türden "dost" maskeli işçi sınıfı düşmanını daha fazla açığa çıkaran, deşifre eden bir ayraç oluyor.

Dünya kapitalizminin buhranının derinleşmesi, sınıf mücadelesinin keskinleşmesi ve Marksist-Leninist hareketin gelişmesi sonucu, her 1 Mayıs'ta işçi sınıfı düşmanları daha fazla açığa çıkıyor.

1 Mayıs 1976'da revizyonist yüzü gittikçe açığa çıkan, sınıf işbirliği çizgisi gittikçe daha billurlaşan ve proleter devrimcilerin mücadelesiyle tecrit olan, köşeye sıkışan "Halkın Sesi-Aydınlık"; sahtekar bir şekilde,"I Mayıs proleter devrimcilerin birleştiği bir gün olsun" sloganını atmış, ancak arkasından esas niyetini açığa çıkarmış ve Marksizm-Leninizme, proleter devrimcilere saldırıya geçmişti.

1 Mayıs 1977'de, faşist diktatörlüğün kanlı Taksim provokasyonundan sonra, gene "Halkın Sesi-Aydınlık", proleter devrimcilere yönelen karşı-devrimci koroda adeta başı çekmişti.

1 Mayıs 1978'de ise, "Halkın Yolu"nun revizyonist-"Üç Dünyacı" eski şeflerinin karşı-devrimci PDA korosuna, şimdiki adıyla "Aydınlık-TİKP"e resmen katıldıklarını açıklamalarına sahne oldu.

Bunlar, 1 Mayıs sırasında, "Halkın Yolu'nun 51. ve son sayısı" adı altında bir dergi yayınladılar. Öyleki, her sayfası işçi sınıfına ve halka, devrime bütünüyle sırt dönmenin, ihanetin kara başlıklarıyla doluydu.

BİRBİRLERİNE KÜFREDENLERİN KUCAKLAŞTIĞI BİR BATAKLIK: «AYDINLIK - TİKP»

Halkın Yolu'nun 51. ve son sayısı olarak çıkarılan paçavra, her biri bir ihanet belgesi; siyasi kişilik açısından yüzkarası olan bir dizi "günah çıkarma" yazısından oluşuyor.

Her yazı, Marksizm-Leninizme, proleter devrimci harekete küfür ve saldırılarla doludur.

Yazıların altındaki imzalardan anlaşıldığı kadarıyla bu ihanet belgelerini yazan kişiler; Halkın Yolu'nun doğuşundan, bunların "Aydınlık-TİKP"e ricat edişlerine kadar, Halkın Yolu siyasetinin önde gelen kişileri, tekkeci şefleri; Halkın Yolu'nun platformunu ve siyasi çizgisini belirleyen, siyasi yorumlarını düzenleyen kişilerdir.

Necmi ve İlkay Demirler, Ömer Güvenler, Yahşi Karamollalar, Feyyaz Kurşuncular, Necati Sağırlar vs. vs. Bir imza da "Halkın Yolu Yazı Kurulu". Yani Halkın Yolu gazetesini düzenleyen, yazılarını yazan, seçen, gözden geçiren vb. kurul...

Bu yüzkarası "belge"yi ortalığa sürenler, Halkın Yolu hareketinin -birkaç istisna dışında- hemen hemen ileri gelenlerinin, bunlara uygun bir kelime ile şeflerinin tümüdür.

Bugün bunlar"Aydınlık-TİKP"e övgüler düzmekte, bu revizyonist tekkeyi allayıp pullamakta, TİKP şeflerinin "meziyetlerinden" dem vurmakta birbirleriyle yarışıyorlar. "Aydınlık-TİKP" karşısında işledikleri "günahları" açıklamakta birbirleriyle yarışıyorlar.Herkesi kendi peşlerinden gelmeye ve TİKP'e katılmaya çağırıyorlar.

Burada yakın tarihe bir göz atmakta, "Halkın Yolu" ve "Halkın Sesi-Aydınlık" sayfalarını karıştırmakta fayda var. Bakalım yakın geçmişte karşılıklı olarak neler söylenmişti.

Böylece aynı zamanda, bu oportünist-revizyonist tekke şeflerinin, bu siyasi bukalemunların gerçek niteliklerini de, en doğru bir şekilde birbirlerinden öğrenmiş olacağız. Çünkü gerçekten de ortada bir paylaşma konusu ve bir kariyer çekişmesi vardı. Şöyle ki, bir yanda "Aydınlık-TİKP" şefleri, Halkın Yolu gazetesinin Aydınlık revizyonizminin değişik bir biçimini içinde barındıran, bu çizgiye yönelen ortayolcu çizgisinden kalkarak "Halkın Yolu" şeflerini "engel" olarak görüyorlardı. Diğer yanda ise, Halkın Yolu şefleri kendi tekkelerini, gerek Marksist-Leninist yönden, gerekse Aydınlık revizyonizmi yönünden esen rüzgarlara karşı korumaya çalışıyorlardı. Ve bu çekişme içinde karşılıklı olarak birbirlerinin esas, gerçek niteliklerini apaçık ortaya koyuyorlardı.

Bugün "Aydınlık-TİKP"i Türkiye halkının önderi" ilan eden aynı kişiler, geçmişte şunları yazmışlardı:

"Büyük bir derstir Aydınlık'ın tutumu. Köşeye sıkışan bir oportünist akımın 'her yol mübah' anlayışıyla nerelere varabileceğini Türkiye devrim tarihi bize bir kere daha gösterdi.

"Aydınlık'ın ihaneti karşısında sosyalist ahlakın ilkelerine sımsıkı sarılmalıyız. Yerlebir etmeliyiz. 'sosyalizm' maskeli ihaneti, jurnalciliği." (Halkın Yolu, Sayı 15) (abç)

Bugün "Aydınlık-TİKP" şeflerine övgüler düzenler, gene aynı yazıda, geçmişte onlar hakkında şunları söylüyorlardı:

"Aydınlık'ın hain şefleri, 'sayın muhbir vatandaşlar' (...) Hainlerin, jurnalcilerin, yalancı şahitlerin yeri faşizmin ve sosyal-faşizmin yanıdır." (Aynı yerde) (abç)

Bugün "Aydınlık-TİKP"i "doğuşundan beri proleter devrimci" ilan eden bu kişiler, geçmişte şöyle diyorlardı:

"Revizyonist geçmiş temelinde ancak bir ihanet akımı inşa edilebilir" (Aynı yerde) (abç)

Ve daha başka "övgüler"!

"Halkın Sesi hainleri devrim şehitlerini istismar etmeyin."

"Ama bir de kendini 'proleter devrimci' ilan eden, ihanet çamuruna bulaşmış, bataklığa her gün batmakta olan Halkın Sesi'nin ibret verici tavrı var." (Halkın Yolu, Sayı 16) (abç)

Bugün, "TİKP, gelişmeyi ve geleceği ifade ediyor" diyen bu bukalemunlar, dün şunları söylüyorlardı:

"Bataklık şovalyesi kibirliliği ile herkese çamur atan Halkın Sesi, ideolojik ve siyasi iflasın eşiğinde, devrim şehitlerini de istismar etmeye başladı." (Aynı yerde)

Bugün herkesi "TİKP" saflarına çağıran, "Aydınlık"ı satmaya, satışını artırmaya çağıran bu hainler, dün şöyle diyorlardı:

"Tüm proleter devrimciler, devrimciler, demokrat aydınlar, Halkın Sesi yazarlarının Bizans entrikacılığına karşı birleşelim. Onların devrimci hareketi arkadan hançerleyen oyunlarını açığa çıkaralım. H.S. yazarlarının bozguncu, bölücü tutumunu meşrulaştırmasına izin vermeyelim. Tek bir dürüst devrimciyi bile HS yazarlarının teslimiyet ve ihanet çizgisine teslim etmeyelim." (Halkın Yolu, Sayı 13)

"Günah çıkarma" yazılarında; "proletarya hareketinin zaferi!", "tüm devrimcileri, TİKP'ye tek tek katılmaya, dünya devrimine ve ülkemiz devrimine omuz vermeye çağırıyoruz" diye yazan "Halkın Yolu Yazı Kurulu", geçmişte gazetesinin sayfalarında şu yazıya yer veriyordu:

"Bu Çöken Bir İhanet Akımıdır."

"Sınıf mücadelesinin kirli bir elbezi gibi fırlatıp kenara attığı Halkın Sesi menşevizmi, 1 Mayıs'tan bu yana ihanet bataklığında son çırpınışlarını veriyor.

"Onlar çürüyen canlı bir varlığın son debelenişi içerisinde etrafa pis kokular saçmaktadırlar.

"Faşist diktatörlüğün gönüllü hizmetkarlığını üstlendiklerinden bu yana(...) görevlerine MİT ve Kontr-gerilla ile açıktan açığa işbirliği yaparak dört elle sarılıyorlar." (Halkın Yolu, Sayı 30) (abç)

Bugün, "Devrim davasını ilerletmek, TİKP saflarında birleşmekle mümkündür" diyen bu siyasi yüz karaları, dün şöyle diyorlardı:

"(Halkın Sesi) 'majestelerinin muhalefeti' haline dönüşmüştür. İşbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının bu izinli muhalefet grubu şimdi MİT ve Kontr-gerillanın fahri üyeliğini üstlenmiştir. Proleter devrimci harekete karşı, karşı-devrim ittifakının ayrılmaz bir parçasına dönüşmüştür Halkın Sesi. (Aynı yerde) (abç)

Halkın Yolu'nun platformu ve siyasi çizgisi "Üç Dünya Teorisi" üzerine kurulmuştu. Her temel meselede bakışı bu temel üzerinde yükseliyordu. Halkın Yolu'nun bu çizgiyi belirleyen şefleri daima ortayolcu bir hat izlemişler ve Marksizm-Leninizm ile, proleter devrimci çizgi ile Halkın Sesi-Aydınlık revizyonizmi arasında bir yer tutmuşlardı. Onların siyasi çizgisini Aydınlık revizyonizmine karşı boyun eğme oluşturmuştu.Bunun kaçınılmaz sonucu oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadelenin keskinleştiği dönemde ortaya çıktı.

İşte aynı ideolojiye sahip oldukları halde, her ikisi de aynı iplikten dokunmuş oldukları halde, Halkın Sesi'ne karşı yürüttükleri gözboyamacı sahtekar "mücadele"nin süngüsü düşüyor. Ve bu bukalemunlar bir yandan Doğu Perinçek ve avenesi karşısında acz içinde el ovuşturuyor, bir yandan da kısık sesle de olsa onların ve tekkelerinin meziyetlerini sayıp dökmeye devam ediyorlar. Bir yandan "kekelerken", diğer yandan tekkeyi ayakta tutmayı, kariyeri sürdürmeyi,mevkiyi elde tutmayı ve bu yolla esas görevleri olan proleter devrimci hareket, birlik ve parti önünde engeller olmayı sürdürmeyi amaçlıyorlar. İşte Halkın Yolu'nun 45. sayısında yer alan "Halkın Sesi'nin Telaşı Nedendir?" adlı yazıda Halkın Sesi yazarlarının, yani Doğu Perinçek takımının, sayılıp dökülen meziyetleri şunlar:

"Abdülhamit jurnalciliği", "yalancı şahitlik", "sayın muhbir vatandaşlık", "Osmanlı madrabazlığı", "Vedat Nedim Tör tipi hainlik", "Osmanlı entrikacılığı" vb. Üstelik bu son derece doğru olan meziyetleri, aynı yazıdan seçmelerle daha da artırabiliriz. Yazıda şu pasajlar yer alıyor:

"Bir zamanlar sosyal-faşist T"K"P hainlerinin gizli radyolarından devrimcileri ihbar etmelerini protesto eden Halkın Sesi'nin belkemiksiz yazarları, bu kez aynı isimleri legal basında yayınlayarak gerçek yüzlerini ortaya koydular."

Bu yazıyı yazarken, Halkın Yolu şefleri "Üç Dünya Teorisi"ne gerisingeri çark etmişlerdi. Onlar Halkın Sesi'ni "devrime katılmalarını engelleyen şeytan olarak niteliyor" ve esasta artık hiç bir siyasi farklılıkları olmadığını belirtiyorlardı. Ancak şu gerçekleri yazmaktan da kendilerini alamamışlar. Halkın Sesi kıvraklığını kastederek şöyle yazıyorlar:

"(Halkın Sesi'nin geleneği) 'Çekoslovakya işgalini alkışlarken hatalıydım, ama yine de proleter devrimci bir harekettim', 'darbeci milliyetçiliğin en önde gelen savunucusu iken hatalıydım, ama yine de proleter devrimciydim', 'Çaru Mazumdar çizgisinin hararetle propagandasını yaparken hatalıydım, ama yine de proleter devrimci çizgiyi temsil ediyordum' geleneğidir."

Gelelim Halkın Yolu"nun teorik eki, "Devrimci Teori" dergisine...

Bakalım burada "Aydınlık-TİKP" ile ilgili olarak neler yazılmış:

"1 Mayıs karşısındaki tavrıyla bir ihanet akımına dönüşen, giderek bunu derinleştiren Aydınlık ve Halkın Sesi ve onun anti-Marksist tezleri ve burjuvaziyle işbirliği çizgisi..." (Devrimci Teori, Sayı 1, sy.4) (abç)

"Mao Zedung'un Yeni Demokratik Devrim Teorisini Reddeden Aydınlık, 1977 Türkiyesinde Kruşçev Revizyonizmini Hortlatıyor." (Aynı yerde, sy. 24) (abç)

Halkın Yolu sayfalarında Aydınlık-TİKP"in sayılan "meziyetlerine" bu kadar örnek yeterlidir. Şimdi bir de Aydınlık-Halkın Sesi dergilerine bir göz atalım. Bakalım bu çekişme içinde, bu dergilerin sayfalarında hangi gerçekler ortaya çıkıyordu? Bugün "TİKP"e iltica eden ve büyük hüsnü kabul gören"Halkın Yolu" ileri gelenleri ile ilgili en uygun tanımlamaları da orada bulabiliyoruz:

"Halkın Yolu şeflerinin oportünist taktiklerini artık herkes ezbere biliyor. Necmi ve İlkay Demirler, Ömer Güvenler, Boran revizyonizminden bu yana defalarca kılık değiştirmişler, fakat ideolojik mayaları daima aynı kalmıştır. Bütün iki çizgi mücadelelerinde şaşmaz bir şekilde aldıkları tutum proletarya düşmanlığıdır" (Halkın Sesi, Sayı 139, sy.9)(abç)

Ne denir? Bundan daha doğrusu yazılamazdı. Gerçekten de İlkay ve Necmi Demirler son "kılıklarına bürünmüşler, "her zaman aynı kalan ideolojik mayalarına" bütünüyle dönmüşler ve gerçekten de, bugün bütün dünyada süren iki çizgi mücadelesinde "proletarya düşmanlığı"nı sürdürebilmek üzere "Üç Dünyacı" TİKP saflarına katılmışlardır. Çünkü bugün işçi sınıfı düşmanlığının düğümlendiği nokta "Üç Dünya Teorisi"dir.

"Ömer Güven'in izlediği yol ise daha karmaşıktır. O, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine karşı Mihri Belli'nin adamı olarak savaşmakla kalmamıştır. Aynı zamanda Yusuf Küpeli döneğinin ahpaplığından, I, Bilen revizyonizminin adamlarıyla ortak yazılar yazmaya kadar uzanan renkli bir siyasi kişiliği sergilemiştir. O'nu 1974'lerde TSİP'te çalışmanın faziletlerinden demvururken görmek de mümkündür; "İleri" dergisinde takma adla revizyonist yazılar yazarken görmek de..." (Aynı yerde)

"Aydınlık" dergisi ise Ömer Güven'in bir başka "meziyetini" şöyle ortaya koyuyor:

"1972-73 yılının Şevket Süreyya'sı, Yusuf Küpeli gibi döneklerle ahbaplık edendir. (...) 1974 yılının Şevket Süreyya'sı, TSİP içinde çalışmanın faziletini öven ve I.Bilen revizyonistinin adamlarıyla kader birliği ederek İleri dergisinde revizyonist yazılara Aydın Çelik imzasını basandır." (Aydınlık, Sayı 75, sy.6) (abç)

Ömer Güven! "Yaşasın Halkın önderi TİKP!" haykırışlarıyla ve "kendi tecrübelerinle" birlikte, haydi sen de de "TİKP" saflarına...

"Halkın Yolu" sayı 51'de boy gösteren "Halkın Yolu'nun eski diğer şefleri hakkında ise ayrıntılı açıklamalar yok. Ancak bunların topunun karakterlerinin ne olduğunu ise, "Halkın Sesi"nin şu sözlerinde bulabiliriz:

"... şeflerinin oportünist, kemiksiz ve yüreksiz karakterleri ..." (HS. Sayı 139, sy.9)

Ve işte onların en temel niteliği:

"Halkın Yolu şefleri, devrim isteyen birçok gençi gözbağcılığı yaparak işte böyle aldatıyorlar." (HS. Sayı. 143)

Gerçekten de "Halkın Yolu" ileri gelenleri Aydınlık revizyonizmi ile proleter devrimci çizgi arasında sahte bir siyasi çizgi inşa ederek ve birçok insanı etraflarında toplayarak, grupçuluğa, entellektüelizmi teşvik ederek aldattılar, kendi emellerine alet ettiler. Proleter devrimcilerin birleştirilmesini ve bir parti çatısı altında toplanmasını engellemeye çalıştılar ve bunda bir anlamda da başarılı oldular.

Ancak onların geldikleri yerde en son "gözbağcılıkları" da herkesi revizyonist "Aydınlık-TİKP" saflarına çağırmalarıdır.

"Aydınlık" ve "Halkın Sesi" sayfalarını karıştırdığımızda örnekleri daha da çoğaltabilir, "Halkın Yolu" şeflerinin "meziyetlerine" yenilerini ekleyebiliriz. Ama şimdilik bu kadarı da yeterli...

Biz bu proletarya düşmanlarının her ikisinin de niteliklerini bizzat proleter devrimci hareketin onlara yönelttiği teşhirlerden de kalkarak ortaya koyabilirdik. Ama kucaklaşanların niteliklerini birbirlerinin ağzından bildirmek yolunu bilerek seçtik.

Al birini çarp ötekine, ortaya bütün gerçekler çıksın. Gerek "Aydınlık-TİKP" tekkesi ve bu tekkenin şefleri Doğu Perincek ve avenesi; gerekse "Halkın Yolu"nun bugün "TİKP"e iltica eden şefleri, karşılıklı olarak yaptıkları bütün "övgüleri" haketmektedirler. Ancak hem bu şefler hem de ortaya koydukları siyasi tezler aynı iplikten dokunmuşlardı. Onların ortak karakteri proleter devrimine düşmanlık, Marksizm—Leninizme düşmanlık, proletarya partisinin inşasına düşmanlıktı. Biri parti inşası karşısında "Şefik Hüsnü-TİKP" korkuluğu sallıyor; diğeri yani "Halkın Yolu" şefleri ise, entellektüelizmi körüklüyor, grupçuluğu yayıyor, proleter devrimci çizgi karşısında suni siyasetler oluşturuyor ve birçok insanı ilkesiz grupçuluğa elet ediyordu.

Hepsi de özeleştiri nedir bilmeyen, işçi sınıfına ve devrime karşı zerre kadar sorumluluk duymayan, yılan gibi kıvrılan oportünistler, siyasi bukalemunlardı. Ancak hepsinin özleri aynıydı: Revizyonizm.

"Halkın Yolu"nun oportünist şeflerinin, dergilerinin 45. sayısındaki istekleri en sonunda gerçekleşti: Şeytan onları affetti ve cehennemine kabul etti.

"Aydınlık-TİKP" aynı soydan her türlü revizyonistin kucaklaştığı bir bataklıktır.

«HALKIN YOLU» HAREKETİ, PLATFORMU VE SİYASİ ÇİZGİSİ; BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLERİN TEK BİR PARTİ ÇATISI ALTINDA TOPLANMALARININ ÖNÜNE KURULAN BİR BARİKATTI.

"Halkın Yolu"nun 51. ve son sayısı adlı dergideki imzalardan anlaşılacağı gibi revizyonist "TİKP"e karşı günah çıkaran kişiler; "Halkın Yolu"nun doğuşundan, bu kişilerin "TİKP"e ricat edişlerine kadar, "Halkın Yolu"nun önde gelen kişileri, -birkaç istisna dışında- "Halkın Yolu" platformunu ve siyasi çizgisini belirleyen, bu gazetenin siyasi yorumlarını düzenleyen ve pratik tavırlarını yöneten kişilerdir.

Bu siyasi bukalemunların hepsi de "günah çıkarma" yazılarında ne yazık ki artık kavranması gereken birtakım gerçekleri, özellikle "Halkın Yolu" içinde yer almış kişiler tarafından kavranması gereken birtakım gerçekleri de dile getirmektedirler.

Bunlar şöyle diyorlar:

"Biz Halkın Yolu taraftarı devrimcilerin TİKP'e katılmalarını engellemek için elimizden geleni yaptık. Suni siyasetler oluşturduk. Suni ayrılıklar yarattık. Düşmanlıklar körükledik."

Bunların hepsi yazılarında tekkecilik ruhuyla, küçük grup zihniyetiyle, grupçuluk ruhuyla davrandıklarını itiraf ediyorlar.

Onlar siyasi çizgilerini (yani Halkın Yolu dergisinde ifadesini bulan siyasi çizgiyi) "tekke menfaatleri uğruna kuru ajitasyon duvarları" olarak tanımlıyorlar. Siyaset yerine "teorik genellemeler ve laf kalabalıklarını" geçirdiklerini itiraf ediyorlar.

Bugün bunlar elbette işin içine "TİKP"i karıştıracaklar.Çünkü ta başından beri esas niteliği oportünizm ve ortayolculuk olan ideolojik-siyasi çizgileri ve yılan gibi kıvrılan oportünist nitelikleri gereği, sonuçta bugün onlar bir özeleştiri yapmıyorlar, aksine TİKP'e karşı günah çıkarıyorlar. Ama sözlerine, itirafları na daha yakından bakıldığında ve mesele "Halkın Yolu" hareketi içinde yer alan büyük çoğunluk açısından ele alındığında ne yazık ki acı bir gerçek ortaya çıkmaktadır. Ve bu artık bugün gelinen yerde mutlaka kavranmalıdır.

"Halkın Yolu"nun büyük çoğunluğu, bu oportünist şeflerin aksine, yeni oportünizmi reddetti. Oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı mücadele etti ve bu şefleri reddetti. O halde, şeflerin "Biz Halkın Yolu taraftarlarının TİKP'e katılmalarını engelledik" sözleri hiç bir anlam ifade etmiyor.

İtiraflarının aksine,bu şefler daima proleter devrimci hareketle TİKP revizyonizmi arasında bir yer tuttular. Ve revizyonizme bir geçiş köprüsü oluşturdular. Onların ortaya koyduğu platform, siyasi çizgi ve bunların parti inşası konusundaki tavırları daima revizyonizme ve burjuvaziye hizmet etti.

Bu kişiler ülkemizdeki her ayrım noktasında, her büyük mücadelede proleter devrimci hareket ile TİKP revizyonizmi arasında bir yer tuttular, her temel meselede bir ortayol tezgahladılar.

Peki ama, o halde bunların itirafları sonucu ortaya çıkan asıl gerçek nedir?

Saflarının büyük çoğunluğunu oluşturan ve Marksizm-Leninizm yolunda yürümek, devrim yapmak isteyen, parti için mücadele eden dürüst devrimcilere rağmen; "Halkın Yolu" hareketi, bu oportünist küçük-burjuva şeflerin önderliğinde ve platformu ve siyasi çizgiyi, pratik tavırları onların belirlemesi sonucu, daima ülkemizde bütün devrimcilerin tek bir parti çatısı altında toplanmasının önünde bir engel oldu.

İşte ortaya çıkan asıl gerçek budur.

Bu kariyerist küçük—burjuva şefler tekkecilikleri, grupçulukları ve mevki tutkunlukları dolayısıyla kendileri "Aydınlık-TİKP"e gitmediler. Onların sözleriyle kendi kendilerinin önünde bu yönde engel oldular.

Ama asıl olarak Marksizm-Leninizm yolunda yürümek isteyen, devrim yapmak isteyen ve parti için mücadele eden birçok dürüst devrimciyi de kendilerine alet ettiler. Suni siyasetler oluşturarak, suni ayrılıklar koyarak,düşmanlıklar körükleyerek "Halkın Yolu" tabanında yer alan ve büyük çoğunluğu oluşturan dürüst devrimcilerin diğer proleter devrimcilerle birleşmelerini engellediler. Kendilerindeki grupçuluğu,tekkeciliği "Halkın Yolu"nun tabanına da yaydılar. Tabanlarını her zaman Halkın Kurtuluşu düşmanlığı ile eğittiler.

Onlar genç ve tecrübesiz bir çok dürüst devrimciyi teorik lafazanlıklarla, zorlama alıntılarla, Suslov'vari yazılmış ısmarlama yazılarla uyuşturdular. Bu yolla, birçok dürüst devrimcinin kafasında, düşüncelerinde, proleter devrimci çizgi ile suni ayrılıklar yarattılar.

Onlar, itiraf ettikleri gibi, daima kendini evrenin merkezi gören bir anlayışla hareket ettiler. Bu anlayışı kendi tabanlarına da yayarak, proleter devrimci hareketle duvarlar ördüler. Başkalarından öğrenmek, başkalarının dediklerini inceleyerek kavramak ve doğruyu bulmak anlayışı yerine, aksine "Halkın Yolu" tabanındaki dürüst devrimcilerin proleter devrimci gelişmenin dışında kalması için ellerinden geleni yaptılar.

"Grup yapısını her şeye rağmen korumak, ayakta tutmak" anlayışı gerçekten de onların esas anlayışıydı. Bu onların küçük-burjuva dünya görüşlerinin bir yansımasıydı. Ancak onlar bu anlayışı tabana da yaydılar. Halkın Kurtuluşu'nun proleter devrimci çizgisi geliştikçe, her temel meselede tezler ortaya çıktıkça, bu şefler bu gelişmeye karşı suni farklılıklar körüklediler. Entellektüel bilgileri, lafazanlıklarıyla, teorik cambazlıklarla ortaya konan her temel meselede suni farklılıklar yarattılar.Bunlar üzerinde fırtına kopararak, "Halkın Yolu" tabanındaki dürüst devrimcilerin bu gelişmelerden etkilenmesini engellediler.

Bunlar 1971 sonrasında hiç bir zaman niteliklerini değiştirmeyen küçük-burjuvalardı. Onlar 1971 sonrasında dürüst devrimcilerin Marksizm-Leninizme doğru ilerlemesini sadece taklit ettiler. Proleter devrimci hareketin ortaya koyduklarının arkasından yürüdüler ama bunu sadece kendilerine ayrı bir grup oluşturmak ve bir mevki sahibi olmak için yaptılar. Halkın Kurtuluşu'nun revizyonizme karşı mücadelesinin ürünlerini istismar ederek birçok dürüst devrimciyi kendi gruplarına çektiler. Ama aynı zamanda onlar, TİKP revizyonizminin Halkın Kurtuluşu'na yönelttiği sözde eleştirilere de sahip çıktılar. Birçok teorik lafazanlığın arkasında bu sözde eleştirileri, proleter devrimci hareketle farklılıklar yaratmak, "Halkın Yolu" tabanının proleter devrimcilerle birleşmesini engellemek için kullandılar.

İşte onların bugünkü itiraflarının sonucu ortaya çıkan asıl gerçek budur.

"Halkın Yolu" hareketi, ortayolculuğun, grupların var olabildiği şartlarda doğmuş ve varlığını sürdürebilmiş bir hareketti. Ülkemiz proleter devrimci hareketindeki teorik ve siyasi netleşmelerin giderek gelişmesi,proletaryanın azami-asgari programının ve temel siyasetlerinin ortaya konması; ve gerek uluslararası, gerekse ulusal planda saflaşmanın keskinleşmesi sonucu dağılmaya mahkumdu ve parçalandı.

"Halkın Yolu"nun şeflerinin bugün yeni oportünizmi savunmalarının ve sonuçta "Aydınlık-TİKP" revizyonizmine iltica etmelerinin temelini, ideolojik ve siyasi köklerini, bizzat bu şefler tarafından yaratılmış olan "Halkın Yolu"nun siyasi çizgisinde, platformunda ve tezlerinde aramak gerekir. Ortayolculuğun somut bir ifadesinden başka bir şey olmayan "Halkın Yolu" çizgisinin, bugün gelinen yerde ulaştığı noktadır bu.

O halde, ortaya bir gerçek daha çıkıyor. "Halkın Yolu" şeflerinin sonu, bizzat onlar tarafından belirlenmiş olan "Halkın Yolu" platformunun ve siyasi çizgisinin sonudur. "Halkın Yolu" şeflerinin iflası, bizzat bu çizginin iflasıdır. "Halkın Yolu" şeflerinin ortadan kalkması, bizzat "Halkın Yolu" hareketinin tarihi ve siyasi olarak ortadan kalkmasıdır.

BUGÜNE KADAR «HALKIN YOLU» SAFLARINDA YER ALMIŞ OLAN VE ONUN ÇOĞUNLUĞUNU OLUŞTURAN DÜRÜST DEVRİMCİLER:

AYNI ŞEYİN TEKRARLANMASINA MÜSAADE ETMEYİN! ORTA YOLCU ÇİZGİ AYIKLANAMAZ. BU ÇİZGİ OPORTÜNİST - AYRILIKÇI «HALKIN YOLU» ŞEFLERİNİN ÇİZGİSİDİR. BU ÇİZGİNİN İDEOLOJİK ÖZÜ OPORTÜNİZMDİR; VAROLUŞ TEMELİ BÜTÜN DEVRİMCİLERİN TEK BİR PARTİ ÇATISI ALTINDA TOPLANMASINA KARŞI DUYULAN DÜŞMANLIKTIR. SORUMSUZ KÜÇÜK BURJUVA GRUPÇULUĞUDUR.

"Üç Dünyacı" oportünist şeflere karşı mücadele geliştikten sonra ve bunlar saflardan atıldıktan sonra bugün yapılması gereken şey, bu mücadelenin proleter devrimcilerin Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birliğinin sağlanması ve partinin inşası mücadelesine bağlı olarak ele alınmasıdır.

Ortada Marksist-Leninist ve oportünist yanları olan ve oportünist yanları ayıklanarak düzeltilebilecek olan bir çizgi değil, sistemleşmiş bir oportünizmin ve grupçuluğun ürünü sahte, suni bir "çizgi" vardır.

Şimdi gelinen yerde bazı ki-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Ecevit, işçi sınıfına grev yapmayı yasaklıyor

Başbakan Bülent Ecevit Avrupa "gezisinden" sonra yaptığı basın toplantısında "en hayati alanlarda grev ilan edilmesine" ve bu gibi işyerlerinde greve gidilmesine karşı olduğunu açıklamıştır.

Ecevit'in bu sözlerle TPAO'daki grevi hedef aldığı, TPAO'na bağlı Batman Rafinerisinde çalışan 3 bin 300 işçinin 17 Mayıs'ta başlattığı grevi mahkum etmeye çalıştığı açıktır.

Hükümetin işbaşına gelmesinden sonra CHP yöneticilerinin grevlere karşı tutumu tam da Ecevit'in bu sözlerinde somutlaşmaktadır. Onlar "devralınan ağır ekonomik miras", "cumhuriyet tarihinin en ağır ekonomik bunalım dönemi" vb. demagojik gerekçelerin arkasına gizlenerek ve çeşitli ağulayıcı vaatlerle bir yandan mevcut bunalımın bütün yükünü işçi sınıfının omuzlarına yüklemeye çalışmakta, bir yandan da işçi sınıfının daha iyi yaşama koşulları için giriştiği çeşitli eylemleri, grevleri engellemeye, olmazsa yasaklamaya çalışmaktadırlar. Bu politika tam da komprador burjuvazinin istediği ve onayladığı bir politikadır.

Bugün komprador burjuvazinin bütün kesimleri sömürüyü bir kat daha artırmanın, ülkemizi emperyalist tekellere daha da fazla peşkeş çekmenin planlarını yapmakta, bu planları uygulamaya çalışmakta ve bunun için de işçilerden "fedakarlık" istemektedirler. İşçilerden hangi tip "fedakarlıkların" beklendiği ise açıktır: Emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarına kuzu kuzu boyun eğmek, toplu sözleşme görüşmelerinde komprador burjuvazının getirdiği bütün önerileri kayıtsız şartsız kabul etmek, hiç bir şekilde greve gitmemek, ücretlerin dondurulması girişimi karşısında sessiz kalmak vb.

Ecevit de çeşitli gerekçelerle işçileri bu tip "fedakarlıklar" yapmaya çağırmaktadır.

CHP hükümeti komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik buhranın yükünü atlatarak düzlüğe çıkmalarını sağlamak için işçi sınıfını ekonomik ve siyasi yönden daha da fazla ezmeyi hedef alan bir politika izlemekte, işçi sınıfının mücadelesini engellemeye, grevleri yasaklamaya çalışmaktadır. Çeşitli sendikaların başına çöreklenmiş sendika ağaları da bu politikanın gönüllü uygulayıcıları durumundadırlar.

Diğer bütün şeylerin yanı sıra grevler karşısındaki tutumuyla ve izlediği politikayla da Ecevit hükümeti kendini ele vermektedir. İşçi sınıfı ve bütün halk bugün şunu açıkça görmektedir ki, geçmişteki bütün sözlerine ve demagojik vaatlerine rağmen CHP yöneticilerinin ve onların yönetimindeki hükümetin izlediği politika işçi sınıfının ve bütün halkın çıkarlarına değil, tam tersine emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarına hizmet etmektedir.

CHP yöneticileri egemen sınıfların çıkarlarını savunmaya devam ededursun. İşçi sınıfı daha iyi yaşama koşulları için ve sömürüsüz bir dünya için bütün engelleri yıkarak mücadeleye devam edecektir.

Her geçen gün yaygınlaşan grev hareketleri bunun bir örneğidir.

İşçi sınıfı sınırsız grev ve genel grev hakkı istiyor

İşçi sınıfının ve Türkiye işçi sınıfının mücadelesi kapitalizmin tarihi kadar eskidir. İşçi sınıfının tarihi kapitalizme ve burjuvaziye karşı sayısız mücadele örnekleriyle doludur. Daha iyi yaşama koşulları için, sömürüsüz bir dünya için yürütülen bu mücadele sonunda işçi sınıfı burjuvaziden ve burjuva devletinden birtakım mevzileri söke söke almıştır.

Bu mücadele biçimlerinden en önemlisi, şüphesiz ki, işçi grevleridir. İşçi sınıfı çeşitli grev hareketleriyle hem birtakım yeni mevziler kazanmış, hem de grev hakkının sınırlarını genişletmiştir.

Onun içindir ki, burjuvazi her "zor durumunda" ilk iş olarak işçi sınıfının grevlerine saldırmış; grevleri engellemeye, durdurmaya, yasaklamaya çalışmış, hatta bazı ülkelerde grev hakkını yasalardan dahi çıkarmaya çalışmıştır.

Bunun en açık örneklerinden birini ülkemizden verebiliriz. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminde hemen hemen bütün grev hareketlerini ya yasaklamışlar, ya da izne bağlayarak yapılan bazı grevleri göstermelik bir şekle dönüştürmüşlerdir. Bu yolla işçi sınıfını daha büyük bir oranda açlığa ve sefalete itmişlerdir.

Üstelik bu durum sadece 12 Mart dönemiyle sınırlı değildir. Bugün de emperyalistler Türkiye egemen sınıflarına kredi vermek için işçiler aleyhine yeni kararların alınmasını bir ön koşul olarak ortaya koymaktadırlar. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları CHP hükümetine ücretlerin dondurulması ve işçi grevlerinin engellenmesini veya sayısının azaltılmasını dayatmaktadırlar. Grev hareketlerinin yaygınlaşmasının önüne geçilmesi için, yeni haklar istenmemesi için, hatta eski hakların bir bölümünün ortadan kaldırılması için yeni birtakım tedbirler alınmasını istemektedirler.

Bunun içindir ki CHP hükümeti, emperyalistlerin ve egemen sınıfların isteklerine boyun eğerek işçi ücretlerini dondurma girişimlerinde bulunmakta, çeşitli yollarla işçi grevlerini engellemeye çalışmakta, engelleyemediği alanlarda da "milli güvenlik" vb gibi sahte gerekçelerle grevleri ertelemeye veya yasaklamaya yönelmektedir.

Bütün bunların da ötesinde bugün ülkemizde işçi sınıfının kazanmış olduğu ekonomik, demokratik ve siyasi mevziler oldukça sınırlıdır. İşçi sınıfının örgütsüzlüğünden de yararlanan egemen sınıflar, her dönemde kazanılmış hakları sınırlamaya, ortadan kaldırmaya yönelmişlerdir. Mevcut yasaların tümü komprador burjuvazinin çıkarlarını korumakta ve kollamaktadır. Komprador patronlar greve giden işçilere karşı lokavt silahına sarılmaktadır. Faşist devletin sivil ve askeri güçleri grevlere azgınca saldırmaktadır. Grevler "milli güvenlik" vb. gibi sahte gerekçelerle sürekli olarak ertelenmektedir.

Yargı mekanizması aldığı bütün kararlarla grevci işçilerin elini kolunu bütünüyle bağlamaya, onları açlığın ve sefaletin karanlık çukuruna biraz daha itmeye çalışmaktadır.

Bütün bunların uygulanmasında faşist devletin ve komprador patronların baş yardımcısı, işçi sınıfının büyük bir bölümünü bağrında toplayan iki sendika konfederasyonunun, TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağalarıdır.

Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları işçi sınıfının grev hareketlerinin önüne barikatlar kurmaya, işçileri satmaya çalışmakta, engelleyemedikleri grevlerin de mümkün olduğu kadar az zararla sona ermesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Fakat işçi sınıfı hiç bir dönem hiç bir sahte vaade kanmamıştır ve kanmayacaktır. İşçi grevlerinin önüne kurulan bütün barikatlar birer birer çökmüştür ve çökmeye de mahkumdur. İşçi sınıfı grev hareketine karşı yönelen bütün saldırıları püskürtmesini bilmiştir.

Bugün Türkiye işçi sınıfının daha iyi yaşama koşulları için, sömürüsüz ve aydınlık bir dünya için mücadelesi kendiliğindenci bir şekilde de olsa yükselmektedir. Grevler her yeni gün artmakta ve yaygınlaşmaktadır. İçinde bulunduğumuz dönemin toplu sözleşmeler dönemi olması, grev hareketlerinin daha da yükselmesini ve yaygınlaşmasını beraberinde getirecektir.

İşçi sınıfı bu süreç içerisinde sadece mevcut yasalarla sınırlandırılmış ve uygulamada daha da sınırlı tutulan grev hakkını kullanmakla yetinmeyecek, buna ek olarak yeni mevziler kazanmak için de dişe diş bir mücadele yürütecektir.

İşçi sınıfı bugün:

* Lokavtın tümüyle yasaklanmasınını,
* Grev yasaklarına son verilmesini, grev hakkının kullanılmasının önündeki bütün engellerin kaldırılmasını.
* Tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınmasını,
* İşçi sınıfına ve bütün çalışanlara genel grev, siyasi grev ve dayanışma grevi hakkının tanınmasını istemekte ve bunun için mücadele etmektedir.

İşçi sınıfı bu mücadelesi sürecinde önüne dikilen bütün barikatları yıkarak birliğini ve örgütlenmesini sağlayacak ve pekiştirecektir.

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN SENDİKADAN

* NEVŞEHİR BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN TEMİZLİK İŞÇİLERİ çeşitli tertiplerle MİSK'e üye yapılmışlardır. MİSK, temizlik işçilerinin sorunlarıyla ilgilenmek şöyle dursun, sinsi sinsi ve her fırsatta işçileri satmaktadır.

Temizlik işçileri sorunlarını ve üzerlerindeki baskıyı şöyle anlatıyorlar:

"Biz temizlik işçileri 6-7 yıldır sadece 12 gün izin kullandık. Bazı arkadaşlar hiç izin kullanmadı. Faşist yaltakçıları ise her yıl birer ay izin kullanıyorlar. Bizleri pazartesi hariç, saatimiz belli olmadan çalıştırıyorlar. Dört aydan beri de ücret alamıyoruz.

Belediyeye çöreklenmiş faşistler ekonomik haklarımıza bile ambargo uyguluyorlar. Faşistler 1977 yılına ait birer ikramiyemize ve 1978 yılına ait birer maaş tutarındaki ikramiyemize el koydular. Verilmesi gereken yazlık ve kışlık elbiselerimizi vermediler. Belediye Başkanı ve yaltakçıları dişe diş bir mücadele ile aldığımız haklarımızı gasbediyorlar. Bunlar bizden açıkça çaldıkları paralarla TIR ticareti yapıyorlar.

Bizler daha önceden Genel-İş üyesiydik. Kendini devrimci olarak gösteren birisi patronla anlaşarak bizi MİSK'e sattı. MİSK'i sendika olarak başımıza diktiler. Bu faşist sendikacılar bizim sorunlarımızla ilgilenmek şöyle dursun, gelişen devrimci mücadelemize sinsi sinsi pusu kurmaktadırlar.

Ama hayatı yaratan biz işçiler anladık ki, faşist diktatörlük yıkılmadan, bu sömürü ve zulüm düzeni sona ermeden kurtuluşumuz gerçekleşmeyecektir."

Sietas Tersanesi'nde feci kaza

Tersane işçisi, bile bile ölüme gönderildi

Nuri Çiftçi, Almanya'da 28 işçi arkadaşıyla birlikte Hamburg Sietas Tersanesinde yeni inşa edilmekte olan bir geminin kıç tarafında çalışıyordu. Her şey öğle üzeri saat 11'de meydana geldi: Çelikten dev kımıldamaya başladı, muazzam bir çatırdı ortalığı kapladı ve sonra 65 ton ağırlığındaki kıç taraf devrildi.

Türkiyeli işçi Kemal Kaya; "Önce muazzam bir çatırdı duydum. Demir yapı sallanıyordu ve ağır kaynak makinası kucağımdan kaydı" diyordu. Kemal Kaya kıç taraf korkuluklarından sürüklendi ve 8 metre yükseklikten beton zemine düştü. Mucize kabilinden, o ve 27 kaynakçı arkadaşı hayatta kaldılar. Ama, aralarından biri için, Nuri Çiftçi için artık yapılacak bir şey yoktu. 15 metre yükseklikten aşağı düştükten sonra yerde yatmakta olan Nuri Çiftçi 60 kilo ağırlığındaki bir pervane altında ezilerek öldü.

Ne olmuştu? Burjuva basını, "trajik bir kaza" diye yazıyordu. Fakat bu bir yalandır. Sietas Tersanesi işçileri bunu biliyorlar. Bir işçi şöyle diyordu: "Daha geçen gün ağır kıç taraf rüzgarda sallanıp duruyordu. Bunun üzerine ustabaşına gidip, onu uyardık. Ama aldığımız cevap yalnızca 'çenenizi kapatın!' oldu." İşçiler daha önceleri de iş yerindeki güvenlik koşullarının yetersizliğinden şikayette bulunmuşlardı. Sonuç ise hiçti. Bir Türkiyeli meslekdaşı ise, "Eğer daha ısrar ederseniz, Türkiye'ye geri gidebilirsiniz" diye ustabaşının sözlerini hatırlatıyordu. Bu sefer de öyle olmuştu.

Tersane patronu Sietas için, işçilerin hayatı ve güvenlikleri önemsizdi. 37 yaşındaki 3 çocuk babası Türkiyeli işçinin hayatına malolan ve ayrıca 6 kaynakçının ağır yaralı olarak hastanede yatmasına neden olan feci kazadan sonra, o, yalnızca omuzlarını silkip "bir kaza" diye yorum yapıyordu. Felaketten sonra tersane, yalnızca bir cankurtaran arabası çağırmıştı!

Sietas'ı ilgilendiren tek şey kârdır. Onun tersanesi boşuna "Hamburg'un en hızlı iş yapan gemi fabrikası" diye tanınmıyordu. Geçtiğimiz yıl bu alanda yeni bir rekor kırıldı: Tersanede 32 gemi inşa edilmişti. Bu arada işçilerin güvenliği için ayıracak zaman kalmıyor tabii. Çünkü vakit nakittir. Böylelikle 1200 kişilik tersanede tek bir iş güvenliği uzmanı bile yoktu. Güvenlik yönetmenliğinin uygulanmasında iki usta görevliydiler. Bunlardan birisi kaza meydana geldiği sırada izinli bulunmaktaydı. Diğeri ise, en acil güvenlik önlemleri için bile harekete geçmiyordu. (Kendisi kıç tarafının desteklerini kontrol etmediğini kabul ediyor.) İşçileri işten atma tehditleri altında kıç tarafında çalışmaya zorluyordu!

Tersane yönetimi, yabancı işçilerin işten atılma korkusuyla haklarını isteyememelerini insafsızca sömürüyordu. 1200 kişilik personelden 600'ü yabancı işçilerden meydana geliyordu ve bunlar en tehlikeli görevleri yapmak zorunda bırakılıyorlardı. Tıpkı 21 Mart'ta olduğu gibi. Ölüm gemisinin kıç tarafında çalışan işçilerin çoğu yabancı işçilerdir. Özellikle Türkiyeli işçiler. Tersane patronu Sietas, tabii ki, yabancı işçilere ikinci sınıf insan muamelesi yapmadığını iddia ediyor. Kazadan sonra basına yaptığı açıklamada şunu belirtiyordu: "Kaza anında aynı kısımda Almanlar da bulunuyordu, ancak soğukkanlılıkları sayesinde onlara önemli bir şey olmadı..." Ama, 43 yıl önce firmayı devraldığı zamanki aynı ruhla konuşan patron Sietas, boşuna işçileri bölmeye, Alman ve yabancı işçileri birbirine düşürmeye çalışıyor.

Bir Alman işçi, "Tersane yönetimini ilgilendiren, hızlı çalışma ve kârdır. İşçilerin güvenliği onları ilgilendirmez" diye isyan ediyordu. Kazanın ve iş arkadaşları Nuri Çiftçi'nin ölümünün sorumlusunun aranması konusunda bütün Alman ve yabancı işçiler hepsi birlik içindeydiler. Öfkeye kapılan ve galeyana gelen tersane işçileri, ölen arkadaşlarının cesedinin bulunduğu bölgeyi, kazadan sonra hemen çembere aldılar. Böylelikle, sık sık yapıldığı gibi, izlerin ve ipuçlarının silinmesini engellemek istiyorlardı.

İşçilerin bu protestosuna karşı, Sietas hemen harekete geçti. 20 yaralıya yalnızca tek bir cankurtaran arabası çağıran ve böylece başka ölümlerin meydana gelmesine ortam hazırlayan Sietas, polisi bir büyük harekât için alarma geçirdi. 22(!) polis arabası tersane bölgesine geldi. Türkiyeli işçi Nuri Çiftçi'nin katilini tutuklamak için değil, Sietas ve onun ustabaşılarını, öfkeye kapılan işçilerden korumak için! Polisin yardımıyla ve alelacele getirilen Türk Konsolos Yardımcısının aracılığıyla Türkiyeli işçileri evlerine yollayan -ücret kaybını vermeden- tersane patronu Sietas, böylelikle daha büyük protesto gösterilerini engellemiş oldu. Bu seferlik! Çünkü bugün Nuri Çiftçi'nin başına gelenlerin yarın kendilerinin başına da gelebileceğini bilen tersane işçileri, ne 21 Mart günü yalnızca kendi çıkarlarını düşünen, çıplak ve açık bir vahşet örneği veren bir kapitalist olarak gördükleri Sietas'a besledikleri kini, ne de o gün polisini işçilerin üstüne salan -katillerin "dostu ve yardımcısı"- kapitalist devlete besledikleri kini unutmayacaklardır.

ROTER MORGEN, SAYI 13, 31 Mart 1978

İşçi ücretlerinin dondurulması girişimleri ve sendika ağalığı

Komprador burjuvazinin uzun yıllar hayal ettiği ücretlerin dondurulması, bizzat Ecevit tarafından açıkça dile getirildi. İşçi ücretlerinin dondurulması, emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranını işçilere yüklemenin bir aracıdır. Emperyalizm bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de, ücretleri dondurarak içine düştüğü derin buhrandan kurtulmak istiyor. Uluslararası mali sermayenin örgütü Uluslararası Para Fonu (IMF) daha geçen yıl ortalarında ücretlerin dondurulmasını Demirel hükümetine önerdi. Halk kitlelerinin mücadelesi buna zaman ve imkan bırakmadı. IMF'nin dayattığı devalüasyon, zam, vergi yüklerini CHP hükümeti yürürlüğe koydu. Şimdi ücretleri dondurmaya hazırlanıyor.

İşçilerin gerçek ücretleri çok düşmüştür. Yalnızca son dört ay için de resmi rakamlara göre fiyatlar %25 arttı. Türkiye, dünyada fiyat artışları en yüksek olan ülke oldu. Böyle bir durumda ücretlerin dondurulması işçi kitlelerini daha da açlık ve yoksulluğa mahkum eden bir yük olacaktır. Oysa Vehbi Koçların, Sabancıların, Hasların kârları gerilemiyor, tersine artıyor. 1977 yılında bu kompradorların kârları 1,5 kata yakın arttı. Emperyalistler ve egemen sınıflar buhranlarını emekçilere yüklemek için her yerde fiyatları artırıyor, ücretleri donduruyorlar. Batılı emperyalist blok içinde yer alan tüm kapitalist ülkelerde 1977 yılında tekellerin kârı fiyatların %10 yükselmesiyle birlikte arttı. Emekçi kitleler üzerindeki ekonomik şiddetin yoğunlaştırılmasının bir sonucu olarak şirketlerin kârı artmaya devam etti. Bunun karşısında emekçi kitlelerin grev, gösteri vb. mücadeleleri yoğunlaşıyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler, zamların geri alınması, çalışma şartlarının iyileşmesi, ücret artışları ve hayat şartlarının iyileşmesi talepleriyle mücadeleye atılıyorlar. Milyonlarca işçi, kapitalist boyunduruğa karşı sömürüsüz bir dünya için, sosyalizm için mücadele barikatlarına atılıyor. Fiyatların ve hayat pahalılığının artması, işsizler ordusunun çoğalması karşısında işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınların öfkesi büyüyor.

İşçi sınıfının bu mücadelelerinin karşısına emperyalizmin ve egemen sınıfların çıkarlarının savunucusu sendika patronları dikilmektedir. Emperyalist ülkelerde sendika yöneticilerinin bizzat kendileri tekelci burjuvazinin parçası haline gelmişlerdir. Almanya'da en büyük sendika konfederasyonu olan DGB yöneticileri kapitalistlerin uşaklığını yapmakla yetinmiyorlar. Aynı zamanda kitle halinde işten çıkartmaları, fabrikaların kapatılmasını "iktisaden kaçınılmaz" olduğunu ileri sürerek haklı buluyorlar. DGB yöneticilerinin birçoğu Alman Sosyal-Demokrat Parti üyesidir ve parlamentoda yer almaktadır. Bu sendika patronları işçilerin gerçek ücretlerinin düşürülmesine neden olan anlaşmaları tekellerle birlikte düzenliyor ve onaylıyorlar. Bu sendikacılar genel olarak işçi kökenlidirler ama işçi sınıfına yaptıkları ihanetlerle işçileri sömüren ve ezen birer kapitalist haline gelmişlerdir. İtalyan revizyonist partisine bağlı İtalya İşçi Sendikaları Konfederasyonu yöneticileri de bütünüyle kendi tekelci burjuvazisinin hizmetine girmiştir. Bu Konfederasyon Sekreteri Lama, grevleri durdurarak ücret zamları isteklerinden vazgeçeceklerini belirtti. İtalyan revizyonist sendikacıları, şirketlerin bir bunalım halinde oldukları saptandığı zaman işçi çıkarmakta haklı olduklarını belirtti. İspanya'da ise hain Carillo'nun denetimindeki sendika patronları, milli ekonomiyi yıkımdan kurtarmak için ücret artış isteklerinden vazgeçeceklerini defalarca belirttiler.

Ülkemizde de faşist, revizyonist ve reformist sendika ağaları işçi sınıfının ücret artışı isteklerinin karşısında yer almaktadır. Onlar da tekelci komprador burjuvazinin işçilerden "kâr" adı altında sömürdüğü artı-değerden pay alıyorlar. Genellikle işçi kökenli olmakla birlikte, işçilerden kesilen aidatlar, patronlardan aldıkları rüşvetlerle burjuvalaşıyorlar. Kemal Türkler gibileri müteahhitlik yapıyor. Bazıları fabrika ortağı oluyorlar. Bütün sendika ağaları, sömürü ve zulüm düzeninin bir parçasıdır. Aralarındaki çekişme değişik efendilerin çıkarlarının savunucusu olmalarından gelir. Sömürüden kapacakları payın kavgasıdır. CHP hükümeti işçileri "fedakarlığa" çağırdığı zaman daha üç ay önce Yol-İş Başkanı Halit Mısırlıoğlu "işçi sınıfının gereken fedakarlığı yapacağını" belirtti. Hemen arkasından komprador burjuvazinin sözcüleri bu "akıllı" reformist sendikacıya övgüler yağdırdı. Yılların kaşarlanmış faşisti Halil Tunç "işçilerin fedakarlığın bilincinde" olduklarını söyledi. DİSK yöneticileri ise "hükümetin halkçı" olduğunu belirterek "kayıtsız, şartsız destekleyeceklerini" söylediler. Emperyalist tekeller ücretlerin dondurulmasını dayattı. Egemen sınıflar bunu yıllardır istiyorlar. CHP yönetimi işçilere "fedakarlık" çağrısı yapar yapmaz her türden sendika ağası emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarının safında yer aldı.

Ecevit'in açıkça ücretlerin dondurulması gerektiğini belirttiği demecinden sonra sendika ağaları sahte muhalefete giriştiler. İşçi sınıfı, sendika ağalığının yıkılması ve sınıf sendikacılığının kurulması mücadelesinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin parçası olduğunu gitgide daha iyi anlıyor. Faşist Halil Tunç'un, reformist Baştürk'ün ve diğerlerinin muhalefeti göstermeliktir. Halil Tunç, Baştürk ve tüm sendika ağaları ücretlerin dondurulmasına karşı çıkarken hükümeti desteklemeye devam edeceklerini belirtiyorlar. Bunun anlamı nedir? CHP yönetimi, açıkça ücretleri dondurmaktan söz ediyor. Sendika ağaları "hükümeti destekliyoruz" diyor. Ücretlerin dondurulmasına karşı sözlerin yalanı burada hemen ortaya çıkıyor. TPAO grevinin yasaklanmasına ilişkin sözlere karşı ne Tunç'tan, ne de Baştürk'ten ses çıkmadı.

Sendika ağalarının ücretlerin dondurulmasına karşı sözlerindeki yalan ve aldatmacanın gerçek amacı nedir? Tunçlar, Baştürkler ve diğerleri gerçekte işçi sınıfının mücadelesinden korkuyorlar. Faşist diktatörlüğe, reformist yalanlara karşı yükselen mücadelenin sendika ağalığını da yıkacağını biliyorlar. Tunç, geçmişte defalarca bu yöntemi uyguladı. "DGM'ler çıkarsa genel greve gideriz" gibi palavralarla TÜRK-İŞ üyesi işçilerin mücadelesinin önünü almak istedi. Sıra eyleme gelince aniden sustu kaldı ve işçileri pasifleştirdi. Yapılacak eylemleri engelledi. Sosyal-faşist Kemal Türkler, "DGM'ye karşı direniş" çağrısında bulundu. Hemen ikinci gün "ben sorumlu değilim" diyerek faşist polis ve savcıları işçilere saldırttı. 3 bin işçinin işten atılmasında burjuvaziyle ortaklık yaptı. Bugünkü kabadayıca çıkışların amacı da, işçi sınıfının mücadelesinin büyük boyutlara ulaşmasını engellemektir. Ekonomik taleplerin yanı sıra faşist diktatörlüğe ve reformist sahtekarlıklara karşı işçilerin siyasi mücadele alanına milyonlarla atılmasını engellemektir. Sendika ağaları, işçilerin ücretlerinin dondurulmasına karşı derin nefretinin savunucusu ve öncüsü gibi görünüyorlar. Mücadeleyi dizginlemek istiyorlar.

Sendika ağalığına karşı mücadele, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin bir parçasıdır. İşçi sınıfı, her türden sendika ağalığını parçalayarak ekonomik, demokratik talepleri ni tutarlılıkla savunabilir. Mücadelesini, sömürü ve zulüm düzeninin temellerine, faşist diktatörlüğe indirilen güçlü darbeler haline getirebilir. Faşist diktatörlüğe karşı mücadele, sendika ağalığına karşı mücadeleden geçer. Ücretlerin dondurulmasına karşı mücadelenin yolu sınıf sendikacılığı mücadelesi yoludur. Faşist, reformist ve revizyonist sendika ağalığına karşı mücadele yürütmeden ücretlerin dondurulmasına tutarlılıkla karşı çıkılamaz.

Bugün sınıf sendikacılığı bayrağını yükselten proletarya partisi, artık ufukta görünmektedir. Proleter devrimciler her sendika içinde, sendika ağalığına karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdürmelidirler. Şu ya da bu sendika ağasına karşı diğeri desteklenmiyor, onun kuyruğuna takılınmıyor. Proletarya partisinin programı, işçi sınıfının acil talepleri için mücadelenin tek yürütücüsü sınıf sendikacılığını bütün reformist, revizyonist, oportünist akımlara karşı savunmaktadır. "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganı, her türden sendika ağalığına karşı sınıf sendikacılığının temel sloganıdır.

TMMOB 23. Genel Kurulu yapıldı

TMMOB'nin 23.Genel Kurulu 13 Mayıs 1978'de Ankara'da yapıldı.

Genel Kuruldan önce yurtsever devrimci mühendis ve mimarlar kendi aralarında bir toplantı yaptılar. Çeşitli bölgelerden gelen 60 kadar mimar ve mühendisin ve çeşitli fakülte ve yüksekokullardan gelen 22 son sınıf öğrencisinin katıldığı bu toplantıda mimar ve mühendislerle ilgili çeşitli sorunlar tartışıldı. TMMOB Genel Kurulunda delege olarak bulunan bir kısım arkadaşlar ise toplantıya katılamadı. Böylece kongre sırasında 100'e yakın yurtsever devrimci mühendis ve mimar bir araya gelerek çeşitli sorunları tartışma olanağını buldular.

TMMOB Genel Kurulunda dikkati çeken noktalardan birisi TİP,TSİP vb. gibi karşı-devrimci partilerin Genel Başkanlarının uzun uzun nutuk çekmesiydi. Bunların karşı-devrimci ve zehirleyici yalanlarını kusmaları kongreye katılan delegelerin yarım gününü aldı.

Çalışma Raporunun okunmasından ve rapor üzerinde görüşmeye geçilmesinden sonra, söz alan Gemi Mühendisleri Odası delegesi Tansel Timur arkadaş revizyonistleri ve onlarla uzlaşan ortayolcuların TMMOB'ni hangi noktaya getirdikleri meselesi üzerinde durdu. TMMOB'nin bugün iki yıl önceki çizgisinden daha geri bir noktada bulunduğuna dikkati çekti. Tansel Timur arkadaş ayrıca TMMOB yöneticilerinin DİSK yönetiminin İstanbul 1 Mayıs mitingindeki anti-demokratik tavrı ve kararı karşısında kayıtsız kalmasını ve proleter devrimcilerin 1 Mayıs'ta bütün ülke çapında düzenledikleri 1 Mayıs gösterilerini de desteklememelerini eleştirdi. Çalışma Raporunun da "buram buram revizyonizm koktuğunu" söyleyen konuşmacı arkadaş, TMMOB yöneticilerinin İSDEMİR konusunda iki yıl önceki söylediklerini bugün inkar etmelerinin nedenleri üzerinde durdu. Timur arkadaş bu konuda somut veriler üzerinde durarak Türkiye'deki sosyal-emperyalist sömürünün TMMOB eliyle gizlenmesine çalışıldığına dikkati çekti. Gemi Mühendisleri Odası delegesi sosyal-emperyalist Rusya'nın diğer alanlarındaki sömürüsünü de örneklerle anlatarak, bunun karşı

Dev.Sa.7.Sü.8'de

DEVRİMCİ BİR MADEN MÜHENDİSİ

İSDEMİR'DEKİ SÖMÜRÜ VE YAĞMA

Bugüne dek İSDEMİR olayı üzerine ve oradaki sömürü ve olumsuzluklar üzerine pek çok şey söylendi ve yazıldı. Emperyalizmin uşağı faşistler, Rusya'nın uşağı sosyal-faşistler, "Üç Dünya"cı sağ oportünistler, revizyonistlerle uzlaşan ortayolcular vb. gibi ara akımların hemen hepsi meseleye kendi dar çıkarları açısından bakarak olayı çarpıtmaya çalıştılar. Tüm burjuva eğilimler, İSDEMİR'deki sömürünün ve olumsuzlukların nedenlerini ya gizlediler veya eksik verdiler. Amerikan emperyalizminin uşağı faşistler İSDEMİR'i bir basamak, bir baskı ve terör yuvası haline getirmeye çalışırlarken, Rusya'nın işbirlikçileri, sosyal-emperyalist sömürüyü ve Rusya'nın olumsuzlukların kaynağı olduğu gerçeğini gizlemeye ve ona meşru bir kılıf geçirmeye çalıştılar. Revizyonistlerle uzlaşan ortayolcular da revizyonistlerin bu sahtekarlıklarına ellerinden geldiğince yardımcı oldular. TMMOB'nin 22 dönem çalışma raporu bu anlamda olumsuz bir örnek olarak ortadadır. Böylece TMMOB yöneticileri iki yıl önceki ortak komisyon raporunu (bak. 25.6.1976 tarihli Birlik Haberleri Dergisi) inkar ederek revizyonizme daha çok yaklaştılar. Oysaki TMMOB'nin söz konusu 22. dönem çalışma raporu hazırlandığı dönemde yönetimde ortayolcular çoğunluğa sahiplerdi. "Üç Dünya"cı Aydınlık oportünistleri ise olaya bir başka açıdan bakarak yalnızca Rusya'nın sömürüsünü görüyor ve diğer emperyalist kuruluşların ve komprador burjuvazinin sömürüsünü gözardı ediyorlar. Oysaki İSDEMİR'deki sömürü ve olumsuzlukların kaynağı esas olarak Rus sosyal-emperyalizmi olmakla birlikte diğer kuruluşlar, (ki bunların başında "John Milles And Partines", ENKA, Sungurlar vs. gibileri gelir) ve komprador burjuvazidir.

İSDEMİR büyük bir yatırımdır. Böylesine büyük bir yatırım için bazen tek bir emperyalist devlet başa çıkamayabilir, ortak bir sömürü söz konusu olabilir ki, İSDEMİR'de böyle olmuş, muhtelif emperyalist kuruluşlar buradan çıkar sağlamışlardır. Çeşitli emperyalist kuruluşların pay kapma mücadelesi İSDEMİR'deki sömürünün ve olumsuzlukların kaynağı olmuştur. Nitekim başlangıçta 1974 yılında tam kapasite ile işletmeye geçmesi planlanan kuruluşun maliyeti 4,5 milyar lira olarak hesaplanmışken, Rusya'nın uzun vadeli çıkarları gütmesinin hesabına uygun olarak kuruluş geciktirilmiş ve 1975 yılı sonundaki maliyeti tam 9,5 milyar liraya çıkmıştır. Bugün bu maliyet daha da artarak devam etmektedir. Çünkü yeni yeni sorunlar çıkmakta ve tevsi işlemleri gündeme gelmektedir. 1974'te tamamlanması planlanan kuruluş 1976 yılında ancak faaliyete geçmiş ve bugün % 30 kapasite ile ancak çalışabilmektedir. Gecikmeler nedeniyle meydana gelen üretim kaybı günde 15 milyon lira ve tüm üretim kaybı ise 25 milyar lirayı aşmıştır. Kuruluş faaliyete geçinceye dek tam 70 şirket tarafından sömürülmüştür.

25.6.1976 tarihli TMMOB Birlik Haberleri Dergisi'nde yayınlanan Demir-Çelik Komisyonu Raporu Rusya'nın sömürüsünü gizlemeye çalışanların sahte yüzünü açığa çıkarmaktadır. Söz konusu Komisyon raporunda şöyle diyor:

"Müessese adına yürütülen kontrollük mekanizması zamanla işlemez duruma getirilmiştir. Sovyet uzmanlarının firmaların danışmanı olarak çalışması ve firmalara sağlanan tüm kolaylıklara ve ödüllendirmelere karşın alınan işlerin yalnızca aşırı kârlı ve teknik hassasiyet gerektirmeyen kısımları yapılmış ve geriye kalan kısımlar İSDEMİR'e terk edilmiştir. Eksik kalan kısımlar gerçekten tesislerin can alıcı noktalarıdır. Bunlar Karabük şantiyeleri yada müessese emanet ekiplerince ikmali yoluna giderek devlet çift yönlü zarara sokulmuştur. İSDEMİR'in en önemli üniteleri sayılan kuvvet santrali, yüksek fırınlar ve kok bataryalarının büyük bir bölümüyle halen eksik bırakılmış saha işleri emanet ekiplerince yapılmaktadır."

İşte yukarıdaki alıntı Rusya'nın, olumsuzlukların kaynağı olamaz diyenlere ve bugün Rusya'nın İSDEMİR ve Seydişehir'deki sömürüsünü TMMOB eliyle meşrulaştırmaya çalışanlara ve BİLİMSEL KILIFLI raporlara iyi bir örnektir. Rus uzmanları Rusya'nın sömürüsünü gizlemek için kullanılan diğer emperyalist kuruluşların danışmanlığını yapmışlardır. Uzun vadeli çıkarlar peşinde olan ve İSDEMİR'i ekonomik, siyasi ve kültürel alandaki faaliyetlerine bir sıçrama tahtası yapmak isteyen Rusya'nın kasıtlı olarak malzeme geciktirmeleri vs. gibi girişimleri şimdilik bir yana bırakalım.

İSDEMİR NASIL KURULDU?

İskenderun Demir-Çelik tesisleri, Karabük Demir-Çelik ve 1960 yıllarında yapılan Ereğli Demir Çelik tesislerinden sonra kurulan üçüncü büyük Demir-Çelik tesisidir. Demirel hükümeti döneminde 5 Mart 1967 tarihinde Türkiye ile Rusya arasında yapılan 200 milyon dolarlık anlaşma gereğince kurulmuştur. İlk planda 100 milyon dolarlık kredi veren Rusya tesisin malzeme, techizat, teknik donanım vs. gibi hususlarını da üzerine almıştır. 1970'de yapımına başlanan tesisin 4,5 milyar liraya mal olacağı hesaplanmış ve 15.12.1974 tarihinde tam kapasite ile faaliyete geçeceği de yine Rusya ile yapılan anlaşma gereğidir. Ancak tesis 29.10.1976 da birçok eksikliklerle birlikte ancak % 30 kapasite ile faaliyete geçmiştir. Toplam maliyeti ise daha önce hesaplanan 4,5 milyar lirayı % 173 gibi bir oranla aşarak 1975'te 9,5 milyar liraya çıkmış ve bugün hemen hemen 15 milyar liraya varmıştır. İSDemir'deki gecikmeden dolayı toplam üretim kaybı bugün 25 milyar liradır. Gerek İSDEMİR ve gerekse alüminyum tesisleri için Rusya ile yapılan anlaşmada alınan kredi altın ve dolar esasına göre verilmiş ve ham madde karşılığı krediye dayandırılmıştır. Yani Türk parasının dolar karşısındaki ner değer kaybı otomatik olarak Türkiye'nin Rusya'ya olan borcunu artıracaktır. Nitekim 18 Ekim 1973 tarihinde ABD dolarının altına olan paritesinin değişmesi ile 24.12.1972 tarihli Türk-Sovyet anlaşmasının 5. maddesinde öngörülen kredi miktarı 158 milyon dolardan 172 milyon dolara fırlamıştır. (Fazla bilgi için bak 10.5.1977 tarih ve 15933 sayılı resmi gazete). Yani durup dururken bir anda Türkiye 14 milyon dolar fazla yükün altına giriyor. İSDEMİR ile ilgili 25.3.967 tarihli kredi şartları ham madde karşılığına da dayandırılmıştır. Bu sömürü biçimine göre Türkiye yalnız 1978 yılı içerisinde 25 milyon dolarlık ham maddeyi İSDEMİR borcu nedeniyle Rusya'ya verecektir. Kısacası 1967 yılı İSDEMİR ve Alüminyum tesisleri ile Rus sosyal-emperyalizmi için bir sıçrama dönemi olmuştur. Çünkü bu yıldan sonra Rusya'nın Türkiye'de ekonomik, siyasi ve kültürel olarak yayıldığını görmekteyiz. Aynı şekilde Rusya'nın işbirlikçilerinin de bu dönemde belirli ölçülerde gelişme kaydettiğini görmekteyiz. İşte İSDEMİR olayının önemli bir özelliği de budur.

İSDEMİR'DE SÖMÜRÜ VE ZULÜM KAT KAT ARTARAK DEVAM ETMEKTEDİR

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları emperyalist ağa babalarıyla birlikte milyonlarca emekçinin alınterinden kesilen vergilerle vurgun üstüne vurgun vururken ve sömürüyü ketmerleştirip çalışanların sırtına yıkarken, zulüm ve sömürü de kat kat artarak devam etmektedir. İSDEMİR faaliyete geçtiğinde, yani kuruluş çalışmaları başladığında birçok emperyalist kuruluşla birlikte tam 70 şirket leş kargası gibi İskenderun'a çöreklenmişti. Böylece bir yandan soygun, baskı ve terör kol gezerken rüşvet, yolsuzluk, adam kayırma da mevcut düzenin tüm pislikleriyle ortalığı kaplamıştı.

Tam 400 işçi 1970-1976 döneminde iş "kazalarında" öldü. Bu açıkça bir katliamdı. İşçiler her türlü sağlık koşullarından, can güvenliğinden ve sosyal haklardan yoksun olarak çalıştırıldılar. Haklarını isteyince işten atıldılar. Besleme faşist sendikalar işçileri satmaya kalkıştılar. Kadrolar şişirilerek istihdam politikası yozlaştırıldı. İSDEMİR tam bir faşist yuvası haline getirilmeye çalışıldı. Bugün İSDEMİR'de faşist diktatörlüğün baskı ve zulmü kat kat artarak devam etmektedir.

İSDEMİR SOSYAL-EMPERYALİST RUSYA'NIN İHRAÇ ETTİĞİ GERİ TEKNOLOJİNİN CANLI BİR ÖRNEĞİDİR

Gerek Rusya'nın borazanları revizyonistler olsun ve gerekse onlarla uzlaşanlar olsun, yatıp kalkıp İSDEMİR'in ileri bir teknolojinin eseri olduğunu söylemektedirler. Söylediklerini kanıtlamak için de uyduruk gerekçeler ileri sürüp bilimsel kılıflı araştırmalar yayınlıyorlar. En çok dayandıkları şey İSDEMİR'de fırınların oksijenli konverter sistemle inşa edilmesidir. Bugün oksijenli konverter fırınlarıyla demir-çelik üretmek modern bir metoddur. Fakat bir teknolojinin ileri olması için bu yeterli midir? Elbetteki değildir. Eğer oksijenli bazik konverterlerle üretim ileri bir teknoloji ise Amerikan emperyalizminin kredi ve teknolojisiyle kurulan aynı sistemli Ereğli Demir Çelik'teki teknoloji için niçin geri teknoloji diyorlar? İşte revizyonist sahtekarlık burada kendisini ele vermiştir. Demekki bir teknolojinin ileri veya geri oluşu yalnız üretim sistemine değil aynı zamanda üretim güçleri ve ilişkiler meselesine tabidir.

İSDEMİR'deki teknoloji şu nedenlerle de geri bir teknolojidir ve Rus uşakları bu gerçekleri gizleyemezler.

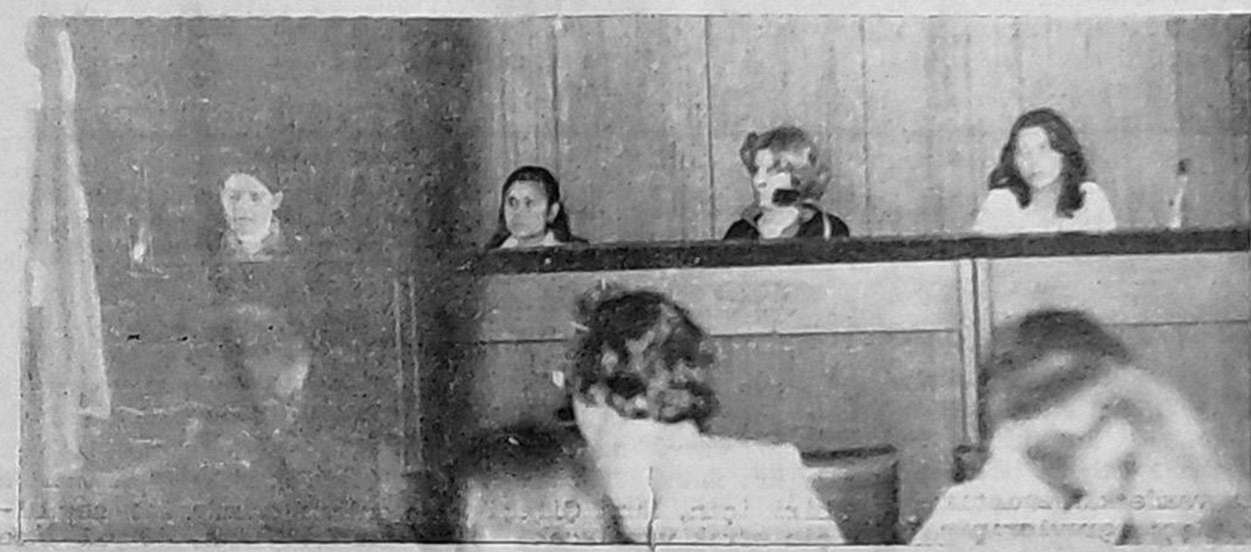
a) Genel olarak demir çelik sanayi ve özel olarak İSDEMİR ağır sanayiye temel olabilecek özellikte değildir. Üretilen demirin % 54'ü inşaat sektöründe kullanılmaktadır. Makina yapan makina sanayii olmadığından çeliğin büyük tüketimi böyledir. Yine İSDEMİR'de stratejik bir öneme sahip olan yüksek karbonlu çelikler, özel alaşımlı çeliklerin üretim oranı çok düşüktür. Türkiye genelinde bu oran % 3 civarındadır. Alaşımlı çeliğin toplam çelik içindeki payı ise ancak % 1,2'dir. Gerek ton başına kok sarfiyatı olsun ve gerekse çalışan işçi başına düşen çelik miktarı olsun İSDEMİR, Ereğli Demir Çelik'ten oldukça geridir.

b) Demir-çelik tesislerinde yüksek fırınlar genellikle 5 bin metre küpten aşağı düşünülmez. Dünya standartları gözönüne alındığında 3 milyon ton/yıldan daha düşük kapasiteler için demir çelik inşası verimli olamazlar. Rusya bizzat kendisine bunu uygulamaktadır. Oysaki İSDEMİR'de yıllık planlama önce 1,1 milyon ton, sonra 4 ve giderek 6 milyon tona yükseltecektir. Burada Rusya'nın uzun vadeli bir sıçrama tahtası olarak İSDEMİR'i kullanmak istemi açığa çıkmaktadır. Gecikmelerin altında yatan gerçek de yine budur.

c) İSDEMİR ham madde yönünden dışa bağımlıdır. Kok kömürünün Amerika'dan getirilmesi programlanmıştır. 1975'te 1 milyon ton kok böylece alınmıştır. Bir ton sıvı madene 1,6 ton kok kömürü düşmektedir. 1982 yılında 4.117.000 ton kok kömürü ithal etmek zorunluluğu vardır. Yine demir cevheri için yeterli araştırmalar yapılmamış ve Amerika'dan veya Brezilya'dan getirilecek demir cevherine göre tesis kurulmuştur. Bu yöntem Amerika başta olmak üzere tüm emperyalist devletlerin yeni bir eğilimi olarak ortaya çıkmaktadır.

Diğer şeylerin yanında bütün bunlar Rusya'nın geri teknoloji ihraç ettiğinin açık kanıtlarıdır. Ayrıca Rusya bazik konverterler sistemini sömürge ve yarı sömürge ülkelerde kurarak bir deneme tahtası gibi kullanmaktadır. Çünkü Rusya'da 1970 verilerine göre toplam 116 milyon çelik üretiminin çoğunluğu Martin-Simens usulü ile çalışan 245 ton kapasiteli 400 adet ve Bessemer usulü ile çalışan 91 ton kapasiteli 28 adet tesisten sağlanmaktadır. 1980 yılı için yapılan 160 milyon ton/yıl çelik üretimi ise yine aynı metodlarla üretmektedir.

Sağlık emekçisi hemşireler 14 Mayıs'ı birlik ve dayanışma günü ilan ettiler ve kutladılar

İstanbul'da düzenlenen panelde 14 Mayıs hemşirelerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak ilân edildi.

14 Mayıs Pazar günü Tabibler Odası'nda Florence Nightingale Hemşirelik Yüksek Okulu Mezunları Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından düzenlenen panelde hemşirelerin sorunları dile getirildi ve çözüm için önerilerde bulunularak böyle toplantıların sürekli olması dileğinde bulunuldu. Bugüne kadar burjuvazi tarafından 12-18 Mayıs tarihleri, F.N'in doğum yıldönümü nedeniyle hemşirelik haftası olarak ilan edilip kutlanmaktaydı. 14 Mayısta düzenlenen panelde, ilk kez bugün bu amaçla kutlanacağı açıklandı.

Panelde söz alan konuşmacılar, kadının toplumsal evrimi, ikili sömürüsü, hemşireliğin özgül sorunları, sosyalist toplumda kadın, hemşirelik eğitimi ve mesleki örgütlenme konuları üzerinde durdular. Yapılan konuşmalarda hemşirelerin en önemli sorunlarının, yönetimde bağımsız bir idare ve organizasyon yoksunluğu, işçi memur ayırımından doğan mesleki örgütlenme zorluğu ve bugüne kadar bu örgütlenmenin sağlanamamış olması yönünde yoğunlaştığı görüldü. Bunun yanı sıra konuşmalarda toplumun her kesiminde görülen ve kadın emekçilere ikili olarak yansıyan baskı ve sömürünün, sağlık emekçisi hemşireler için de geçerliğini korumakta olduğu vurgulandı.

Hemşirelerin sorunlarının dile getirildiği, birlik ve dayanışmalarının pekiştiği böyle bir günde, bu işkolundaki en büyük kuruluşlardan biri olan Türkiye Hemşireler Birliği'nin hiç bulunmaması ve sorunlara sahip çıkmaması sağlık emekçilerine ve tüm emekçilere bir kez daha kanıtladı ki, haklarını kendileri ve yine ancak kendilerinin yönetimde bulunduğu örgütlenmelerin önderliğiyle alabileceklerdir. Öte yandan kendi salonlarında hem de kendi iş alanlarının emekçilerin düzenledikleri bir toplantıya bir mesaj dahi göndermek zahmetinde bulunmayan Tabibler Odası'nın tavrı da panelde kınandı ve bu tavrın altındaki düşüncelerin hiç bir zaman emekçiden yana olamayacağı belirtildi.

Panelde yapılan konuşmalarda, hemşirelerin ekonomik, demokratik hakları için mücadele edecekleri belirtildi ve bu mücadelenin kısa vadeli hedefleri olarak şunlar saptandı:

- Sağlık hizmetlerinin ücretsiz olması
- İşçi memur ayırımının kaldırılması, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarının alınması
- Eşit işe eşit ücret ilkesinden hareketle tam gün çalışma yasasının tüm sağlık personeline de uygulanması ve maaşlarının %80'inin tam gün çalışma tazminatı olarak ödenmesi.
- Hastaneler talimatnamesinin günün koşullarına cevap verir biçimde demokratikleştirilip, bugünkü yöneticilerin insiyatifinden kurtarılması.
- Kadın personelin yoğun olarak bulunduğu sağlık işkolunda, analık işlevinin tam olarak yerine getirilmesi ve korunması için, çocuklara kreşler, emzirme odaları, oyun odaları açılması. İstirahat odaları, tüm personelin konut sorununun çözümlenmesi.
- Ulaşım sorununun çözümü açısından sağlık işkolunda çalışan tüm personel için servis arabalarının sağlanması.
- Kadro sorununun çözümü ve terfi edemeyen binlerce sağlık görevlisinin terfi ettirilmesi.
- Sağlık eğitiminin Türkiye gerçeklerine uygun olarak yapılması
- Tüm sağlık personeli üzerindeki baskı ve sömürünün kalkması.

Kısa vadedeki hedeflerini bu başlıklar altında sıralayan yurtsever, demokrat hemşireler, sorunlarının kesin olarak çözümünün toplumun diğer sorunlarının çözümüyle ve tüm emekçi halkın kurtuluşuyla olacağının bilincindedirler. Panelde bu kısa vadedeki hedeflere ve nihai zafere erişmek için kendi işkollarındaki yurtsever, demokrat hemşirelerin birlik ve dayanışmasının gerekliliğine işaret edilerek tüm emekçiler bu mücadeleyle dayanışmaya çağrıldılar.

Gümrük ve Tekel Bakanlığında yurtsever devrimci memurların mücadelesi

Hayatın her alanında olduğu gibi Gümrük ve Tekel Bakanlığı'nda da sınıf mücadelesi yükseliyor.

Özellikle II.MC döneminde Bakanlığa, aralarında Sami Bal, Yılmaz Durak gibi katillerin de bulunduğu yüzlerce faşist doldurulmuş, bunlara bir de fahan tutulmuştur. Bu faşistler, çalışmamakta, ancak bayan memurlara sataşmak, yurtsever, devrimci ve demokratlara saldırmak için "işe" gelmektedirler.

Öte yandan sosyal-faşist bürokratlar da, faşistlerle işbirliği yapmakta, çalışanlar üzerinde her fırsatta baskı ve terör uygulamaya çabalamaktadırlar.

Bakanlığın yemekhane derneği olan GÜM-YAR-DER'in seçimlerinin yaklaşmasıyla birlikte, seçim çalışmaları yoğunlaştı. Yurtsever devrimci emekçiler, seçimlere HK,DY,KSD ve HY birlikte katılması doğrultusunda tavır koydular. Daha önce de yurtsever devrimciler, sosyal-faşistlere karşı Devrimci Yol yanlıları ile birlikte mücadele ediyorlardı. KSD grubu ilk başta HK'nun ittifaka alınmasına karşı çıktı ve DY ile ittifak kurmak istedi. Fakat DY yanlısı arkadaşlar bunu reddettiler. KSD daha sonra üçlü ittifaka (HK,DY,KSD) razı oldu, fakat bu kez de sandalye sorununu gündeme getirdiler.

Yurtsever Devrimciler, Bakanlıktaki devrimcilerin, anti-revizyonistlerin ortak çıkarlarının, grup çıkarlarından önde geldiğini, sandalye için diretmemek gerektiğini savundular. Durum kritik olduğu için, kazanabilmek için üç grubun birlikte tavır alması gerektiği konusunda KSD'li arkadaşları ikna etmeye çalıştılar. Fakat bu arkadaşların revizyonizmle uzlaşan tavırları, seçim öncesinde ve seçimlerde iyice ortaya çıktı. KSD'li arkadaşların tutumu, en sonunda derneğin sosyal-faşist-CHP ittifakının eline geçmesine yol açtı.

Genel kurulda, HK-DY ittifakı divan başkanlığı seçimini kazandı. Sosyal-faşistler HK-DY ittifakının, her listeden bir kişinin konuşması doğrultusundaki önerisine karşı çıktılar. Fakat önerge onaylandı. İttifak adına HK'ndan bir arkadaş söz aldı. Arkadaş faşistleri, sosyal-faşistleri ve CHP reformistlerini, Bakanlıktaki tutumlarını kanıt göstererek teşhir etti. Bakanlık emekçilerinin ekonomik demokratik taleplerini savundu.

Yurtsever devrimci emekçilerin mücadelesi, kitle bağlarını günlük düzenli çalışmalarla daha da pekiştirerek sürecektir ve başarıya ulaşacaktır.

Gümrük ve Tekel Bakanlığı emekçileri polis saldırısını püskürttüler

Bakanlığın bulunduğu bölgedeki okullar, polisin ve sivil faşist çetelerin sürekli saldırısına hedef olmaktadır.

5 Mayıs'ta polis ve faşist çeteler, okullarından çıkan öğrencilere silahla, copla yine saldırdılar. Öğrenciler kendilerini ancak taş ve yumrukla savunabiliyorlardı. Bu durumu gören Bakanlık Basın Müşaviri Nurdoğan Taçalan polislere " saldıranların öğrenciler değil, faşistler olduğunu, öğrencilere saldırmaktan vazgeçmelerini" söyledi. Bunun üzerine 10-15 polis, onu coplamaya başladı. Bunun üzerine kapıda birikmiş olan bakanlık emekçileri, bu saldırıya yumruk ve taşla cevap verdiler ve müşaviri polisin elinden kurtardılar. Bundan sonra çatışma polis-memur çatışmasına dönüştü. Devrimciler direnerek, bahçe kapısını kıran polisi içeri sokmadılar. Polis çareyi çekilmekte buldu.

Olaylar sürerken sosyal-faşistler pencereden polisle çatışanlara "maocu" diye bağırarak mücadeleyi baltalamaya, kitleyi pasifize etmeye çalıştılar. Bu tavırlarına gereken cevap verilerek sosyal-faşistler susturuldu.

Polisin çekilmesinden sonra bir forum yapıldı ve polisin tutumu nefretle kınandı. Slogan atılarak eylem sona erdi.

Yurtsever devrimci emekçilerin en önünde yer aldığı bu eylem, hata ve eksiklerine rağmen, memur mücadelesi için yüz ağartıcı bir önemdedir.

Ankara'da düzenlenen bir toplantıda TRT çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesi tartışıldı

TRT-DER 13 Mayıs Cumartesi günü Ankara'da TRT çalışanlarının çeşitli sorunlarının tartışıldığı bir toplantı düzenlendi. "Çalışanlar Formu" adı altında düzenlenen toplantıda TRT-DER Şubeleri ve işyeri temsilciliklerince hazırlanan raporlar okundu. Raporlarda yer alan TRT çalışanlarının başlıca sorunları dernek Genel Başkanı Erkan Oyal tarafından sunulan sonuç bildirgesinde şöyle sıralandı:

"TRT çalışanlarının sorunu genelde halkımızın sorunlarından ayrı değildir, onun bir parçasıdır. Bu sorunların temelden çözümü halkımızın vereceği devrimci mücadelenin zaferiyle mümkün olacaktır.

De.sa.7.sü.9'da

Tutuklu ve hükümlüler cezaevlerindeki baskı ve saldırıların son bulmasını ve genel af çıkarılmasını istiyorlar

*SARIKAMIŞ CEZAEVİ'nde bulunan 80 tutuklu ve hükümlü gazetemize gönderdikleri mektupta uygulanan baskıları protesto etmekte ve bir an önce genel af çıkartılmasını istemektedirler.

Tutuklu ve hükümlüler gönderdikleri mektupta şunları söylemektedirler:

"Bizler cezaevlerini dolduran binlerce mahkum ve tutuklu zam, zulüm, baskı ve insanlık dışı koşullar altında yaşam mücadelesi veriyoruz. Biz de diğerleri gibi biliyoruz ki ne kader kurbanıyız, ne de anadan doğma suçlu...Bizi suç işlemeye iten kahrolası talan, baskı ve sömürü düzenidir. Bizler hücre şeklindeki karanlık zındanlarda sesimizi duyuruyoruz: Geniş kapsamlı bir Af Kanununun bir an önce çıkarılmasını istiyoruz."

* ÇORUM CEZAEVİ'nde bazı koğuşlarda faşistler bulunmakta, 6 koğuş ise devrimcilerin elinde bulunmaktadır. Devrimciler her geçen gün diğer tutuklu ve hükümlülerle birleşmekte, bütünleşmektedir. Bundan korkan müdür Cumali Perinçek devrimcilere karşı tertipler düzenlemekte, diğer koğuşlardaki faşistlerle işbirliği yapmaktadır.

Bunun en son örneğine 9 Mayıs'ta tanık olduk.

9 Mayıs'ta Çorum Cezaevinin bahçesinde tutuklu ve hükümlüler için Cezaevi yönetimi tarafından bir eğlence günü düzenlenmiş, bunun için bir konser topluluğu getirilmişti. Konserin son anlarında faşistler şişlerle, tahtalarla devrimcilere saldırmışlardır. Devrimciler faşist saldırıya boyun eğmemişler ve saldırganları püskürtmüşlerdir.

Cezaevinde bulunan bütün tutuklu ve hükümlüler faşist saldırının Cezaevi müdürü ve savcısının teşvikiyle düzenlendiğini söylemektedirler.

Devrimci tutuklu ve hükümlülerin cezaevi yönetimi üzerindeki baskısı sonucunda faşistlerdeki suç aletlerinin bir kısmı toplanmış, fakat haklarında hiç bir işlem yapılmamıştır.

Çorum Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüler bu saldırıların son bulmasını, saldırganların cezalandırılmasını, saldırgan faşistler ile müdür ve savcının işbirliğinin sona ermesini ve genel af çıkarılmasını istemektedirler.

Kapatılan dernekler derhal açılmalıdır

Halkın ve halk gençliğinin mücadelesi ve örgütlenmesi güçlendikçe faşist diktatörlüğün ve onun yerel güçlerinin dernekler üzerindeki baskıları da yoğunlaşıyor. Valiler ve onun buyruğundakiler gerekçesiz olarak ve sudan sebeplerle dernek kapatmakta, polis, derneklerin kapısından ayrılmamaktadır.

CHP hükümetinin kurulmasından sonra bu baskı ve anti-demokratik uygulamalar sürdürülmektedir. Özellikle son günlerde süreli veya süresiz olarak kapatılan derneklerin sayısı oldukça çoğalmıştır.

* İstanbul YDGD, 25 Nisan'da bir kez daha süresiz olarak ve hiç bir gerekçe gösterilmeden kapatılmıştır.

* Afyon YDGD yasal yayınlar gerekçe olarak gösterilerek bir ay süreyle Valilik tarafından kapatılmıştır.

* Uşak YDGD, göstermelik gerekçelerle Valilik tarafından mühürlenmiştir.

* Balıkesir-Anafartalar YDGD, YDGF'nin kuruluş bildirisi gerekçe olarak gösterilerek üç ay süreyle kapatılmıştır.

Bu kapatma kararları faşist diktatörlüğün halk güçlerinin mücadelesinden, halk gençliğinin örgütlenmesinden duyduğu korkunun bir ifadesidir. Egemen sınıflar bu yollarla halkın ve halk gençliğinin örgütlü mücadelesinin önüne geçmeye çalışıyor. Halk kitleleri bu tip mevzileri uzun yıllardır verdiği mücadele ile söke söke almıştır. Ve bu mevzileri hiç biz zaman terketmeyecek, tersine her gün biraz daha genişletecektir. Bu saldırıların her biri geri püskürtülecek, kapatılan bütün dernekler açılacaktır.

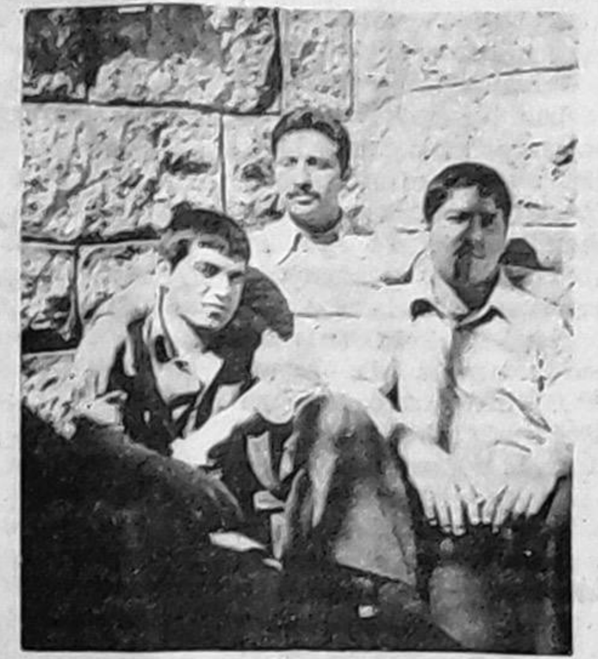
DERNEKLER ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON !
KAPATILAN DERNEKLER DERHAL AÇILMALIDIR !

AHMET DEMİRDÖVEN'E ÖZGÜRLÜK

Ahmet Demirdöven 1977 genel seçimlerinde proleter devrimcilerin milletvekili adayı olarak seçimlere girmiş, 8 binin üzerinde oy almış ve yayınladığı bir bildiri bahane edilerek tutuklanmıştı. Önce Çemişgezek'te tutulmuş, daha sonra da Elazığ Kapalı Cezaevine nakledilmişti. Ahmet Demirdöven Elazığ'daki tutukluluk günlerinde Pir Ahmet Solmaz'ın işkencede katledilmesi olayını protesto direnişine katılmış, bu direnişe önderlik etmişti. Bu olay üzerine sürgün edilmek istenmişti. Fakat daha sonra davasının Tunceli'de başlaması üzerine Tunceli Kapalı Cezaevini gönderilmişti.

Ahmet Demirdöven Tunceli'ye nakledildikten sonra buradaki devrimci hareketle sıkı bir bağ kurmuş, demir parmaklıklara rağmen kitlelerle birleşmeye devam etmişti. Tunceli'nin her alanında sürdürülen mücadeleye omuz vermiş, mücadelenin cezaevindeki yoldaşı olmuştu.

Son olarak yeni infaz kanunu için cezaevinde yapılan protesto eylemine katılmış, direniş içinde aktif bir tavır almış ve üç günlük direnişin başını çekmişti.

Hiç bir baskı, tehdit ve sürgün Ahmet Demirdöven ve arkadaşlarını yıldıramayacaktır.

Bu eylemin arkasından faşist diktatörlüğün yerli güçleri "Cezaevine saldırı olacak", "Ahmet'i cezaevinden kaçıracaklar"vb gibi demagojik yalanları yaymaya giriştiler.

Hemen arkasından da Ahmet Demirdöven'i Rize Cezaevini sürgün ettiler.

Hiç bir baskı, tehdit ve sürgün Ahmet Demirdöven'i yıldıramayacaktır.

Ahmet Demirdöven'in tutuklanması, bugün hâlâ hapishanede bulunması ve sürgün edilmesi faşist diktatörlüğün yüzündeki maskeyi yırtmıştır.

Ahmet Demirdöven serbest bırakılmalıdır.

Halkın ve halk gençliğinin örgütlenmesi gelişiyor

* ANKARA'da Cebeci Halkla Dayanışma ve Kültür Derneği kuruldu.

Ankara Cebeci bölgesindeki devrimciler derneğin kuruluşunu ve yürüteceği mücadeleyi şöyle açıklıyorlar:

"Cebeci bölgesi öteden beri devrimci potansiyelin yoğun olduğu bir bölgedir. Burada şimdiye kadar yapılan çalışmalar sonucunda Cebeci Halkla Dayanışma ve Kültür Derneği kuruldu. Derneğimiz bölge halkının ve halk gençliğinin akademik ve demokratik talepleri doğrultusunda çalışmalarını yürütecektir. Amacımız halkın devrimci potansiyelinin toparlanması, halk güçlerinin birleştirilmesidir. Halk güçlerinin birleştirilmesinden yana olan bütün yurtseverleri, devrimcileri derneğimizin çatısı altında toparlanmaya çağırıyoruz.

Daha önce Devrimci Yol siyasetinden bir avuç kişinin kurduğu Cebeci Halk Odası Devrimci Yol'un tekkesi halindedir. Bu derneğin yönetimindeki arkadaşların halk güçlerinin toparlanmasından ve devrimcilerin eylem birliğinden yana olmadıkları şimdiye kadar olan uygulamalarında açıkça görüldü. Yönetimdeki kişiler derneği anti-demokratik yöntemlerle tekkeleri haline getirdiler, ve bunun sonucu olarak bir avuç kaldılar.

Proleter devrimcilerin önderliğinde kurulan C.H.D.K.D. geçmişten beri bölgede yapılan devrimci çalışmanın somut bir ürünüdür. Dernek demokratik merkeziyetçilik, halk içinde demokrasi ilkeleri ile bundan sonra çalışmalarını aktif bir şekilde sürdürecektir."

* SAKARYA'ya bağlı AKYAZI kasabasında Halkın Kurtuluşu yolunda devrimcilerin önderliğinde Demokratik Kültür Derneği kuruldu. Dernek çatısı altında toplanan devrimciler ve yurtseverler antifaşist mücadelede her geçen gün yeni başarılar elde ediyorlar.

Feramuz Demir Gölbaşı'nda anıldı

Feramuz Demir yoldaş, 29 Nisan 1977 günü Ankara Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde faşist katiller tarafından vuruldu. O, mutfak işlerinde çalışan bir emekçiydi. Sosyal-İş üyesiydi. MHP'li rektör Hasan Tan'ın beslemesi faşistlerin vurduğu Feramuz Demir 4 Mayıs günü can verdi. Memleketi Gölbaşı'na gömüldü. Köy halkı, faşist rektörün yolladığı çelengi parça parça etti.

Ölümünün 1. yıldönümünde proleter devrimciler bildiri dağıttılar. Gölbaşı'nda duvar gazetesi yazdılar. Bez üzerinde resmi yapılıp asıldı. Ölüm günü halk, Feramuz Demir'in evi önünde toplandı. Mezarı başına kadar topluca yüründü. Saygı duruşunda bulunuldu. Bir akrabası, mücadele dolu hayatını anlattı. Devrim andı içen kitle, yoldaşın evinin önüne gelip dağıldı.

Oportünist "üç dünya teorisi,, Dersim'in Yeşilkaya köyünde yapılan bir toplantıda mahkum edildi

Dersim'in Yeşilkaya köylüleri bir toplantı düzenleyerek oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni tartıştılar ve onun karşı-devrimci özünü mahkum ettiler.

Toplantının başında 5-6 oportünist toplantıyı engellemeye çalıştı, fakat köylülerin ve devrimcilerin kararlı tavrı karşısında geri adım atarak, toplantı yerini terketmek zorunda kaldılar.

Toplantıya katılan 70 kişinin büyük bir çoğunluğunu köylüler oluşturuyordu. Bütün devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra söz alan bir devrimci arkadaş, "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünü sergiledi ve bu teorinin devrime değil, karşı-devrime hizmet ettiğini anlattı.

Daha sonra da Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan 'Üç Dünya'yı reddeden arkadaşlar söz alarak 'Üç Dünya Teorisi"nin reddedilmesi gereken bir teori olduğunu söylediler.

MUHİTTİN KILIÇ
1918-----

1 Mayıs'ta Ankara'da devrimci bir arkadaşın evini basan kiralık faşist katiller, evde arkadaşı bulamayınca babasını, Et ve Balık Kurumu'nda çalışan 60 yaşındaki Muhittin Kılıç'ı kurşuna dizmişler, öldürmüşlerdir.

Bu hunharca cinayeti işleyen katiller ellerini kollarını sallayarak gezmekte, kanlı elleriyle her gün ölüm kusmaktadırlar.

Emekçileri hunharca katleden bu kanlı eller kırılacaktır.

Emekçi Muhittin Kılıç'a silah çeken, her gün yeni katliamlar düzenleyen faşist katiller bulunmalı hesap sorulmalıdır.

CHP

Baş.ta.sa.l'de

rekendeci kârı % 18 oldu.

En azından kârlarındaki bu artış dahi fiyatları asgari %15 artıracaktır. Söz konusu kâr oranları gıda maddeleri ve giyim malzemesi içindir. Emekçi halk kitleleri daha da aç ve çıplak kalmağa mahkum edilmektedir.

Bu "tedbir" de, CHP hükümetinin gerçekte egemen sınıfların hizmetinde olduğunu gösteriyor. Ecevit ücretlerdeki aşırı artışları önlemek gerektiğini söylüyor. Ama devlet eliyle zam üstüne zam bindiriyor. Bu yetmeyince kâr oranlarını artırıp bir daha zam bindiriyor. Halkın sofrasından birkaç dilim ekmeği daha çalıp sömürücülerin milyonlarına milyon katıyor. Emperyalistlerin ve egemen sınıfların servetlerine servet katılıyor. Emekçi kitleler ise gitgide bir lokma ekmeğe dahi muhtaç duruma düşürülüyor.

Ecevit, TPAO grevine karşı çıkarken "yabancı ülkelere başvurulduğu bir dönemde en yaşamsal alanlarda %100-200 zam yapılmadığı için greve gidilmesini" eleştirdi. Peki %5 toptancı kârı %10 olunca bu kâr bir misli yani %100 artmış olmuyor mu? Reformist yalanlar gerçeklere çarparak parça parça oluyor. Egemen sınıflar bugün dahil hiç bir buhran döneminde kârlarından "fedakarlık" etmediler. Fiyatların %100 ve daha fazla arttığı 1977 yılında en büyük 24 tekelci komprador şirketin kârları da % 120 arttı. Bu yıl, bu kârlar daha da artacaktır.

Ecevit ve yandaşlarının yüzlerindeki gülücükler dağılmıştır. Şimdi görülen, emperyalistlerin ve egemen sınıfların kâr hırsı dolu yüzleri, salya akan ağızlarıdır. Halkın karşısında yer alan CHP yönetimi, işçilerin, köylülerin ve emekçilerin devrim mücadelesinden korkmaktadır.

Eritre halkı,

Baş.ta.sa.l'de

destekliyor ve yönetiyorlar. Çünkü bu hain klik onların bölgedeki emperyalist çıkarlarının uşaklığını yapıyor. Küba ordusu ise artık Amerikan emperyalizmine karşı bağımsızlık mücadelesi veren bir ordu değildir. 1950'lerde Amerikan emperyalizminin hizmetinde Kore halkının anti-emperyalist mücadelesine karşı savaşan faşist Türk ordusuna benzemektedir. Bütün ortayolcu siyasetler, Küba ordusunun artık sosyal-emperyalistlerin uşağı olan bir paralı askerler ordusu olduğunu görmelidir. Bu ordunun ve efendisi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, Afrika halklarının kanlı düşmanı yüzlerini görmelidir.

Eritre halkının haklı mücadelesi, faşist cuntayı ve onun iplerini oynatan Sovyet sosyal-emperyalistlerini, işgalci Küba ordusunu yenilgiye uğratacaktır. Gerçek Marksist-Leninistler ve dünya halkları, Eritre silahlı kurtuluş mücadelesinin yanındadır.

Yiba katliamının

Baş.ta.sa.l'de

ğunluğu Akşam Meslek Lisesi öğrencileridir. Boya, kağıt, elektrik malzemesi gibi kolaylıkla yanacak malların yanı sıra matbaa gibi çok gürültülü işyerleri de vardır. Okulun buraya konması, bütün öğrenci, öğretmen ve çalışanların can güvenliğini hiçe saymaktır.

Müteahhit ve han sahiplerinin kâr hırsı yanı sıra YIBA yangınında bir faşist tertip muhtemeldir. Okula giden öğrencilerin hemen hepsi gündüz çalışan emekçilerdir. Okul öğrencisiyle, öğretmeniyle bir bütün olarak anti- faşist bir yapıdadır. Öğrenciler, okula toplu halde marşlar söyleyerek girer ve dersten sonra birlikte çıkarlar.

Yangın 2.katta başlamış ve hemen merdivenlerde çok kısa zamanda şiddetle yanmıştır. Matbaada bulunan 8 emekçi içerdeyken üzerlerinden asma kilitle kilitlenmiştir. Yangın, tam okulun derslerinin başladığı sırada ve esnafın çoğu dükkanını kapayıp gittikten sonra başlamıştır.

İtfaiyenin çok geç gelmesi, birçok emekçinin branda yırtılarak yere düşüp parçalanması, bir öğretmenin bina ile merdiven arasında sıkışıp ölmesi ölü sayısını artırmıştır. Köpekleri, kedileri için özel hastane kuran komprador burjuvazi, itfaiyeye bozuk merdivenler, çürümüş branda veriyor, halkın canını hiçe sayıyor.

Bu arada birçok emekçi çatı katına çıktı. Ama tepede dolaşan helikopter yanaşmadı bile. Polis ise zemin katın köşesinde bulunan Ziraat Bankası'nın evraklarını kurtarmaya çalışıyordu. Toplanan halk kitlesi; bankaların, fabrikatörlerin, toprak ağalarının faşist polisini yuhaladı ve taşladı. Polis ise halka ateş açtı.

YIBA katliamının sorumlusu egemen sınıflardır. Egemen sınıfların gözü dönmüş kâr hırsıdır, halkın can güvenliğini çiğnemesidir. Çok kuvvetli olan faşist sabotaj ihtimallerini değerlendiren proleter devrimciler, gerçekleri bütünüyle açığa çıkaracaklardır.

DGM'lerin yeniden

Baş.ta.sa.l'de

mentodan çıkarılamadı. O günden bu yana komprador burjuvazi ve toprak ağaları DGM'leri yeniden kurmanın yolunu arıyorlar. Ancak Demireller, Türkeşler, halkın mücadelesi karşısında bunu başaramadılar.

Her alanda olduğu gibi, CHP hükümeti burada da egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda davranıyor. 1973'de 12 Mart faşistlerinin sunduğu DGM yasası CHP'lilerin de katılmasıyla gerçekleşmişti. Bugün ise CHP yönetiminin kendisi, halk üzerindeki bu özel baskı aracının yasasını çıkartmaya çalışıyor. Demirellerin başaramadığı ve egemen sınıfların dayattığı bütün "tedbirler" gibi, bu da CHP hükümetine dayatılıyor.

İhtisas Mahkemeleri'nin taraftarları arasında bazı demokrat yazar, çizerler de var. Onlar, devletin sınıf niteliğini göz ardı ediyorlar. Emperyalistlerin ve egemen sınıfların buhranının yükünü halka bindiren CHP hükümetinin yalan ve demagojisine kapılıyorlar. Egemen sınıflar niçin böyle özel baskı kurumlarına ihtiyaç duyuyorlar? Devlet, sömürücü ve zalimlerin elinde bir baskı aracı değil mi? Bu mahkemeler devrimcileri ve halkı yargılamakta "ihtisas" yapmaktan başka neye yarayacaklar? Bu mahkemelerin başlıca görevi, bu demokrat yazarların karşı çıktığı 141,142 gibi faşist maddeleri daha katı bir şekilde uygulayıp devrimcileri, demokratları ağır cezalara çarptırmak olmayacak mı? En geniş kitlelerin ölüm cezasına karşı çıktığı günlerde, 146. madde ile devrimcilere ölüm cezası yağdırmak olmayacak mı? Nihayet, bu faşist kurum emekçi kitlelerin yürüyüş, gösteri ve grev gibi mücadelelerini engellemenin meşrulaştırılmış bir aracı olmayacak mı?

İhtisas Mahkemeleri'nin DGM'lerin hortlatılması olduğunu gören birçok yurtsever, demokrat bu faşist kuruma karşı tavır alıyor. Sosyalist Devrim Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar özetle şunları söyledi: " Hükümet asıl tehlikenin faşizm olduğu gerçeğini görmemekte ve faşist mihrakların üzerine yürümemektedir. Buna karşılık sol'u hedef alacağı besbelli olan İhtisas Mahkemeleri kurmaya çalışmaktadır."

Bütün yurtsever, demokrat ve ilericiler İhtisas Mahkemeleri'ne karşı seslerini yükseltmelidir. Yeni DGM'lerin kurulmasına izin vermeyelim! Reformcu masallarla faşist kurumların meşrulaştırılmasına izin vermeyelim!

NATO'DAN

Baş.ta.sa.l'de

dirilen bütün ağır yükler CHP'nin batılı emperyalistlere bağımlılığı pekiştirdiğini gösterdi. NATO'da herşeye rağmen kalınması ise, emperyalizmin askeri boyunduruğunun da sürüp gittiğini gösteriyor. Ekonomik alanda emperyalistlerin ve egemen sınıfların gösterdiği doğrultuda giden CHP hükümeti emperyalizme askeri bağımlılığı da sürdürmektedir.

CHP'nin bütün emperyalistlerle uzlaşan yönetimi böyle sahte karşı çıkışlarla reformizmin her alandaki siyasetini uyguluyorlar. "Zamlara karşıyız" deyip zam üstüne zam bindiren aynı yönetimdir. "Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki sınırları kaldıracağız" deyip halktan yana bütün mücadele adımlarını boğacak İhtisas Mahkemeleri'ni öneren aynı yönetimdir. "Bizim iktidarımızda işçiler, köylüler haklarını kopara kopara alacaklardır" deyip ücretleri dondurmak isteyen, grevleri yasaklayan aynı yönetimdir. Bu reformist aldatmaca NATO konusunda da sürüyor. Bir yandan 10 yılı aşkın süredir Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin sonucunda emekçilerin NATO'ya derin nefretinin temsilcisi gibi görünüyor. Onların duygularını "Amerika gölge etmesin, başka ihsan istemem" gibilerden Şarlo türünden ucuz kahramanlıklarla sömürüyor. Diğer yandan "NATO'dan çıkmayacağız" deyip Amerikan tekellerin temsilcisi Carter'a el açmaya gidiyor. Sonuçta halkın duygularını dile getirir gibi görünüp saldırgan NATO paktının askeri boyunduruğunu sürdürüyor.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının her alandaki siyaseti bugün sürüp gitmektedir. CHP hükümeti, bu siyaset doğrultusunda bütün emperyalistlerle uzlaşarak siyasi, ekonomik ve askeri bütün alanlarda yeni sömürgeci boyunduruğu pekiştirmektedir. Görünüşteki siyasi bağımsızlığa rağmen mali, askeri bütün alanlarda Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı sürmektedir. CHP yönetimi, NATO'dan çıkılmayacağını belirterek bu bağımlılığı sürdürmekte kararlı olduğunu bir daha belirtiyor.

Türkiye halkı, devrimcilerin önderliğinde uzun yıllardır Amerikan emperyalizmine ve onun askeri baskı aracı NATO'ya, yabancı üslere karşı mücadele verdi. NATO'dan çıkılması, yabancı üslere el konması, emperyalist boyunduruğun kırılması için halkımız kan döktü, canlar feda etti. Ne faşist baskılar, ne reformist yalan ve teslimiyet halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engelleyemeyecektir.

CHP yönetiminin emperyalistlere ve egemen sınıflara hizmet eden uzlaşma ve teslimiyet siyaseti karşısında, devrimci proletaryanın programı başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitlelerinin çıkarlarını savunuyor, derin özlemlerini dile getiriyor. Ecevit'in sahte halkçı demagojilerinin tam tersine, demokratik halk iktidarının gerçekleştirileceği temel taleplerde şunlar yazılıdır:

"Ekonomik, askeri, diplomatik, siyasi, hangi alanda olursa olsun emperyalistlerle (ve sosyal-emperyalistlerle) imzalanmış olan kölelik anlaşmaları ve onlara verilmiş bütün imtiyazlar kaldırılacak; ülkemiz toprakları üzerinde tek bir emperyalist askeri birlik ve üs bırakılmayacaktır."

"Ulusal savunma sistemi, halk ordusu ve halk milisleri yoluyla halkın silahlandırılmasına dayanacaktır"

Reformist yalanlar, faşist baskı ve demagoji karşısında Türkiye halkının en derin özlemlerini somutlaştıran taleplerimizi engeniş yığınlara duyuralım. Emperyalizmin ve egemen sınıfların siyaseti doğrultusunda yürüyen CHP hükümetinin yüzünü somut olaylarla açığa çıkaralım!

Zaire'de

Zaire gerici rejimi ise, Sovyetlerin, Afrika'daki planları çerçevesinde yer alan bu saldırıya karşı bütün batılı emperyalistlere çağrı yaptı. Zaten Mobutu rejimi, binlerce dönüm toprağı Alman emperyalistlerine kiralamıştı.

Belçika paraşütçüleri ve Fransız birlikleri, sözde "beyazları kurtarmak" için Zaire'ye müdahale ettiler. Amerikan emperyalistleri ise silah ve askeri malzeme yığınağı yapıyorlar.

Başta iki süper devlet olmak üzere bütün emper

Baş.ta.sa.l'de

yalistler, bölgede etki alanlarını genişletmek, yer altı zenginliklerini yağmalamak için Zaire'ye kan ve ateş götürüyorlar. Emperyalistler ve Mobutu gibi uşakları, Afrika halklarının yeminli düşmanlarıdır.

Zaire'deki emperyalist müdahaleler, Afrika kıtasının zenginlikleri üzerinde emperyalist emellerin sonucudur. Bölgede savaş alevleri yayılmaktadır. Zaire halkının çıkarları, bütün emperyalistlerin ve gericilerin, soygun ve yağma emellerine kurban edilemez.

ÇAĞRI

ANKARALI YURTSEVER DEVRİMCİ MEMUR, ÖĞRETMEN, VE SAĞLIK EMEKÇİLERİ "GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKIMIZI MİLİTAN MÜCADELEMİZLE ALACAĞIZ" KONULU BİR SALON TOPLANTISI DÜZENLEMİŞLERDİR.

TARİH: 27 MAYIS 1978/ CUMARTESİ
SAAT : 13.00
YER : İNCİ SİNEMASI/ İÇCEBECİ-ANKARA

ÇAĞRI

27 Mayıs 1978 Cumartesi günü Ankara İnci Sinemasında yapılacak olan "Grevli toplu sözleşmeli sendika Hakkımızı Militan Mücadelemizle Alacağız" konulu salon toplantısına bütün TÖB-DER şubelerindeki Yurtsever Devrimci Öğretmen temsilcilerin katılması önemle duyurulur.

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Geçmişte «Halkın Yolu» saflarında

Baş.ta.sa.3'de

şiler, özetlemeye çalıştığımız yakın tecrübeden hiç bir ders çıkarmamakta ve adeta "Halkın Yolu" nun eski oportünist şeflerinin yolundan yürümektedirler.

Bunlar geçirilen mücadeleyi, parti mücadelesine birlik mücadelesine bağlamak hatasına düşmekte ve tarihi olarak iflas etmiş, siyasi bakımdan son bulmuş olan "Halkın Yolu"nu, tıpkı eski şeflerin bir zaman yaptıkları gibi, her şeye rağmen ayakta tutmaya, grup yapısını korumaya çabalamaktadırlar.

Oportünist şeflere karşı mücadele ve onların çizgileriyle birlikte defedilmesi sonucu "Halkın Yolu"ndan geride kalan şimdiki grup hangi siyasi çizgi, hangi platform, hangi temel siyasetler üzerinde yükseliyor? Geçirilen bunca tecrübeden sonra böyle bir grubun varlığının meşru temeli nedir?

Bu sorulara, "eskiden aynı grup içinde bulunmak" sözünden başka hiç bir cevap verilemez. Şimdi bu grup içinde bulunan dürüst devrimcilerden hiç biri, kendi kendine soracağı böyle bir soruya, grupçuluk duygusuyla davranmadığı takdirde, kendi kendini tatmin edebilecek bir cevap veremez.

Bugüne kadar "Halkın Yolu" saflarında yer almış olan devrimciler, aynı şeyin; suni bir şekilde grupların varlığının korunmasının tekrarlanmasına müsaade etmemelidirler. Onlar kendi geçmiş tecrübelerine, gelinen yerde esas olarak bu açıdan yaklaşmalı, bu açıdan dersler çıkarmalıdırlar.

Sınıf mücadelesinin her alanında ortak birçok mücadelenin içinde olduğumuz halde, hepimiz Marksizm-Leninizm ve devrim için mücadele ettiğimiz halde ayrı ayrı durmamızın nedeni nedir?

Eski küçük-burjuva şeflerin itirafları bu soruya açık bir cevap teşkil etmiyor mu?

MARKSİZM - LENİNİZM VE DEVRİM UĞRUNA SAMİMİYETLE SAVAŞAN DEVRİMCİLERİN AYRI AYRI KALMALARI İÇİN -BUGÜN GELİNEN YERDE- HİÇ BİR GERÇEK NEDEN YOKTUR

Gerek uluslararası planda yeni oportünizme ve modern revizyonizme karşı verilen mücadeleler, gerek bu mücadelenin ulusal planda sürdürülen organik parçası ve gerekse özel olarak ülkemizde 50 küsur yıllık sağ oportünizme ve bunun uzantıları olan siyasi çizgilere karşı verilen topyekün mücadeleler içinde; bugün proletaryanın azami-asgari programı, çizgisi ve temel siyasetleri genel hatlarıyla ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bugün ülkemiz proleter devrimci hareketinin geldiği yer, gerçekten de ülkemizde devrim yapmak isteyen ve daima Marksizm-Leninizm yolunda yürümek azmiyle dolu olan bütün devrimcilerin ortak mücadelelerinin ürünüdür.

Önümüzde devrimci mücadele açısından zorlu günler zorlu ama şanlı görevler var. Tek bir parti çatısı altında birliği sağlamak ve mücadeleyi daha da yükseltmek ihtiyacı sınıf mücadelesinin her alanında kendini şiddetle hissettiriyor.

Parti! Bu şiar bu kadar tecrübeden sonra ülkemizin bütün dürüst devrimcilerinin en canla başla sarıldıkları temel şiardır.

Bütün proleter devrimcilerin, ortaya konulmuş olan Marksist-Leninist temel üzerinde tek bir partisini inşa etme görevinin bayrağı her geçen gün daha da yükseliyor.

Marksizm-Leninizm ve devrim uğruna samimiyetle savaşan bütün devrimcilerin -bugün gelinen noktada- ayrı ayrı kalmaları için hiç bir gerçek neden yoktur.

1971 dönemi bizler için engin tecrübeleri barındırıyordu. O dönemin dersleri ile bizler, revizyonizme ve maceracılığa karşı mücadele bayrağını kaldırdık, Marksizm-Leninizme sımsıkı sarılmanın gerekliliğini öğrendik.

1971 döneminden bugüne kadar geçen süre de bizler için, Marksizm-Leninizm, devrim ve parti için dövüşenler için engin tecrübeleri barındırıyor. Bütün küçük-burjuva grupçulukları, tekkecilik ruhunu ve saflardaki böyle unsurları defedelim. Küçük-burjuva ayrılıkçı şefleri reddettik. Ancak onların bu konudaki tavırlarını da reddedelim. Yakın mücadele geçmişi bizlere işte bu büyük dersi veriyor.

Yükselen parti inşa bayrağı, ülkemizin bütün proleter devrimcilerinin mücadelelerinin bir sonucu ve bütün devrimcilerin altında toplanacakları bir bayraktır.

Geçmişte "Halkın Yolu" saflarında yer alan, büyük çoğunluğu oluşturan ve daima Marksizm-Leninizm ve devrim için samimiyetle hareket etmiş olan bütün devrimciler, bugün gelinen yerde tecrübelerini özetlemeli, eski duygular ve düşüncelerle vakit geçirmemeli ve ülkede hızla yükselen BİRLİK VE PARTİ İNŞASI BAYRAĞI ALTINDA YERLERİNİ ALMALIDIRLAR.

Doğanşehir'de

Baş.ta.sa.8'de

lis ve jandarma devrimci ve yurtsever öğrencilerin ise lisenin bulunduğu mahalleden çarşıya gitmelerini engellemiş ve böylece faşistlerin çarşıda rahatça saldırı yapmalarına olanak sağlanmıştır. Devrimci öğrenciler de faşist diktatörlüğü lanetleyen sloganlar atarak mahalle halkıyla birleşmişler ve polise jandarmaya karşı direnmişlerdir.

Üsteğmen nezaretinde çarşıya gelen faşistler, orada önceden hazır bulunan diğer sivil faşistlerle birleşerek tertiplerinin ikinci bölümünü gerçekleştirdiler. MHP'li faşistler, Malatya'da, Kars'ta, Maraş'ta ve Iğdır'da yaptıkları gibi, CHP binasını, yurtsever ve devrimci gazete ve kitapları satan bir kitabevini, onun dışında başka bir kitabevini, halkın oturduğu iki kahvehaneyi, çok sayıda dükkanı saldırıp tahrip ettiler.

Saldırıya uğrayan dükkan sahiplerinin ve kahvelerde bulunan halkın ve devrimcilerin birleşerek faşistlere karşı koymaları üzerine faşistler, emellerine tamamen erişemediler ve kaçmak zorunda kaldılar.

Tüm bu saldırı ve tahripler, faşist Üsteğmenin gözleri önünde olmuştur, O bunlara müdahale etmek bir yana sivil faşistlere tamamen destek olmuştur.

Faşistlerin Doğanşehir'deki amacı birinci olarak gelişen halkın mücadelesini Malatya'da olduğu gibi cinayet, terör, tahrip ve saldırılarla boğmak, ikinci olarak liseyi kapattırmaktır. (Çünkü okulda öğrenci kitlesinin büyük çoğunluğunu devrimci yurtsever öğrenciler oluşturmaktadır) Üçüncü olarak da mezhep ayrılıklarını körüklemek, alevi-sünni çatışması yaratmak ve böylece yoksul halkı birbirine kırdırtmaktır. Ama bütün bunlar boşuna. Doğanşehir halkı birleşiyor ve birlikte bütün faşist güçlere karşı mücadeleye atılıyor.

TMMOB 23. Genel

Baş.ta.sa.5'de

sında sessiz kalan veya dolaylı yoldan bunu onaylayan bir TMMOB yönetiminin mühendis ve mimarların çıkarlarını temsil edemeyeceğini vurguladı ve böyle bir politikanın ülkemizin çıkarlarıyla bağdaşamayacağını belirtti.

Daha sonra kürsüye gelen TİP'li bir revizyonist, bol bol demagoji yaparak Rusya'nın sömürüsünü gizlemeye ve devrimcilere çamur atmaya kalkıştı.

Devrimci Yol grubundan konuşan bir kişi ise "İSDEMİR'deki Rus yatırımlarının oligarşiyi güçlendirdiğini" belirtti. Bunun arkasından konuşan Kurtuluş grubundan bir kişi de ülkemizdeki Rus yatırımlarının bol bol övgüsünü yaptı.

Son olarak yapılan eleştirilere cevap vermek için söz alan TMMOB Genel Başkanı Teoman Öztürk, dünya çapında Marksizm-Leninizm ile revizyonizm ve oportünizm arasında süren mücadelenin büyük devletler arasında bir mücadele olduğunu belirtti ve pek yakında Sovyetler Birliği ile Çin Halk Cumhuriye'tinin ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin "barışacağını" iddia etti. Sosyal-emperyalist Rusya'nın ülkemizdeki sömürü ve soygunu karşısında ise tamamen sessiz kaldı.

İki gün süren TMMOB Genel Kurulu sonucunda yapılan seçimlerde Teoman Öztürk'ün başını çektiği liste yönetim kuruluna seçildi.

Emperyalistler Ecevit'in

Baş.ta.sa.1'de

kısmı ise borcun faizi. Bu paraların üç yıl ertelenmesi yoğun sömürüyü gizleyemez. Erteleme, daha ağır borçları ve daha yüksek faizleri beraberinde getirecektir.

Emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü bütün bu borçların, faizlerin faturasını elbette halkımıza kesecektir. Uluslararası mali sermaye üç yıl sonra ödeteceği borç ve faizleri garantiye alan "tedbirleri" zaten dayattı ve kabul ettirdi. Batılı emperyalist tekellerin örgütü olan Uluslararası Para Fonu (IMF)'nin önerileri, CHP hükümeti tarafından yürürlüğe kondu ve konmaktadır. Devalüasyon, Kamu İktisadi Teşekküllerinin malları başta olmak üzere bütün tüketim maddelerine yüksek zamlar, çoğunluğu dolaylı vergi olan yeni vergi yükleri ve ücretlerin dondurulması girişimleri! İşte, emperyalizm halkımız üzerindeki sömürüsünü CHP hükümetine dayattığı ve emekçilere yüklenen bu "tedbirlerle" sağlama bağladı. Bundan sonra da yeni ve ağır zamlar gelecektir. Devalüasyon üç ay içinde bir daha yapılmıştır. Çok gecikmeden gene yapılacaktır. Ücretlerin dondurulması meselesi ise Başbakan tarafından günaşırı tekrarlanmakta ve komprador burjuvazinin uzun yıllardır gördüğü rüyaları dile getirmektedir. İşte emperyalist sermaye ihracının, kârı, faizi ve anaparası halkımıza böylesine ödettirildi ve ödettirilmek istenmektedir.

Geçmişte anti-emperyalist tavır takınan pek çok demokrat yazar ise CHP hükümetinin yüzlerine örttüğü tülden, emperyalist sömürüyü göremez oldu. Bütün bu "tedbirler" Demirel hükümetine dayattıldığı zaman onlar emperyalist sömürüye karşı çıkıyorlardı. 8 emperyalist bankanın oluşturduğu "Bankalar Topluluğu" denilen şey "Duyun-u Umumiye"ye benzemiyor mu? Yoksa IMF ve emperyalist tekeller, Ecevit'in kara gözü, kara kaşı için mi borçları erteliyorlar? Ücretlerin dondurulması girişimleri ve ağır zamlar, Vehbi Koçların, Eczacıbaşıların ve emperyalistlerin istekleri değil mi?

Emekçi halk kitleleri, CHP hükümetinin yüzünü gittikçe daha iyi görüyorlar. CHP yönetimi, Demirel hükümetinin halkın mücadelesi karşısında yürürlüğe koyamadığı zamları, vergileri, devalüasyonu uyguladı. İşçi ücretlerini dondurmaya hazırlanıyor. Reformist demagoji bir yandan "ücretlerde aşırı isteklerin karşısındayız" diyor. Diğer yandan devlet eliyle fiyatları % 100 ve daha fazla artırıyor. Bir yandan "devalüasyon yaptık ama fiyatları kontrol edeceğiz" diyor. Diğer yandan et, süt, bez her şeye yeni, ağır zamlar getiriyor. İşte emperyalistler borçları üç yıl ertelerken CHP yönetiminin kendilerinin önerilerini böylesine sadık biçimde uygulamasını da hesaba kattılar. CHP'nin halka bindirdiği bütün bu ağır yükler onun anti-emperyalist olmadığını gösteriyor. Ecevit bir emperyalistten öbürüne koşuştu durdu. "Barış güvercini"nden söz edip emperyalist akbabaları halkımızın tepesine saldı. Bu siyaset, bütün emperyalistlere ve egemen sınıflara hizmet etmektedir. Sonuçlar, Bankalar Topluluğu'nun, IMF ve diğer emperyalist tekellerin borçları üç yıl erteleyerek kaz gelecek yerden tavuğu esirgemediklerini göstermektedir. CHP hükümeti, bir yandan gözboyayıcı laflarla halkı uyutmaya çalışmış, diğer yandan Demirellerin, Türkeşlerin yürürlüğe koyamadığı ağır yükleri halka bindirmiştir.

Emperyalizmin halkımız üzerindeki sömürüsünün belli başlı aracı olan borçlar konusunda devrimci proletaryanın programında şunlar yazılıdır:

"EMPERYALİST DEVLETLERE OLAN BÜTÜN BORÇLAR İPTAL EDİLECEK, EMPERYALİSTLERE VE KOMPRADOR TEKELCİ BURJUVAZİYE AİT BÜTÜN BANKA VE SANAYİ İŞLETMELERİ İLE HER TÜRLÜ MALA DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜ TARAFINDAN EL KONACAKTIR."

İşte emperyalist sömürüye böyle son verilir! Ecevit ise anti-emperyalist değildir, emperyalizmle uzlaşan orta burjuvazinin üst kesiminin sözcülüğünü yapmaktadır. CHP yönetimi, işçilerin, köylülerin devrim mücadelesinden korkuyor, emperyalizmin ve egemen sınıfların siyaseti doğrultusunda yürüyor.

Ne reformist yalanlar, ne yeni borçlandırmalar halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engelleyemeyecektir.

Ankara'da düzenlenen

Baş.ta.sa.5'de

Ancak bu forumda tartışılan sorunlardan bir çoğunun çözümü, tüm kamu çalışanları ile birlikte TRT çalışanlarının Grevli Toplu sözleşmeli sendikal hakkını almasıyla gerçekleşecektir. TRT-DER bu yoldaki mücadelesini başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrat, yurtsever ve devrimci kitle örgütleriyle dayanışarak sürdürmek kararındadır."

"TRT'nin özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturulması, yayınların halktan, halkın çıkarlarından yana içerik kazanmasında önemli bir adım olacaktır."

"TRT çalışanları kurumdaki anti-demokratik uygulama ve yönetmeliklerin yeniden gözden geçirilmesi, hizmeti engelleyici, can güvenliğini tehdit edici faşist unsurların kurum dışına atılması, güvenlik soruşturmalarının iptal edilmesi, işlerine son verilen yurtsever TRT çalışanlarının tekrar alınmasını ve sicillerinin düzeltilmesini istemektedir."

"Kurumun yönetim ve denetim organlarında toplumun emekçi kesimleri de temsil edilmelidir."

"Kurumda öteden beri süregelen anti-demokratik uygulamalarla çeşitli hizmet kesimleri arasında yapay ayrımlar yaratılmış, bununla çalışanların bütünlüğü parçalanmak istenmiştir. TRT çalışanları her türlü ayrıma son verilmesini, eşit işe eşit ücret ödenmesini istemektedir."

"Çağdaş yayıncılığın gerektirdiği çabukluk, doğruluk ve geniş halk kitlelerinin çıkarlarından yana olma özelliğini engellemede önemli bir etken olan kurumun bugünkü bürokratik yapısı kökten değiştirilmeli, gerçeklerin halka ulaşmasında bir araç olan denetim tümüyle kaldırılmalıdır."

Afrika'da

Baş.ta.sa.2'de

Moritanya gerici rejimleri, Fransız emperyalistlerinin denetiminde Batı Sahra topraklarına saldırıyorlar. Etyopya faşist cuntası, Sovyet generallerinin emrinde Eritre halkının kurtuluş mücadelesini boğmaya çalışıyor.

Halklar, başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin ve işbirlikçi gerici rejimlerin oluşturduğu tehlike karşısında silahlı kurtuluş mücadelesini güçlendiriyorlar. Namibya, Azanya, Zimbabwe halklarının ırkçı faşist rejimlere karşı kurtuluş mücadelesi gelişiyor. Zimbabwe yurtseverleri, binlerce ırkçı askeri yok etti. Düşmanın denizyollarını, demiryollarını havaya uçurdu. Şehirlerde güçlü gösteriler düzenledi. Rodezya ırkçı rejiminin terörü yanı sıra Amerikan ve İngiliz emperyalistleri sözde barışçı çözümler öneriyorlar. Onların planına göre, zenciler de ülkenin siyasi hayatına katılacaklarmış! Gerçekte bu plan, birkaç satılık kabile şefini göstermelik parlamentoya, her hangi bir yetki olmadan oturtmayı amaçlıyor. Böylelikle Zimbabwe halkının silahlı kurtuluş mücadelesinin bastırılmasını amaçlıyor. Ancak Zimbabwe halkı, Salisbury, Pretoria Vaşington ve Londra arasındaki gizli görüşmelerde tezgahlanan manevralara aldanmayacaktır.

Diğer yandan Angola'da bulunan binlerce Kübalı işgal askeri, diğer Afrika ülkelerindeki yurtseverlerin gözünü açmıştır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Portekiz sömürgeciliğine ve destekçisi batılı emperyalistlere karşı Angola kurtuluş mücadelesini yalnızca kendi egemenlik emelleri uğruna desteklediler. Bugün bu ülke içinde halkı birbirine kırdıran taraflardan biri Brejnev revizyonistleridir. Zimbabwe, Azanya, Namibya ve Batı Sahra halkları, batılı emperyalistlere karşı savaşırken Sovyet sosyal-emperyalistlerine teslim olmayacaklardır.

Afrika'da yükselen kurtuluş mücadeleleri bütün revizyonist teorileri yerle bir ediyor. Aynı tehlikeyi oluşturan iki süper devletten birine karşı diğerine dayanılamayacağını vurguluyor. Her iki süper devlet de; yayılma ve nüfuz alanları sağlamak için savaş ateşleri yakıyor, halklara kan döktürüyorlar. "Üç dünyacı" revizyonistlerin öğretilerinin tersine, Amerikan emperyalistleri her türlü saldırı ve tertibe başvurarak diğer süper devletle rekabet ediyor. Güney Afrika ve Rodezya ırkçı faşist rejimlerini destekliyor. "Üç dünyacı" revizyonistlerin öğretilerinin tersine diğer emperyalistler, emperyalist yağma ve sömürüden vazgeçmiş değillerdir. Yeni sömürgeci yöntemlerin yanı sıra Fransız emperyalistlerinin yaptığı gibi açık saldırı yoluna da başvuruyorlar. Gene "Üç dünyacı" revizyonistlerin öğretilerinin tersine, Afrika'daki gerici ve emperyalist yanlısı rejimler halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin karşısında ve emperyalistlerin safında yer alıyorlar.

Afrika halklarının düşmanları, başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistler, uluslararası tekelci burjuvazi onların emrindeki ırkçı ve gerici rejimlerdir. Halklar, birliklerini sağlamlaştıracak ve iç ve dış düşmanlarını mutlaka alteceklerdir. Afrika halklarının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin alevleri şimdi bütün kıtayı sarmıştır.

Dersim halkı

Baş.ta.sa.8'de

durumu, hakim sınıfların gözünden kaçamazdı. Çünkü Dersim her zaman hakim sınıflar için bir "çıbanbaşı" olmuştur. Bu yüzden de Dersim her zaman saldırıların baş hedeflerinden biri olagelmiştir.

Son zamanlarda da Dersim'de düzenlenen tertip ve provokasyonlar bunun göstergeleridir.

Bir yılı aşkın bir zamandan beri Tercüman, Hürriyet gibi gazetelerin yürüttüğü propaganda ve tahrikler temelinde harekete geçen merkezi otoritenin güçleri Dersim'de birden çok saldırıya giriştiler.

Oynanan oyunların kısa zamanda ortaya çıkması ve kitlelerin uyanıklığı karşısında şaşıran faşist diktatörlüğün polis ve jandarması bölgede önceden planlanan komik "tuzaklarla devrimci "avlamaya" başladılar. Provokatif eylemler düzenlediler.

Faşist diktatörlüğün güçleri önceden bir araya getirdikleri suç unsuru aletler ve yayınları ve düzmece ifadeleri gerekçe göstererek proleter devrimcileri tutukladılar. Pertek ilçesinde alevi-sünni halkın birlikte var olduğunu da hesaba katarak dışardan getirdiği katil Ülkü Ocaklı beslemelerle karışıklık yarattılar, halka saldırdılar. Ama oyun boşa çıktı.

Bir diğer oyun da Mazgirt ilçesinde tezgahlandı. Duvara yazılı bir sloganı bahane eden jandarma üsteğmeni rasgele sağa-sola ateş açtırdı, halkı sindirmeye çalıştı. Bu arada kasığından vurulan bir jandarma erini öne çıkararak faşistler, olayın büyümesini sağladılar. Birçok evi bastılar, Ondan fazla devrimciyi tutukladılar. Birçok devrimci hakkında da düzmece suç unsurları bularak gıyabi tutuklama kararı verdiler. Suçsuz birçok kişiyi karakolda tutup işkence yaptılar. "Jandarma vuruldu!" diyerek olayın boyutlarını yükseltmeye çalıştılar. Amaçları daha geniş bir alana vurmaktı. Ne var ki yaratılmak istenen provokasyon ve tertipler kısa zamanda söndü, provokasyon geri tepti.

Saldırılardan biri de son günlerde Dersim merkezinde oldu. Lisede yapılmakta olan bir forumu bahane eden polis, okulu bastı ve öğrencilere saldırdı. Öğrencilerin karşı koyması üzerine, önceden Vali'den izin alan ve okulun çevresine siper duran polisler hemen saldırıya geçtiler. Toplanan kitleye ateş açtılar. 1 saate yakın bir süre polisle çatışıldı ve polis geriletildi.

Bu arada Devlet Hastanesi önündeki bahçede, Emniyet Müdürü ile hastane personeli arasında da çatışma çıktı. Elindeki makinalı ile atışa hazırlanan polis amiri personelce engellenince çatışma çıkmış, personelin kararlı direnişi polisleri geriletmişti.

Bunun arkasından da orada bulunan halk, çarşıya yürümüş ve polisin bütün tertiplerini boşa çıkarmıştır.

Fakat saldırılar bugün de devam etmektedir ve bunun zemini her zaman için vardır. Bunu CHP iktidarı da her geçen gün sağlamlaştırmaktadır. Dersim'deki polis kadrosu habire artırılıyor.

Ama bütün bunların hepsi boşuna.

Dersim halkı proleter devrimcilerin önderliğinde bütün tertip ve saldırıları boşa çıkaracak güçte ve bilinçtedir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Enver Hoca yoldaşın

Baş.ta.sa.1'de

nin 1. Sekreteri Enver Hoca yoldaş şunları söylemiştir:

"Haklıydık ve haklıyız. Kim olursa olsun, herkese her zaman, işine gelsin veya gelmesin açıkça gerçeği söyleriz. Bu, Arnavutluk'u güçlendirmiştir. Bu, Arnavutluk ismine ve AEP'ye itibar kazandırmıştır. Bunlar halkımızın yüce erdemleridir. Bu erdemler, kapitalizm ve revizyonizm tarafından ayaklar altına alınmaktadır. Ama dünya üzerinde yalnızca kapitalistler ve revizyonistler yoktur. Bunlar azınlıktadır. Ve dünya üzerinde milyonlarca şerefli insan, gerçek için mücadele edenler vardır. Bu özgürlük savaşçıları bizim, Arnavutların dostudur. Biz onları seviyoruz, onlar da bizi. Daha fazlasına gerek duymuyoruz. Kapitalistler zayıftır. Biz ise, dostlarımızla birleşmiş olarak güçlüyüz. Sahtekarı kimse sevmez. Hilekarı kimse sevmez. Hırsızı kimse sevmez. Ezeni kimse sevmez."

Enver Hoca yoldaş sözlerine şöyle devam ediyor:

"Büyük Sovyet döneği Nikita Kruşçev'le birlikte buraya gelişimizin üzerinden 19 yıl geçmiştir. O, buraya portakalları seyretmeye gelmemişti. Meyva ağaçları veya barışın simgesi olan zeytin ağacı için gelmemişti. Yalnızca Butrint'in denizini seyretmek istiyordu.

Burada beraberce dururken; "Butrint'teki bu arkeolojik kazılar da ne oluyor? Bunlar ölü şeylerdir" diyordu.

"Ama bunlara ihtiyacımız var, bunlar insanlığın yüce kültürünün bir parçasıdır." diyordum.

"Hadi canım, bu ne biçim bir kültürdür? Buraya başka şeyler gerekli." diyordu. Sonra Kruşçev, Sovyet Savunma Bakanı ve Sovyetler Birliği Mareşaline dönerek "sen ne dersin, Radion Malinovsky? Burada bir denizaltı üssü kurabilseydik ne iyi olurdu değil mi?" diyordu.

"Oo! diyordu, Mareşal "ocen charaso" (çok iyi olurdu)

Ama ev sahipleri farklı düşünüyordu. Yabancıların yerleşmelerine tahammülleri yoktu. Ev sahiplerinin limanlarının, komşularına ve dost halklara karşı filo üssü haline getirilmelerine tahammülleri yoktu.

Bildiğiniz gibi sorunlar bundan bir yıl sonra keskinleştiler. Neden mi? Çünkü bu kişiler revizyonisttiler, emperyalisttiler. Bunların gerçek yüzünü çoktan beri tanıyorduk. Enver Hoca yoldaş şunları vurguladı. Stalin, bunların gerçek yüzünü daha da önceden tanıyıp, yüzlerine karşı: "Sovyetler Birliği' ni emperyalizme satacaksınız" dedi. Ve Stalin'in tahmin ettiği şey gerçekleşti. Yugoslav revizyonistleriyle birleşmelerinden beri Kruşçev ve suç ortaklarını iyi tanıdık.

Halkımız, diye vurguluyor Enver Hoca yoldaş, sabırlı bir halktır. Bugün Avrupa'da kendini Komünist Parti diye niteleyen ve Marksizme-Leninizme ihanet eden Kruşçevcileri daha önce taşhis ettiklerini iddia eden birkaç "sürüngen" vardır. Asla! Bu budalalıktır. Kruşçevci dönekleri ilk olarak teşhis eden ve maskelerini düşüren, Arnavutluk Emek Partisi idi.

Sovyet revizyonistlerinin amacı Arnavutluk'u ve Arnavutluk halkını kendilerine uşak yapmaktı. Ama başaramadılar. Bunun üzerine siyasi şantaja ve ekonomik baskıya başladılar. Ama Arnavutluk Emek Partisi soğukkanlılığını korudu ve onlara her zaman kararlılıkla cevap verdi. Partimiz ne onların ikiyüzlü sırıtmalarına kandı, ne de tehdit ve şantajların karşısında sindi.

Partimiz Mikojan ve Kruşçev'e: "Sizinle bizim aramızda ideolojik ve siyasi fikir ayrılıkları vardır. Bu biçimde davranmaya, bu yoldan yürümeye ve bu anti-Marksist yöntemleri uygulamaya devam ettiğiniz takdirde size karşı mücadele edeceğiz" dedi.

Fakat süper devlet olma duygusuyla o kadar kibirli, o kadar büyüklük kompleksiyle dolu idiler ki, bizim için: "bizi sokabileceklerini iddia eden bu can sıkıcı sinekler de kim?" diyorlardı.

AEP'de onlara "ekonomik ve devletsel sorunları, ideolojik ve siyasi sorunlarla karıştırmayın. Eğer bunu yaparsanız, sizin için daha kötü olur." dedi.

Mikojan: "Ya! demek bizim için daha kötü olur ha! diye hayret etti.

"Evet daha kötü olur" dedik.

Mikojan: "Ama siz açlıktan öleceksiniz" dedi.

"Hayır açlıktan ölmeyeceğiz" dedik.

Kruşçev: "30 gümüş paraya kendinizi emperyalistlere satacaksınız" dedi.

"Arnavutluk ve Arnavutlar kendilerini hiç bir zaman emperyalistlere satmadılar. Ama siz kendinizi satacaksınız" dedik. Siz ne düşünürseniz düşünün AEP'sinin kendi gerçeği kendi fikri vardır."

Sovyet revizyonist dönekleri bu ihanet yolunda devam ettiler ve biz Arnavutların boyun eğeceğimizi düşündüler. Enver Hoca yoldaş şunu vurguladı: "Fakat biz sadece boyun eğmemekle kalmadık, kendimizle birlikte, Kruşçev revizyonistlerinin saldırısına uğrayacak olan Parti ve devletleri de kesin savunmaya kararlıydık. Ve AEP'si hiç bir fedakarlıktan kaçınmadan bu biçimde hareket etti. Ve başta Sovyet revizyonistleri olmak üzere, modern revizyonistler bizi hedef aldılar. Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk halkı bu mücadeleden zaferle, şimdiye kadarkinden daha güçlü ve daha sağlam olarak çıktı.

Mehmet, Hüsnü ve Ramiz yoldaşlarla birlikte gitmiş olduğum Moskova'daki görüşmeler sırasında, 81 partinin katılacağı görüşmelerde kendilerine karşı konuştuğumuz takdirde, Sovyetler Birliği ilişkilerin kopmasına neden olacağımız tehditini savurdu. Ama biz onlara, görüş açımızı açıkça belirtme hakkımızı kimseye vermeyeceğimizi ve ilişkileri bozanların kendileri olduğunu, ve bunun sorumluluğunu tamamen kendilerinin taşıdığını söyledik. Onlara her iki tarafça imzalanmış sözleşmelere, protokollere ve anlaşmalara uymalarını, aksi halde alçaklıkla lekeleneceklerini de söyledik.

"Biz ve alçaklıkla lekelenmek mi?" diye sordu Mikojan

"Kendinizi alçaklıkla lekeleyeceksiniz, hem de nasıl!" dedik,

"Bize, sözleşmeleri, protokolleri ve anlaşmaları iptal etmeyeceğiz, diyerek numara yapamazsınız. Belki iptal edemezsiniz, ama onlara dikkat edemezsiniz ve uyamazsınız"

Tam da bunu yaptılar. Hatta diplomatik ilişkileri kesecek kadar ileri gittiler. Bundan sonra revizyonist Sovyetler Birliği'nde neler olduğunu sizler biliyorsunuz. Henüz ayakları üstünde duruyor ama gözden düşmüştür. Artık Marksist- Leninist bir devlet değil, kapitalist, revizyonist, sosyal-emperyalist bir devlettir. Bugün bunu tüm dünya kavramıştır.

AEP'si, bu mikrobun teşhir edilmesi için üzerine düşeni yapmıştır. Bu nedenle kimse Arnavutluk halkı ve AEP'ye oyun oynayamaz ve şaka yapamaz. Arnavutluk halkı adil bir halktır. İnsanlığın ve Marksizm-Leninizmin düşmanlarından başka kimsenin kötülüğünü istemeyen bir halktır. Arnavutluk halkı ve onun Emek Partisi, özgürlük ve bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadele eden herkesle şerefli ve gerçek bir dostluk içerisinde yaşamak istemektedirler. Marksist-Leninistlerle birlikte kardeşlik ve çelikten dostluk içinde yaşamak istiyoruz. Arnavutluk devleti, ASHC'ye karşı düşman emeller beslemeyen diğer devletlerle de normal, dostça kültürel ve ticari ilişkiler kurmak istemektedir. Siyasetteki, ekonomideki vb. doğru M-L tavrımız üzerine spekülasyonlar tutunamazlar.

Siyasi ve ideolojik sorunlar söz konusu olduğunda, ağzımızı kapatamayız. Diğerleri istediklerini düşünebilirler. Partimiz, M-L ideolojisinde sarsılmaz bir biçimde ısrar etmektedir. Bu tavrın başkalarının hoşuna gidip gitmiyeceği bizi ilgilendirmez. Yaptıklarımız, doğrudur. Küçük bir ülke olduğundan dolayı Arnavutluk'un kolayca ayaklar altına alınabileceğini düşünen biri varsa, çok yanılmaktadır. Bu onun için kötü bir hata olurdu.

Enver Hoca yoldaş sözlerine şöyle son verdi:

"Bu karmakarışık ama devrimci dünyada, Partimiz çelikten bir kaledir. Dünya halkları, proleterler, her yerdeki M-L'ler AEP'nin doğru çizgisine ve kahraman, şerefli ve sağduyulu tavrına katılıyorlar ve bunu destekliyorlar. Kardeşler, bacılar, bu nedenle kendi gücümüze dayanarak, Partinin bize önderlik ettiği doğru M-L yolda büyük bir güvenle ilerliyoruz, çalışıyoruz, yaratıyoruz ter döküyoruz ve fedakarlık yapıyoruz. Uyanık ve hazır, her zaman uyanık ve hazır olalım! Elde etmiş olduğumuz zaferlerin, ülkemizde inşa etmekte olduğumuz ve ilerlemekte olan sosyalizmin savunulması gerekir. Uyuyan, tekerlerin altında kalır. Ama biz asla uykuya dalmayacağız. Aptallar uykuya dalarlar. Fakat bizim keskin bir gözümüz var, kılıcımız elimizde, parmağımız tetikte. Fabrikalarla, su santralleri ile, traktörlerle dolu bir ülkemiz var ve gelecekte daha da fazla inşa edecek, daha fazla ve daha iyi üreteceğiz. Bu, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretileri üzerine kurulu Emek Partimizin şanlı yoludur.

YAŞASIN PARTİ!
YAŞASIN HALK!
MARKSİZM-LENİNİZM ŞAN OLSUN!

(Roter Morgen Nr:14 Sayı:9'dan Çevrilmiştir)

CHP HÜKÜMETİNİN

Baş.ta.sa.1'de

dan bu yana geçen süre içinde, CHP yöneticileri faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının, Kontr-Gerilla'nın, MİT'in ve MHP'nin üzerine gitmeye dahi cesaret edemediler. Tersine onları ve eli kanlı katilleri gizlemeye özel bir dikkat gösterdiler. Resmi ve sivil cinayet mangaları buradan aldıkları güçle de halka karşı saldırılarını daha da yoğunlaştırdılar. Bu süre içinde onlarca devrimci ve yurtseveri katlettiler. Üstelik CHP yöneticileri göstermelik bir takım işler dışında devlet dairelerindeki MHP'li faşistleri görevlerinden almayı, onları bütün devlet dairelerinden dahi almayı başaramadılar. Tam tersine birçok faşist yöneticiyi, bu arada MC'nin valilerini yeni görevlerle taltif edip, onların yetkilerini artırdılar, onları sıkıyönetimsiz sıkıyönetim komutanı gibi yetkilerle donattılar.

CHP yöneticileri muhalefette oldukları dönemde düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün şampiyonluğunu yapıyorlardı. Fakat iktidarda oldukları süre içinde CHP yöneticileri emperyalistler ve egemen sınıfların politikası ile uzlaşarak düşünce ve örgütlenme "özgürlüğünün" önüne yeni engeller koydular. Halk kitlelerinin yıllardan beri verdikleri bir mücadele sonucunda kazandıkları belli demokratik ve siyasi mevzileri daha da kısıtlamak için yeni uygulamalara giriştiler veya bu konuda yeni yasalar hazırlamaya başladılar. Bunun en açık göstergeleri eski faşist DGM'lerin İhtisas Mahkemeleri adı altında yeniden hortlatılmaya çalışılması, dernekler üzerindeki baskılar, sudan gerekçelerle dernekleri kapatmalar, devrimci basın üzerindeki baskılar, gazetemiz gibi proleter devrimci yayın organlarını "yasa dışı örgüt" olarak ilan etme, başta İçişleri Bakanı olmak üzere üzere bütün hükümet üyelerinin baş düşman olarak "sol"u seçmeleri vb.dir.

CHP hükümet olduktan sonra karşı-devrim ile birleşerek işçilerin, köylülerin ve bütün emekçilerin, halk kitlelerinin mücadelesinin karşısına dikilmiştir. CHP yöneticileri emekçi sınıfların egemen sınıflara kuzu kuzu boyun eğmesini istemekte, yükselen sınıf mücadelesini çeşitli yöntemlerle bastırmaya çalışmaktadırlar. Son olarak da egemen sınıfların ve emperyalistlerin direktiflerine uyarak işçi grevlerini yasaklamaya çalışıyorlar.

CHP hükümetinin beş aylık dönemi milyonlarca yoksul ve orta köylünün feodal toprak ağalarının baskı ve zulmü altında sömürülmeye devam ettiği bir dönem oldu. CHP yöneticileri bu dönemde köylülüğün toprak ve özgürlük talebi karşısında toprak ağalarının yanında yer aldılar.

Egemen sınıflar CHP hükümeti döneminde de Doğu'daki Kürt emekçileri üzerindeki baskı ve zulümlerini sürdürdüler. Kürt köyleri üzerindeki komando ve jandarma baskını devam etti. Faşist cinayet mangalarının Doğu'da düzenledikleri tertip ve provokasyonlar bu dönemde en son haddine vardı. Doğu, ilan edilmeden uygulanan bir sıkıyönetim bölgesi haline getirildi.

CHP hükümeti bu beş aylık süre içinde mevcut buhranın bütün ekonomik yükünü ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yükledi. Faşist MC hükümetinin hazırladığı Bütçenin ve 1978 Yılı Ekonomik Programının bütün ekonomik felsefesini olduğu gibi kabul eden CHP hükümeti, faşist MC hükümetinden daha "cesur" ekonomik kararlar aldı. %30'un üzerinde gerçekleştirilen devalüasyondan sonra zamlar biribirini kovaladı. Fiyatlar sürekli olarak arttı. Emekçi halk açısından hayatpahalılığı çekilmez ve katlanılmaz bir hale geldi. CHP hükümeti hazırladığı ve parlamentoya sunduğu yeni Vergi Tasarısıyla bu yükü daha da ağırlaştırmaya hazırlanıyor. CHP hükümetinin halka karşı olan ekonomik-politikası, egemen sınıfların ve emperyalistlerin ise yararına olmuştur.

Bütün bunların yanı sıra CHP hükümeti döneminde ülkemiz emperyalist soygun ve sömürüye daha fazla açılmıştır. IMF'nin bütün direktifleri CHP hükümeti zamanında uygulanmıştır. CHP hükümetinin emperyalizme tesliniyet politikasının sonucu olarak ABD emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki sömürü ve yağması artmış, hegemonyası pekişmiş, sosyal-emperyalistlerin her alandaki yayılması ise hızlanmıştır.

Kısaca CHP hükümeti, beş aylık politikası döneminde de açık olarak görülebileceği gibi işçi sınıfının köylülüğün ve bütün emekçilerin karşısında, devrimin karşısında; egemen sınıfların, karşı-devriminin yanında faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak yer almıştır.

Bu, devrimle karşı-devrim arasındaki mücadelede orta burjuvazi sınıf temeline dayanan reformizmin kaçınılmaz sonucudur ve onun acizliğinin bir belirtisidir.

CHP hükümetinin beş aylık dönemi ve bu dönem içindeki uygulaması, aynı zamanda reformizmin halk üzerindeki uyutucu ve ağulayıcı etkisinin zayıflamasına, halk kitlelerinin kendi pratikleriyle reformizmin gerçek yüzünü ve fonksiyonunu kavramalarına da zemin hazırlamıştır.

Bugün reformizmin uyutucu etkisinden daha fazla kurtulmaya çalışan ezilen halk kitleleri hızla devrimcileşmekte ve devrim saflarına daha büyük bir oranda katılmaktadır.

Proleter devrimcilerin görevi halk kitlelerinde yükselen bu devrimci potansiyeli bir potada toplayarak devrim yoluna seferber etmektir.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşlar 6 Mayıs'ta düzenlenen toplantılarla anıldı (II)

Amasya YDGD, 6 Mayıs günü birçok okulda forumlar düzenledi.

AMASYA YDGD'de yapılan foruma 120 halk gençliği katıldı. 5 Mayıs günü ise Lise, Ticaret Lisesi, Sanat Okullarında forumlar yapıldı. Kolej'de de saygı duruşu yapıldı, ağıtlar söylendi.

ANKARA Siyasal Bilgiler ve Hukuk Fakültesi öğrencileri 6 Mayıs'ı forumlarla andılar. Hukuk Fakültesi, forum nedeniyle fakülte yönetimince 1 gün tatil edildi. Bu gerici kararı öğrenciler şiddetle protesto ettiler.

Yenimahalle Halide Edip Kız Lisesi'nde öğrenciler sınıflarda konuşmalar yaptılar, marşlar söylediler.

Yıldırım Beyazıt Lisesi ve Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri ortaklaşa forum düzenlediler.

Opera Ticaret Lisesi öğle bölümü öğrencileri, dersleri boykot etme kararı aldılar. Okulu boşaltırlarken polis ve sivil faşistler saldırdı. Buna rağmen yılmayan kitle, boykotu gerçekleştirdi, sloganlar atarak yürüyüşe geçti. Polis yeniden saldırdı ve bazı devrimcileri götürdü.

ARHAVİ Lisesi'nde, 5 Mayıs günü yapılan forumla üç yoldaş anıldı.

AYDIN'da afişleme yapıldı. Pankart ve yazılar hazırlandı. Yapılan toplantıya Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarları katıldı. Toplantıda saygı duruşu ve konuşmalardan sonra sazla marşlar söylendi.

BALIKESİR'de 6 Mayıs ve 8 Mayıs kampanyaları birleştirildi. 5 Mayıs günü BİTYO ve DMMA'da forumlar düzenlendi. 6 Mayıs günü yapılan anma toplantısına 400 emekçi katıldı. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu adına yapılan konuşmalardan sonra şiir ve marşlar söylendi.

Balıkesir Lisesi'nde 8 Mayıs günü düzenlenen forumla yoldaşlar anıldı.

BİRECİK'te 6 Mayıs günü anma toplantıları 8 Mayısla birleştirildi. 8 Mayıs akşamı TÖB-DER lokalinde yapılan toplantıya 100 emekçi katıldı. Halk safındaki siyasetlerin temsilcileri konuşmalar yaptı.

Birecikli yurtsever kadınların katıldığı toplantıda, sömürü ve zulüm düzeninin sonucu olarak kadınlar üzerindeki baskılar da kınandı. Bu toplantıya 40 emekçi kadın katıldı.

BURSA'da Akademi, Tıp Fakültesi, Sosyal Bilimler Fakültesi ve Kız Yurdunda forumlar düzenlendi. 6 Mayıs günü çok kısa süren bir korsan miting yapıldı. Bursa YDGD, 5 Mayıs günü polis tarafından basılıp kapatıldığı için burada toplantı yapılamadı.

CEYHAN YDGD, 6 Mayıs'ı forum, afiş ve bildirilerle andı. Ceyhan Lisesi'nde 2 bin öğrencinin katıldığı bir forum düzenlendi ve 3 darağacı yakıldı. Bir arkadaş konuştu. 3 saat derse girilmedi. Lisede ilk kez Deniz, Yusuf, İnan yoldaşlarımızın pankartı dalgalandı.

Ceyhan Meslek Yüksek Okulunda 3 saat süren bir forum yapıldı. Ceyhan YDGD bildiri dağıttı ve günlük gazetelere açıklama yaptı.

DERSİM'de merkezde yapılan toplantıya çok sayıda köylü katıldı. Koro, saz, slayt gösterileri yer aldı. Yapılan konuşmadan sonra Ahmet Demirdöven'in mesajı okundu. Darağacında Üç Fidan oyunu oynandı.

DOĞANŞEHİR—DEDEYAZI Köyünde düzenlenen anma toplantısına yüzden fazla köylü katıldı. Saygı duruşundan sonra şiirler okundu; konuşma yapıldı, devrimci marşlar ve türküler söylendi. Toplantı, devrim andı içilerek son buldu.

DİYARBAKIR YDGD'nin düzenlediği anma toplantısına 150 devrimci katıldı. Halkın Birliği, Kawa ve Halkın Kurtuluşu adına konuşmalar yapıldı. Demokratik bir ortamda yapılan toplantı, kitlenin söylediği Enternasyonal marşı ile son buldu.

GAZİANTEP Cezaevinde en geniş mahkum kitlesinin katıldığı bir anma toplantısı düzenlendi. Güçlü eylem birliği karşısında idare saldırıyı göze alamadı. Toplantıya Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Kurtuluş taraftarları katıldı.

HALFETİ YDGD'de düzenlenen toplantıyla 6 Mayıs ve 8 Mayıs anti-faşist mücadele günü birlikte anıldı. Konuşmalar yapıldı.

İZMİR'de 7 Mayıs günü yapılan toplantıyla üç yoldaşımız anıldı. Aynı zamanda Dünya Anti-faşist Mücadele Günü de kutlandı. Saygı duruşu ve Enternasyonal marşından sonra konuşmalar yapıldı. Bir devrimci halk ozanı türküler söyledi. Toplantıya gelen mesajlar okundu. Parti Bayrağı için bağış toplandı. Toplantı, devrim andı içilerek son buldu.

Bornova Yurtlarında 6 Mayıs akşamı üç ateş yakıldı. Marşlar söylendi, sloganlar atıldı.

Balçova YDGD, pazar yerinde bir korsan miting düzenledi.

Bahçelievler'de halk gençliği Hatay yolunu kesti. Kısa bir konuşma yapıldı, marşlar söylendi.

Balıkesir'de 400 halk gençliği, 6 Mayıs'ı büyük bir mücadele gününe dönüştürdü.

Niğde'de 6 Mayıs'ta düzenlenen miting ve yürüyüşte 12 Mart katillerinden hesap sorulması istendi

Niğdeli proleter devrimciler 6 Mayıs 1972'de faşist diktatörlük tarafından katledilen üç yoldaşımızın, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın anısına faşist diktatörlüğü, darağaçlarını ve katliamları protesto etmek için 6 Mayıs'ta bir miting ve yürüyüş düzenlediler.

Miting ve yürüyüş MHP'li faşistlerin bütün provakatif tertiplerine, Valinin ve CHP yöneticilerinin engelleme girişimlerine rağmen ve TİKP revizyonistlerinin ve Devrimci Yol oportünistlerinin katılımın az olması için yaptıkları bütün anti-propagandaya rağmen gerçekleşti.

Proleter devrimciler miting ve yürüyüş öncesinde 10.000'e yakın bildiri dağıttılar, köylerde ve kahvelerde toplantılar düzenlediler. Ticaret Lisesinde düzenlenmek istenen forumun engellenmesi üzerine öğrenciler 5 Mayıs'ta dersleri boykot ettiler. Bu boykota okulun tüm öğrencileri katıldı. Niğde Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği tüm birimlerde toplantılar düzenledi.

Ayrıca Niğde'ye bağlı Çukurkuyu köyünde 4 Mayıs akşamı bir kahve toplantısı yapıldı. Geceye 350-400 kişi civarında bir köylü topluluğu katıldı.

6 Mayıs günü Niğde'de yapılan miting ve yürüyüşe 1000'in üzerinde bir halk topluluğu katıldı. Valinin ve CHP yöneticilerinin anti-propagandaları ve diğer kesimlerin katılımın az olması yolundaki faaliyetleri miting ve yürüyüşe olan katılımın düşük olmasını beraberinde getirdi.

Miting ve yürüyüşe katılanlar, 12 Mart katillerinden hesap sorulmasını istediler, faşist diktatörlüğe sömürüye ve zulme karşı kinlerini ve nefretlerini bilediler.

Mitingde tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Konuşmacı arkadaşlar 12 Mart faşistlerini teşhir ettiler, üç yoldaşın mücadelesini anlattılar.

Devrimciler ve halk, üç yoldaşın mezarını bir daha yaptırdı

ANKARA'da 6 Mayıs günü, üç yoldaşın mezarını devrimciler ve halk bir daha yaptırdı. Faşist çeteler, devrimcilerin ölüsünden de korkuyorlar. Halk, üç yoldaşın anısını yaşatıyor. Faşist katiller ise yoldaşların mezarlarını birkaç defa tahrip ettiler. Son defa yaptıkları tahripten sonra devrimciler mezarları yaptırmak için kampanya açtılar. Halkın desteğiyle mezar parası topladılar.

6 Mayıs günü yüzlerce halk kitlesi üç yoldaşın yeniden yapılan mezarı başında toplandı. Bir yoldaş yaptığı konuşmada kısaca şunları söyledi:

"...Hakim sınıfların en çok korktukları şey ezilenlerin ezenlere karşı mücadelelerinin destanlaşmasıdır. İşte tam da bu nedenle onlar, anıları destanlaşan, mücadeleye önder olan yiğit yoldaşların mezarlarına saldırma cüretini gösteriyorlar. Yüzlerce devrimcinin katili faşistler bir müddettir Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların ve diğer devrim şehitlerimizin mezarlarını tahrip ediyor, isteri çığlıkları atıyorlar ve korktuklarını böyle gizlemeye çalışıyorlar.

Onlar, cesaretleri, zulme ve sömürüye karşı kin ve öfkeleri, savaşma azimleri ile halkımızın yüreğine kazınmış olan Denizlerin, Mahirlerin anılarını silebilmek için bugüne kadar yapmadıklarını bırakmadılar. Ama başaramadılar. Şimdi de mezarlarına el uzatıyorlar. Fakat çabaları boşunadır. Onlar saldırdıkça halkımız şehitlerini daha sıkı bağrına basacak, faşist katillerden, mezarları yıkanlardan hesap soracaktır."

8 Mayıs günü Ege Üniversitesinde forumlar düzenlendi. Halk içerisindeki siyasi hareketler adına konuşmalar yapıldı.

Çınarlı Meslek Lisesi'nde bir forum yapıldı.

Bornova Suphi Koyuncu Lisesinde sınıflarda ve kantinde anma toplantıları düzenlendi.

50. Yıl ve Atatürk Ticaret Lisesi öğrencileri çıkışta sloganlar attılar.

Eşrefpaşa Lisesi'nde forum düzenlendi.

Atatürk Lisesi'nde çıkışta sloganlar atıldı. Devrimci Yol ile konulan eylemde yol trafiğe kapatıldı.

İnönü Lisesi çıkışında kısa bir korsan miting yapıldı.

Merkez Akşam Ticaret Lisesi'nde Devrimci Yol ile ortaklaşa forum düzenlendi. Okul afişlerle donatıldı.

İZMİR-AKHİSAR YDGD'nin öncülüğünde 5 Mayıs günü Endüstri Meslek Lisesi'nde düzenlenen foruma tüm öğrenciler katıldı. Aynı gün Akhisar Lisesi'nde polis kitleye saldırdı. Ancak devrimcilerin ve yurtsever öğretmenlerin kararlı direnişi sonucunda polis okuldan dışarı çıkarıldı.

6 Mayıs gecesi Akhisar YDGD, bulunduğu mahallede bir toplantı düzenledi. Gecekondu halkının katıldığı toplantıda Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Kurtuluş adına konuşmalar yapıldı. Daha sonra ateş yakılarak şiirler okundu, devrimci marşlar söylendi.

KİĞI-SEFER KÖYÜNDE, köylülerle birlikte bir anma toplantısı düzenlendi. Geceye büyük bir kalabalık katıldı. Gecede Halkın Yolu ve Halkın Gücü'nden arkadaşlar da yer aldılar.

MARAŞ YDGD'nin düzenlediği toplantıya 100'ün üzerinde halk gençliği katıldı. Şiirler okundu, marşlar söylendi. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği adına konuşmalar yapıldı.

NAZİLLİ'de geniş bir afişleme ve bildiri dağıtımı yapıldı. Duvar gazeteleri asıldı. 6 Mayıs günü düzenlenen toplantı ise, devrimcilerin halk kitleleriyle kaynaşmasının en iyi örneklerinden biri oldu.

NİZİP Halkla Dayanışma Derneği'nde anma toplantısı düzenlendi. Elifoğlu köyünde düzenlenen toplantıya 40 köylü katıldı. Ölümü kucaklayan yoldaşlar için türküler, ağıtlar söylendi.

PERTEK YUKARI KAYABAŞI KÖYÜNDE, yoksul köylülerin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Konuşmalar yapıldı. Şiirler okundu, saz çalınıp marşlar söylendi.

SAMSUN'da Halkın Kurtuluşu yolunda devrimciler bin afiş astı, duvar yazıları yazdı. Polis yazıları kapattıkça yeniden yazıldı.

50. Yıl Lisesi'nde ortayolcuların tüm baltalamalarına rağmen boykot yapıldı. Daha sonra pankart ve sloganlarla Endüstri Meslek Lisesi'ne gitmek üzere yürüyüş yapıldı. Burada da ortayolcuların engellemelerine rağmen forum yapıldı. Daha sonra 400 kişiye yaklaşan bir kitleyle yürüyüşe geçildi. Arkadan gelen bir otobüs polis yürüyüşe saldırdı. Buna rağmen kitle Çiftlik Caddesinde Nurettin yoldaşın vurulduğu yere kadar slogan atarak yürüdü.

Bütün bu eylemler, kitlenin gücünü faşist diktatörlüğün kitle mücadelesinden korkusunu gösterdi. 5 Mayıs gecesi jandarma ve polis arabaları sirenler çalarak şehirde dolaştı.

ŞAVŞAT'ta ilçenin içinde ve köylerde afişleme yapıldı. Lisede bir günlük boykot yapıldı.

TAŞOVA Lisesi öğrencileri 5 Mayıs günü forum düzenlediler.

TOKAT-AKARÇAY KÖYÜNDE harmanda toplanan halka üç yoldaşın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Çevre köylerde kahvelere afiş yapıştırıldı, sohbet toplantıları düzenlendi.

TRABZON'da üç yoldaşın 6. ölüm yıldönümü anma toplantıları, afişler ve yazılarla anıldı. Halkın kararlılığı karşısında polislerin izinleri kaldırıldı. Polis halktan bir kişiyi ateş açarak öldürdü, kahveleri bastı.

6 Mayıs günü Karadeniz Teknik Üniversitesinde ve Fatih Eğitim Enstitüsünde anma toplantıları yapıldı. Bu toplantılarda birçok siyasi görüşler konuşmalar yaptı.

TURHAL'da halk gençliği yazı ve afişlerin yanı sıra, dernekle propaganda yaptı. Faşist polis ve sosyal-faşistler afişlemeyi engellemeye çalıştılar. 5 arkadaşa karakolda bir gece boyunca işkence yapıldı.

6 Mayıs gecesi anma toplantısı düzenlendi.

TÜRKOĞLU devrimcileri, hakim sınıflar tarafından idam edilen DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşları andı. Yapılan toplantıda konuşmalar yapıldı.

URFA'da anma toplantısı düzenlendi. Toplantıda üç yoldaşımızın mücadeleleri ve hayatı anlatıldı, son sözleri tek tek söylendi.

ÜRGÜP Çezaevi mahkumları 6 Mayıs günü anma toplantısı düzenledi. Toplantıda konuşmalar yapıldı, marşlar söylendi.

Ürgüp Lisesi'nde anma toplantısı düzenlendi. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği adına konuşmalar yapıldı, üç yoldaşın mücadeleleri anlatıldı.

I Mayıs yurdun dört bir köşesinde coşkuyla kutlandı (IV)

Ürgüp cezaevinde 1 Mayıs kutlaması. Faşizmin zindanlarının duvarları 1 Mayıs'ı dışarda tutmaya yetmiyor. İçerde de coşkulu bir kararlılıkla, engin bir duyarlıkla kutlanıyor.

SANDIKLI'nın KOZUAN köyünde 1 Mayıs, köy odasında yapılan bir toplantıyla kutlandı. Saygı duruşundan sonra bir arkadaşın 1 Mayıs'a ilişkin konuşmasını, marşlar izledi. Ant içildikten sonra topluluk dağıldı.

SAMSUN YDGD'li gençler afiş, pullama, yazı, özel sayı dağıtımı ve bağış toplama çalışmalarıyla 1 Mayıs kampanyasını sürdürdüler. 1 Mayıs'ı Amasya'da yapılan mitinge katılarak kutladılar.

ÇORUM YDGD 1 Mayıs kampanyası çalışmalarını sürdürürken, polis tarafından basılarak 2,5 ay kapatıldı. 5 arkadaş gözaltına alındı. Aynı günlerde YURT-DA da basılarak, Halkın Kurtuluşu'nun Özel Sayılarına ve afişlere el kondu. Fakat faşist polisin tüm engelleme çabalarına rağmen, çalışmalar sürdürüldü. Afişleme, bildiri dağıtımı ve yazının yanı sıra ÇYDGD'li gençler, 30'dan fazla köyde çalışma yaptılar. Gençler 1 Mayıs'ı 1000 kişilik bir toplulukla katıldıkları Amasya'da kutladılar.

GAZİANTEP Cezaevinde bulunan proleter devrimciler ve diğer hükümlüler 1 Mayıs'ı koğuş bahçesinde yaptıkları bir toplantıyla kutladılar. Saygı duruşundan sonra konuşmalar yapıldı. Marşlar ve türküler söylendi.

ÜRGÜP Cezaevinde bulunan yurtsever devrimci hükümlüler düzenledikleri toplantıda konuşmalar, marşlar ve sloganlarla 1 Mayıs'ı kutladılar.

MANİSA'da YDGD'li gençler, çoğunlukla emekçi halkın katıldığı iki toplantı (gündüz-gece) ile 1 Mayıs'ı kutladılar. Toplantılarda Akhisar YDGD'nin hazırladığı "El Kapıları" adlı oyun sahnelendi. MYDGD folklor ekibi gösteriler sundu. Konuşmalar yapıldı ve marşlar söylendi. Manisa YDGD, ayrıca İzmir'deki 1 Mayıs kutlamalarına da katıldı.

HALKIN KURTULUŞU

Dersim halkı faşist diktatörlüğün bütün saldırılarını boşa çıkaracaktır

CHP'nin reformist düşünce ve eylem çizgisinin ihanetini gören kitleler, Dersim'de son zamanlarda çeşitli kitle eylemleriyle düzene olan kinlerini dile getirdiler. Devrimci çalışma ve fikirlerin etkisiyle devrimcileşen ve hayatı çekilmez hale gelen sömürü ve zulüm altında inleyen halk izinli, izinsiz kitle protestolarının içinde yer almakta ve yürümektedir.

Dersim halkının mücadelesi daha çok doğrudan merkezi otoriteye yönelen siyasi protestolar biçimindedir. Bu protestolar sadece mevzi yerlerde yükselmeyip, bazı zamanlarda bölgesel çapta olmaktadır. Kitle eylemlerine katılım her geçen gün daha da artmakta, özellikle Dersimli kadınların bu eylemlerin en önünde yürüyüşü dikkati çekmektedir. Kitleler proleter devrimcilerin doğru görüşleri etrafında toplanmakta ve onların önderliğinde protestolara katılmaktadırlar. Birkaç yıldır biriken potansiyel son 1 Mayıs eylemi ile doruk noktasına ulaşmıştır.

Birkaç yıldır gözle görülür biçimde gelişen ve devrimci mücadeleye sahip çıkan bölge halkının bu

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Urfa halkı ve gençliği 11 Nisana sahip çıktı

Faşistler her şeyi istismar ettikleri gibi çeşitli şehirlerdeki kurtuluş günlerini de istismar etmekten geri kalmamakta, bu günleri de halka karşı bir saldırı günü haline getirmeye çalışmaktadırlar.

Fakat Urfa halkı, Urfa'nın "Kurtuluş Günü" olarak kutlanan 11 Nisan'ı MHP'li faşistlerin istismar etmesine izin vermedi.

Urfa halk gençliğinin örgütü Urfa Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği 11 Nisan günü caddeye bir pankart astı, toplantılar düzenleyerek emperyalizme karşı mücadelenin önemi üzerinde durdu. Halk arasında propaganda yapıldı.

Doğanşehir'de anti-faşist mücadele yükseliyor

MİT, Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri, son zamanlarda bütün ülke çapında, (özellikle doğuda) olduğu gibi Doğanşehir'de de saldırı, terör ve tertiplerini artırdılar.

Nitekim faşistler 9 Mayıs günü önceden tertiplediklerini sahneye koymaya çalıştılar. Önce okulda provokasyonlara girişip olay çıkardılar. Burada bir avuç faşist, devrimci yurtsever ve demokrat öğrencilerden hak ettikleri cevabı aldılar. Devrimci yurtsever öğrenciler tarafından köşeye sıkıştırılan faşistlerin imdadına faşist Üsteğmen yetişti. Jandarma Üsteğmeni, jandarmalarla birlikte sivil faşistleri koruyup çarşıya doğru götürmüştür. Po-

Dev.Sa.7.Sü.5'de